

உ

கடவுள்துணை.

உ - ஆம பாகம்.

நீதிமஞ்சரித்திறவுகோல்.

இஃது

சுந்தரத்திரிபேட்டை

வித்துவான்

பு. தெய்வசிகாமணிமுதலியாரால்

செய்தது

செனனை,

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாழிபதிப்பு.

1878.

V. Srinivasulu

உ

கடவுள் துணை.

உ - ஆம பாகம்.

நீதிமனஞ்சரித்திறவுகோல்.

மதுரைத் தமிழாசிரியா மகனார் பூதஞ்சேந்தனார்

இ ய ற றி ய

இனியவை நாற்பது.

1. யானை உடைய-யானைகளையுடைய, படை-சேனையை, காண்டல் - காணுதல், மிக இனிது ஏ - மிகவும் இனியதே யாம், ஊனை (வேரோர் உயிரின்) தசையை, தின்று - ஊனை (தனது) உடம்பை, பெருங்காமை - பருக்கச் செய்யாமை, முன் இனிது ஏ (எல்லா அறங்களிலும்) முற்பட்ட இனிய அறமே யாம். கானயாறு-காட்டாற்றினது, கரை-கரையை, அடை - சேராத, ஊர் - ஊரானது (பலவளங்களை யுடைய தரு தலால்) இனிது ஏ (வசிப்பவர்க்கு) இன்பநதருவதே யாம். மானம் உடையார் - மானததையுடையவரது, மதிப்பு-நன்கு மதித்தல், ஆங்கு (அது) போல, இனிது ஏ (அவரால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்க்கு) இனியதே யாம்.

மானம் என்னகுறைவரினுந் தமது நிலையினின்று தவறு திருத்தல், சேனைக்கு அழகு யானை ஆதலால் யானையுடைய படைகாண்டல் இனிது என்றார். “படை தனக் கியானை வனப்பாகும்” எனப்பிறர் கூறல்காண்க. “கான்யாறிடை யிட்டவூரினா” எனப்பிறர் கூறுதலால் கான்யாற்றடை

கணர் பூரினிது என்றார். படை, பெருக்காமை, ஊர், மதிப்பு எழுவாய், இனிது பயனிலை. ஊன் தசையாகிய காரணம் தன்னாலாகிய உடம்பின்மேல் நிறைவால் காரண வாசுபெயர். காண்டல் மதிப்பு உடன்பாட்டுத் தொழிற் பெயர்கள் காண்பகுதி, தல்விசுதி, தகரம் டகரமாகத் திரிதல் சந்தி. மதி பகுதி, ப் சந்தி, பு தொழிற்பெயர்விசுதி. பெருக்காமைஎதிமறைப்பிறவினைத்தொழிற்பெயர்பெருக்கு பிறவினைப்பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, மைதொழிற்பெயர் விசுதி. இது தின்று என்றும் இறந்தகால வினையெச்சத்தின் பயனிலை யாய்நின்றது. தின்பகுதி, ற் இறந்தகாலவிடைநிலை, உ எச்ச விசுதி. இனிது. பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாறபடர்க் கைக் சிறிப்பு வினைமுறறு. இனிமைபகுதி, ஈறுகெடுதல்சந்தி, னு ஒன்றன்பால் விசுதி. எடுத்துக்கொண்ட ஒவ்வொரு பொருள்ஈனும் சிறந்தன ஆதலால் மற்றையவற்றி னின்று பிரிததுக் கூறுதலின் ஏ பிரிநிலை. பின் வருவனவற்றிற்கும் இவ்வாறுகொள்க.

(ச)

2. சொல்லாமை (ஒருயினையும்) கொலை செய்யா திருத தல், முன் இனிது (எல்லா அறங்கனிலும்) முற்பட்ட இனிய அறச்செய்சையாம். மா - பெரிய, ராயன் - அரசன், கோல் கோடி - நீதிதப்பி, செய்யாமை (அறசியல்)¹ நடத்தாமல், செங்கோலன் ஆகுதல் - செங்கோலையுடையனாதுதல், முன் இனிது. எய்தும் திறத்தால் (தன்னால்) கூடிய வகையால், டார் மாடு உம் - யாவரிடத்தும், பொல்லாங்கு - தீயசொற களை, உளையாமை - பேசாதிருத்தல், நன்கு இனிது-மிகவும இனியது.

மாராயன் எனப் பாடங்கொள்க. கொல்லாமை, ஆதல், உரையாமை எ. இனிது ப. கொல்லாமை, உரையாமை எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கள். கொல்பகுதி, ல் சந்தி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, மை விசுதி. உரைபகுதி, ய் சந்தி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, மை விசுதி. கோடி இறந்தகால வினையெச்சம் கோடி பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிசுதி. செய்யாமை எதிர்மறை வினையெச்சம் செய் பகுதி, ய் சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, மைஎச்சவிசுதி. இவ்வெச்சம் செங்கோலன் என்னுங்குறிப்பு வினைமுற்றைக் கொண்டது. உம்மை முற்று. என்ப அசைநிலை. (உ)

3. ஆற்றும் துணை ஆல் - (தமக்கு) கூடிய அளவினால், அறம் - தருமத்தை, செய்கை - செய்தல், முன் இனிது ஏ - (எல்லா நற்செய்கைகளிலும்) முற்பட்ட இனிய நற்செய்கையேயாம். பால்பட்டார - (நன்னெறியின்) வழிப்பட்டவர், கூறும் - சொல்லுகின்ற, பயம் மொழி - பயனுடைய சொல்லினது, மாண்புஇனிது ஏ - மாட்சிமையினியதேயாம். வாய்ப்பு உடையா ஆகி - (எல்லா நற்குணங்களையும்) பொருந்துதலுடையவராகி - வலவைகள் அல்லாநா - நாணத்தக்க அலிக எல்லாதவரை, காப்பு (தனக்கு) காவலாக, அடைய - பொருந்த, கோடல் (ஒருவன்) கொள்ளுதல், இனிது ஏ - இன்பநதருவதே யாம்.

செய்கை, மாண்பு, கோடல் எ. இனிது ப. செய்கை, கோடல், வாய்ப்பு, காப்பு தொழிற்பெயர்கள் - செய்பகுதி, கை விசுதி. கொள் பகுதி, முதல் நீளுதல் விகாரம், எகரக்கேடுந் தகரத் திரிபும் சந்தி, தல்விசுதி. வாய் பகுதி, ப்

சந்தி, பு விசுதி. கா பகுதி, ப் சந்தி, பு விசுதி. மாண்பு பண்புப்பெயர் மாண்புகுதி, பு பண்புப்பெயர்விசுதி. ஆகி இறந்தகால வினையெச்சம் ஆகு பகுதி, உசரக்கேமி சந்தி, இ எச்சவிசுதி இவ்வெச்சம் அல்லார் என்னும் எதிர்மறைக்குறிப்பு வினைமுற்று லணையும்பெயர் கொண்டது. ஈற்றில் ஏகாரர தொகுததல்.

4. தம் கண் - தம்மிடத்த, அமர்வு உடையார் தாம்-விருப்பமுடையவா தாம், வாழ்தல் - செல்வமுடையவராகுதல், முன இனிது ஏ - முறப்பட்ட இனிய செய்கையே யாம். அம் - அழகிய, கண் இடம் (பரந்த) விசம்பு இன்-ஆகாயத்தினிடத்தில், அகல் நிலா - (ஒளி) பரந்த சந்திரனை, காண்பு இனிது ஏ - காணுத லினியதேயாம். பங்கம் இல் - குற்றமில்லாத, செய்கையர் ஆகி-செய்கையையுடையவராகி, பரிந்து-இரங்கி, யார்க்குஉம்-யாவரிடத்தும், அன்பு உடையர் ஆதல்-அன்பையுடையவராகுதல், இனிது ஏ - இனியதே யாம்.

வாழ்தல், காண்பு, ஆதல் எ. இனிது ப. அமர்வு, காண்பு தொழிற்பெயர்கள். அமா பகுதி, வ் சந்தி, உ விசுதி. காண்பகுதி, பு விசுதி. பரிந்து இறந்தகால வினையெச்சம் பரிபகுதி, ந் சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, உஎச்சவிசுதி. இவ்வெச்சம் உடையர் என்னுங் குறிப்பு வினைமுற்றோடு முடிந்தது. கு உருபு மயக்கம். உம்மைமுற்று. நிலா ஆகாரங் குறுகி நில எனவும், உகரச்சாரியை பெற்று நிலவு எனவும் வழங்கும்.

(ச)

5. கடம் - கடன் (வாங்கி) உண்டு-புசித்த, வாழாமை- (உயிர்) வாழாதிருத்தலை, காண்டல் - காணுதல், இனிது ஏ-இனியதேயாம். நிறை : கற்பினால், மாண்பு இல்-மாட்சிமை

பதவுரை.

யில்லாத, பெண்டினா - மனைவியனா, நீக்கல் - (ஒருவன்
 னினின்று) நீக்கிவிடுதல், இனிது ஏ - இனியதேயாம். மனம்
 மனத்தில், மாண்பு இலாதானா - மாட்சிமை யில்லாதவனா,
 அஞ்சி - பயந்து, அகல்தல் - நீங்குதல், எனை மாண்பு தான் -
 எவ்வகைப்பட்ட நற்செய்கையிலும், நனகு இனிது ஏ - மிக
 வினியதேயாம்.

காண்டல், நீக்கல், அகறல் எ. இனிது ப. கடம் கடன
 என ஈற்று மகரம் னகரமெய்யோ டொதது இறுதி நிலைப்
 போலியாகப் பெரும்பாலும் வழங்கும். நிறைதீயவழியிற்
 செல்லவிடாது மனத்தை நிறுத்தல இதுகற்பினமேல் தொழி
 லாகுபெயராய் நின்றது - நிறு பகுதி, உகரக்கேடு சநதி, ஐ
 தொழிற்பெயர் விசுதி. பெண்டா பலர்பாற் படர்க்கைப்
 பெயர்ச்சொல் பெண்டி பகுதி, உகரக்கேடு சநதி, இர பலர்
 பால்விசுதி. உண்டு, அஞ்சி இரண்டிம் செயப்படுபொருளா
 குன்றாத இறந்தகால வினையெச்சங்கள் - உண்பகுதி, ட் இறந்
 தகாலவிடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. அஞ்சு பகுதி, உகரக்கேடு
 சநதி, இ எச்சவிசுதி. (டு)

6. குழவி(தனது)பிள்ளைகள்,பிணிஇன்றி-நோயில்லாமல்,
 வாழ்தல்-வாழ்நதிருத்தல்,இனிது ஏ (ஒருவனுக்கு) இனியதே
 யாம். சமூகம் - உரத்துப் பேசுகின்ற, அவை - சபையோ
 னா, அஞ்சான் - அஞ்சாது (ஒருவன்கூறும்) கல்வி இனிது
 ஏ - கல்வி யினியதேயாம். மயலிகள் அல்லர் ஆய் - மயக்க
 முடையவர்க ளல்லராய், மரண்பு உடையார - நற்குணம்
 நற்செய்கை யுடையவர்களை, சேரும் - அடையும், திரு உம்-
 செல்வமும், தீர்வு இன்றேல் - நீங்காதாயின் (அச்செல்வம்)
 இனிது ஏ - இனியதேயாம்.

வாழ்தல், கல்வி, திரு எ. இனிது ப. அஞ்சான் வினை முற்று எச்சமாய் நின்றது. கழறும் பெயொச்சம் கழறு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, உம் எச்சவிருதி இது நிசழ்காலத் தின்மேல் நின்றது. மயலி உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல் மயல் பகுதி, இ பெயர்ப்பொருள் விருதி. இது பலர்பால்விருதி யேற்று நின்றலால் ஒருமையிற்பண்மை வந்த வழுவமைதி. உம்மை உயர்வு சிறப்பு. மாண்புடை யார்ச்சேரும். இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை யாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கது. (சு)

7. மானம் (தனது) மானம், அழிந்த பின் - கெட்டபின் பு, வாழாமை - உயிர் விடுதல், முன் இனிது ஏ - முற்பட்ட இனிய செய்கையே யாம். தானம் - (தானிருந்து வாழும்) இடம், அழியாமை - கெடாமல், தான் அடங்கி - தானடக்க முடையவனாய், வாழ்வு இனிது ஏ - வாழ்தல் இனியதே யாம். ஊனம் ஒன்று - குற்றமாகிய ஒருசெயல், இன்றி - இல்லாமல், உயர்ந்த பொருள் உடைமை - உயர்ந்த பொரு ளையுடைத்தாதல், மானிடவர்க்கு எல்லாம் - எல்லா மனிதர் களுக்கும், இனிது ஏ - இனியதேயாம்.

உயர்ந்த பொருளுடைமைஎனப்பாடங்கொள்க. வாழாமை, வாழ்வு, உடைமை எ. இனிது ப. அழிந்த இறந்தகாலப் பெயொச்சம் அழி பகுதி, ந் சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, அ எச்ச விருதி. அடங்கி இறந்தகால வினையெச்சம் அடங்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிருதி. உடைமை குறிப்பு வினைத்தொழிற்பெயர்-உடைமை பகுதி, ஈறு கெடுதல் சாதிமை தொழிற்பெயர் விருதி. எல்லாம் என்பதன் இறுதியில், முற்றும்மை தொகுத்தல். (எ)

8. குழவி (தனது) மச்சுகளது, தளர் நடையை - தளர்ந்து நடக்கும் நடையை, காண்டல் - காணுதல், இனிது ஏ - இனியதேயாம். அவர் - அம்மக்களது, மழலை - மழலைச்சொல்லை, கேட்டல் - கேட்குதல், அமிழ்து இன் - அமுதம்போலும், இனிது ஏ - இனிய சுவையை யுடையதேயாம். வினை உடையான் - ஒருதொழிலையுடையவன், வந்து அடைந்து - வந்து சேர்ந்து, வெய்துறும் போழ்து உம் - (தன்னிடத்து) மனம் வருந்துங் காலத்தும், மனன் - (தன்) மனத்தில், அஞ்சான் ஆகல் - அச்சமில்லாதவனாகியத்தொழிவில் முயலுதல், இனிது ஏ - இனியதேயாம்.

காண்டல், கேட்டல், ஆகல் எ - இனிது ப. இன் ஒப்புப் பொருளில்வந்த ஐந்தாம் உருபு. மனம் மனன் இறுதிரிலைப் போலி. வந்து என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் அடைந்து என்னும் இறந்தகால வினையெச்சத்தையும், அவ்வெச்சம் வெய்துறும் என்னும் பெயரெச்சத்தையும், அப்பெயரெச்சம் போழ்து எனனுங் காலப்பெயரையுங் கொண்டன. வா பகுதி, முதல் குறுகல்விகாரம், ந சந்தி, த் இறந்தகாலஇடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. அடைபகுதி, ந சந்தி, த் இடைநிலை, உ விசுதி. வெய்துறு பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, உம எதிர்காலத்தினமேல் நின்ற எச்சவிசுதி. வெய்துறு ஒருசொல் தன்மைத்து. வருந்தாக் காலத்தும் எனநின்றலால் உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சப்பொருட்டு. (அ)

9. கற்றார்முன் (பலதூல்களையும்) கற்றவர்முன்பு, கல்வி- (தான்கற்ற) கல்வியை, உரைத்தல் - (ஏற்க) சொல்லுதல், மிகஇனிது ஏ - மிகவும் இனியதேயாம். மிக்கார்ஐ - அறிவிற்பெரியோரை, சேர்தல் - அடைதல், மிகமாண் - மிகவுமாட்

சிமைப்பட, முன்னிது ஏ - முற்பட்ட இனிய செய்கையே யாம். என்னுணையின உம - எள்ளளவாயினும், தான் இரவா து - தான (ஒருபொருளைப்பிறரிடத்தில்) இரக்காமல், ஈதல் - (ஒருவருக்கு) கொடுத்தல், எதுணை உம - எவ்வளவும், ஆற்ற இனிது ஏ - மிகஇனியதேயாம்.

உரைத்தல், சேர்தல், ஈதல் எ, இனிது ப. மாண என் னும் வினையெச்சம் இனிது என்னுங்குறிப்பு வினைமுற்றையும், இரவாது என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சம் ஈதல் எனனாந தொழிற பெயராயுங் கொண்டன. மாண் பகுதி, அ எச்ச விசுதி. இர பகுதி, வ் சநதி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, அனைத தம் ஒரு பகுதி, தகரம் விரித்தல் விகாரம், உ எச்சவிசுதி. ஆய் ஆன் இடைக்குறை. உமமை இரண்டனுள் முன்னது இழிவுசிறப்பு, பின்னது உயர்வுசிறப்பு, ஈதல்தொழிற்பெயர் ஈ பகுதி, தல் விசுதி. இதனடியாக ஈநத, ஈந்து, ஈந்தான எனவினை விகற்பங்கள் வருதல்காண்க. (க)

10. நட்பார் - சிநேகிததவரை, புறங்கூருன - புறத்திற பழியாமல், வாழ்தல் - உயிர்வாழ்தல், நனி - மிகவும், இனிது ஏ - இனியதேயாம், பட்டாங்கு - உண்மைநெறியை, பேணி- விரும்பி, பணிந்து - (பாவர்க்கும்) வணக்க முடையவனாகி, ஒழுகல் - நடத்தல், முன இனிது ஏ - முற்பட்ட இனியசெய கையேயாம். முட்டு இல்-குறைவில்லாத, பெரும்பொருள்- பெரியபொருளை, ஆக்கியக்கால - தேடில், அது - அப்பொ ருளை, தக்கஉழி-சற்பாத்திரத்தில், ஈதல்-செல்லவிடுதல், நன் னு ஏ-இனியதேயாம்.

வாழ்தல், ஒழுகல், ஈதல் எ. இனிது - நன்று ப. ஒழுகல் தொழிற்பெயர் ஒழுகுபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அல்தொழிற

பெயர் விசுதி. நட்டார் உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கை
இறந்தகால வினையாலணையும்பெயர் - நன் பகுதி, த் இடை
நிலை, ளகரமும் தகரமும் டகரமாகத் திரிதல்சந்தி, ஆர் விசு
தி. தக்க அநரவீறு தொகுத்தல் - புறங்கு றுன வினைமுறறு
எச்சம் ஆபிறறு. பேணி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம்
பணிராது என்னும் இறந்தகால வினையெச்சத்தையும் அவ்
வெச்சம் ஒழுகல் எனனுந தொழிற்பெயராயுங் கொண்டன.
பேண், பணி, ஒழுகு பகுதிகள். மறறு அசைநிலை. (ஃ0)

11. சலவரை - வருசுகரை, சாராமல் - அனடயாமல்,
விடுதல் - ஒழிதல், இனிது ஏ - இனியதேயாம். புலவர்தம்-
அறிவுடைபோரது, வாயமொழி - வாய்ச்சொல்லை, போற
றல் - கைக்கொள்ளுதல், இனிது ஏ - இனியதேயாம். மலா-
பராத, தலை - இடத்தையுடைய, ஞாலத்து - உலகத்தில்,
மன் - நிலைபெற்ற, உயிர்க்கு எல்லாம் - எல்லாவுயிரிடத்தும்,
தகுதியால்-பொருந்திய ஒழுகுக்கதோடு, வாழ்தல்-நடத்தல்,
இனிது ஏ - இனியதேயாம்.

விடுதல், போற்றல், வாழ்தல் ஏ. இனிது ப. சலவர் புல
வர் காரணப்பெயர்கள் - சலம் புலம் பகுதிசுள், அர் பலர்
பால்விசுதி, மகரக்கேடும், வகரத்தோற்றமும் சங்கி. சாரா
நுதொக்க எதிர்மறை வினையெச்சம் - சார பகுதி, ஆ எதிர்
மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மல் விசுதி தொகுத்தல்.
கு உருபுமயக்கம். ஆலுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்டு. (கக)

12. பிறன் - பிறனுடைய, கைபொருள் - கையிலுள்ள
பொருளை, வவ்வான் - அபகரியாமல், வாழ்தல் - வாழ்ந்
திருந்தல், இனிது ஏ-இனியதேயாம். அறம்-தருமத்தை, புரி
ந்து - செய்து, அல்லவை - டாவந்தனை, நீக்கல் - நீக்குதல்,

இனிது ஏ - இனியதேயாம். மாணாத - மாட்சிமைப்படாத, மயரிகள் - அறிவில்லாதவாகளை, மறந்துஏயும் - மறந்தாயினும், சேராத - அடையாத, திறம்தெரிந்து - வகையைத்தெளிந்து, வாழ்தல் - இனிது ஏ - இனியதேயாம்.

வாழ்தல், நீக்கல், எ. இனிது ப. மாணா, சேரா ஈறு தொக்க எதிர்மறைப் பெய சொச்சங்கள் - மாண் - சேர் பகுதிகள், ஆ எதிர்மறைவிருதி, அனைத்தும் ஒருபகுதிகள். து சாரியையும், அகரவிருதியும் தொகுத்தல், மயரிகள் ஒருமையிற் பனமைவந்த வழுவமைதி. மயா பகுதி, இ பெயர்ப்பொருள் விருதி. கள்விருதிக்கு முன்சொன்னபடிகொள்க. மயர்மயக் க. ம. ஏய் என்னும் வினையெச்சவிருதி வினையெச்சத்தின்மேல் நின்றது. எனின் ஏன எனறாகி ஏய் என விகாரப்பட்டு நின்றது எனினும் அமையும். மறவாமல் என நிறைவால் உம்மை இறந்தததழீஇயஎச்சப்பொருட்டு. புரிந்து, மறந்து தெரிந்து, இறந்தகாலவினையெச்சங்கள்-புரி - மற, தெரி இவை வினைப் பகுதிகள். பிறன்கை தற்கிழமைப் பொருளில்வந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். கைப்பொருள் உருபும் பயனுந் தொக்க ஏழாம வேற்றுமைத் தழா நிலைத் தொடர். அறம் புரிந்து ஆக்கப்படு பொருளில்வந்த இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். (கஉ)

13. வெல்வது (தான்) வெல்லுதலை, வேண்டி - விரும்பி, வெகுளாதான் (பிறரோடு) கோபியாதவனது, நோன்பு-பொறுமை, இனிது ஏ - இனியதே யாம். ஒலலும் துணை உம் (தனக்கு) கூடுமளவும், ஒன்று (தான்மேற்கொண்ட யாதானும்) ஒருசெயலை, உய்ப்பான் - நடத்துவானது, பொறை - பொறுமை, இனிது ஏ - இனியதேயாம். இல்லது-

(சனக்கு) இல்லாத ஒன்றை; காமுற்று - விரும்பி, இரங்கி-மனமெலிந்தது, இடாப்படரா - துன்பப்படாமல், செய்வது-செய்யத்தக்க செயலை, செய்தல் இனிது ஏ - செய்வது இனியதேயாம்.

நோன்பு, பொறை, செய்தல் எ. இனிது ப. வெல்வது இடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர் - வெல் பகுதி, வ் எதிர்கால இடைநிலை, அ சாரியை, துதொழிற்பெயர் விசுதி. நோன்பு, பொறை தொழிற்பெயர்கள் - நோன் பகுதி, ப விசுதி. பொறுபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஐவிசுதி. உய்ப்பான உயாநிலை ஆண்பாற்படாக்கை எதிர்கால வினையாலினையும் பெயர் - உய் பகுதி, ப சந்தி, ப் இடைநிலை, ஆன விசுதி. கா முற்று இறந்தசரால் வினையெச்சம் - காமுறு பகுதி, முதனிலை யெழுத்தாய்தடோன்றி நின்ற தகரம் இடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, உ எச்சவிசுதி. ஈறுதொகருநின்ற காமம் உறு எனனும் இரு சொற்களும் ஒரு சொற்றனமைப்பாடு நின்றன. (சுரு)

14. தானம் கொடுப்பான - தானஞ்செய்பவனது, தனக ளுண்மை - ஆண்மைத தன்மை, முன் இனிது ஏ - முற்பட்ட இனியசெய்கையேயாம். மானம்பட - மானம்அழிய, வரின்-வந்தால், வாழாமை-உயிர்விடுதல், முன இனிதுஏ-முற்பட்ட இனிய செய்கையே யாம். ஊனம்கொண்டாடார - குற்றத் தைப் பாராட்டாமல், உறுதுஉடையவை - குணமிக்கசெயல்களை, கோள்முறையால்-கொள்ளுமுறைமையால், கோடல்-கைக்கொள்ளுதல், இனிது ஏ - இனியதேயாம்.

தகையாண்மை, வாழாமை, கோடல் எ. இனிது ப. கோண்முறையால் எனப்பாடங்கொள்க. தானம் கொடை.

ோன்பு நோற்பான் என்பதுபோலத் தானங் கொடுப்பான் என நின்றது. வரின எனனும் எதிர்சால வினையெச்சுத சிறகு மானம் எழுவாயாய நின்றது. உறுதி குணத்தின மேல் நிறைவால் தொழிலாகுபெயர் - உறுபகுதி, தி விசுதி. ோள் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். (கச)

15. கயவரை - கீழ்மக்களை, கையகந்து - கைவிட்டு, வாழ்தல் இனிது ஏ - மாழுதல் இனியதே யாம். உயர்வு-உயர்ந்த செயல்களை, உள்ளி - நினைத்து, ஊக்கம் பிறத்தல்-செய்யமுயலுதல், இனிது ஏ - இனியதே யாம். இவர் எளி டார் என்று - இவர் எளியவரென்று, இகழ்ந்து உரையார் ஆகி (ஒருவரை) இகழ்ந்து பேசாராகி, ஒளிபட - புதுமுண் டாக, வாழ்தல்-மல்லொழுக்கனராதல், இனிது ஏ-இனியதே யாம்.

வாழ்தல், ஊக்கம்பிறத்தல், ஏ. இனிது ப. கயவர் கார ணப்பெயர் - கயமை பகுதி, நறு கெடுதலும் வகரத்தோற்ற மும சாதி, ஆ பலர்பால் விசுதி. கையகந்து இறந்த சாலவினையெச்சம்-கையிக பகுதி, ந சந்தி, த் இடைநிலை, உ விசுதி. கையிக ஒருசொல் தனமைத்து. உள்ளி இறந்த காலவினையெச்சம் உள் பகுதி, ள் சந்தி, இ எச்சவிசுதி. புசுழ் ஒளிபோலப் பலரும் அறிய நிறைவால் ஒளி உவமை யாகுபெயர். (கரு)

16. அடைந்தார் (தம்மையடைக்கலமாக) அடைந்தவர், துயர் கூராமல்-துன்பமடையாமல், ஆற்றல் (ஒன்றை) செய தல், இனிது ஏ - இனியதேயாம். கடம்கொண்டு உம்-கடன வாங்கி யாயினும், செய்வன - செயபுங்காரியங்களை, செய தல் இனிது ஏ - செய்தல் இனியதேயாம். சிறந்து அமைந்த-

சிறப்புற்று நிறைந்த, கேள்வியர் ஆயின் உம் - தூற்கேள்வி
சனையுடையராணும, ஆராய்ந்து அறிந்து - ஆலோசித்துத்
தெரிந்து, உரைத்தல் (ஒன்றை) சொல்லுதல், ஆற்ற-மிகவும்,
இனிது ஏ-இனியதே யாம்.

ஆற்றல், செய்தல், உரைத்தல் எ. இனிது ப. ஆற்றல்
தொழிற்பெயர்-ஆற்றுபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அல் தொழிற
பெயாவிசுதி. செய்வன அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை
எதிர்காலவினையாலணையும் பெயா செய்பகுதி, வ் இடைநிலை,
அன்சாரியை, அ பலவின்பால்விசுதி. சிறந்துள்ளும் இறந்த
காலவினையெச்சம் அமைந்தள்ளும் இறந்தகாலப் பெயொச்
சத்தையும் அவ்வெச்சம் கேள்வியா எனனா தொழிற்பெய
ரின பகுதியையும், ஆராய்ந்து என்னும் இறந்தகால வினை
யெச்சம் அறிந்து எனனும் இறந்தகால வினையெச்சத்தையும்
அவ்வெச்சம் உரைத்தலன்னா தொழிற்பெயராயுங்கொண்
டன. அவற்றின் பகுதிகள் சிற, அமை, கேள்வி, ஆராய்,
அறி. உரை. (கக)

17. கற்று அறிந்தார் (தூல்களை) சுற்றுணாமதவர், கூறும்-
சொல்லுகின்ற, சரும் பொருள் - உறுதிப் பொருள்,
இனிது ஏ (உயிர்க்கு உறுதி தருதலால்) இனியதே யாம். பற்று-
பற்றுக்கோடாச, அமையாத - ஆதரியாத, வேந்தன்கீழ்-
அரசன் கோறகீழ் (இருந்து) வாழாமை (சூடிகள்) வாழா
திருத்தல், முனஇனிது ஏ-முற்பட்ட இனியசெய்கையே யாம்.
தெற்றெனல் இனறி-தெளிதலில்லாமல் (வறுமையால் தளர்
ந்து எனற்படி) தெளிந்தானா (தம்மை) தெளிந்தடைந்தவனா,
தீங்கு ஊக்காத - தீங்கிற் செலுத்த நினையாத, பத்திமைஇல்-

அன்புடைமையைப் பார்க்கிலும், பாங்கு, இனியது - மிகவும் இனியசெயல், இல் (வேறென்று) இல்லை.

கரும்பொருள், வாழாமை, இனியது எ. இனிது, இல் ப. அமையா, ஊச்சா ஈறுதொக்க எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள். இனியது ஒன்றன்பாற்படர்க்கைக்குறிப்புவினையாஸனையும் பெயா. இல்லுருபு உயர்வு சூறித்தலில்வந்த எல்லைபொருட்டு. (கௌ)

18. எல்லியம்போது - இராக்காலத்தில், வழங்காமை - விதி செல்லாதிருத்தல், முன இனிது ஏ - முற்பட்ட இனிய செய்கையே யாம். சொல்லும் கால் (ஒன்றை) சொல்லுமிடத்து, சோரவு இனிது - மறப்பில்லாமல், சொல்லுதல் (பொருத்த) சொல்லல், மாண்பு இனிது ஏ - மிக இனியதே யாம். புல்லிகொள்ளின உம - (சம்மம வலியவாது) தழுவிக்கொண்டாலும், பொருளல்லாதம் - ஒருபொருளாசாயவரது, கேண்மை-சிறேந்ததை, கொள்ளாமல் விடுதல் - நீக்கி விடுதல், இனிது ஏ - இனியதே யாம்.

வழங்காமை, சொல்லுதல், கொள்ளா விடுதல் எ. இனிது ப. சொல்லும் எதிர்சொல் பெயரெச்சம் சொல்பகுதி, ல் சந்தி, உம எச்சவிருதி. சொல்லின் எனப்பொருள் கொள்ளில் சொல்லுங்கால் எனபதனை ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு கால் வினையெச்ச விருதியாகவும், உம் விரித்தல் விகாரம் ஆகவுங்கொள்க. புல்லி இறந்தகால வினையெச்சம் புல் பகுதி, ல் சந்தி, இ எச்சவிருதி. உமமை இழிவுசிறப்பு பொருட்டு.

19. சிற்றாள் உடையான் - ஏவலாளனை யுடையவனது, படைக்கலம் - ஆயுதம், மாண்பு இனிது ஏ - மிக வினியதே

யாம். நட்டார் உடையான் - நட்பினரை யுடையவனது, பகைஆண்மை(பகைவரோடு)பகைக்கும் ஆண்தன்மை, முன் இனிது ஏ - முற்பட்ட இனியசெய்கையேயாம். பால்படும்- பால்சுரக்கும், கன்றுஆ-கறவைப்பசுவை, உடையான்-உடையவனது, விருந்து - விருந்தானது, எ துணைஉம் - எவ்வளவாலும், ஆறற இனிது ஏ - மிகவும் இனியதேயாம்.

படைக்கலம், ஆண்மை, விருந்து எ. இனிது ப. என்ப அசைநிலை. விருந்து புதுமை - அது இனியபொருள்மேல் நிறுதலால் பண்பாகுபெயா. சிற்றாளுடையான், நட்டாருடையான் உடைமைப்பொருளில்வந்த இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர்கள். உடையான் ஆண்மை பண்புத்தற்கிழமைப் பொருளில்வந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடா, கறருவேற்றுமைத் தொடராதல் மென்றொடா வனறொடர் ஆயிறறு. (கக)

20. பிச்சைபுக்கு - பிச்சை யெடுத்து, உண்பான் - உண்பவன், பிளிறுமை(கொடுப்பவரை) கோபியாதிருத்தல், முன் இனிது ஏ - முற்பட்ட இனிய செய்கையேயாம். துச்சில் இருந்து - ஒதுக்கிடத்திற் குடியிருந்து, துயா கூராத - துன்பமடையாத, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது ஏ - இனியதேயாம். உறற - மிகுந்த, பேர்ஆசை - பேராசையால், கருதி (கூடைத்தறகரியொருபொருளை) நினைத்து, அறன்-தருமத்தை, ஒருவும் - கைவிடும், ஒறகம் இலாமை - மனத்தளர்ச்சி யில்லாமை, இனிது ஏ - இனியதேயாம்.

பிளிறுமை, மாண்பு, ஒற்கமிலாமை எ. இனிது ப. ஒதுக்கிடம் அயல்வீடு. புக்கு இறந்தகாலவினையெச்சம் புகுபகுதி, முதனிலையெழுத்தாய்த் தோன்றியககரம் இடைநிலை, உகரக்

கேடு சந்தி, உஎச்சவிசுதி. பிளிறுமை எதிர்மறைத்தொழிற பெயர்பிளிறு பசுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும் ஒருபசுதி, மை தொழிற்பெயர் விசுதி. ஒருவும் என்னும் எதிர்காலப்பெயரெச்சம் ஒற்கம் என்னுந் தொழிற பெயர்கொண்டது. ஒல்குபசுதி, லகரம் றகரமாகத் திரித லும் உகரக்கேடும் சந்தி, ஆம்தொழிற்பெயர் விசுதி. ஒருஉம் இவ்வுயிரளபெடை இன்னிசை நிறைத்தலில்வந்தது. (உ௦)

கபிலதேவர்

இயற்றிய

இன்னுநாற்பது.

21. மறம் - கொலைத்தொழிலையுடைய, மனனர் - அரசா களது, கொடுங்கோல்கீழ் - கொடுங்கோலின்கீழ், வாழ்தல் - வாழுதல், இன்னு - துன்பமாம். நெடுநீர் - பெரிய வெள்ளத்தில், புணைஇன்றி - தெப்பமில்லாமல், நீரதுதல் - நீந்திச்செல்லுதல், இன்னு - துன்பமாம். கடுமொழியாளா - சுடுஞ்சொல்லையுடையாரோடு, தொடர்பு - செய்யும்நட்பு, இன்னு - துன்பமாம். தடுமாறி (தத்தமக்குரியநிலையினினு) தப்பி, வாழ்தல் - வாழுதல், உயிர்க்கு இன்னு - உயிர்களுக் குத்துன்பமாம்.

நீந்துதல், தொடர்பு, வாழ்தல் எ. இன்னு ப. கடுமொழியாளர் கடு என்னும் பண்படுத்து ஒருசொற்றன்மைத்தாய நின்ற கடுமொழி பசுதி, யகரமெய் சந்தி, ஆளர் பலாபால விசுதி. இன்றி எதிர்மறைப் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு

வினை வினையெச்சம்-இன்மைபகுதி, ஈடுகெடுத்தலும், லகரம் னகரமாகத் திரிதலும் சந்தி, நி குறிப்பு வினையெச்ச விருதி, இவ்வெச்சம் நீரதுதல் என்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது. கடுமொழியாளர் தொடர்பு உடனிசழ்ச்சிப்பொருளில் வந்த மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். (உக)

22. எருதுஇல் - எருதில்லாத, உழவர்க்கு - உழுதொழி லோர்க்கு, பேரூசுரம - டருவங்கழிந்தாரம் (சுரங்கழிதல் என்றபடி) இன்னு - துன்பமாம். சுருவிகள் - (பிடித்த) ஆயு தங்களால் (உள்ளசெய்கைகள்) மாறி - தடுமாறி, புறங்கொ டித்தல் (பகைவாக்) புறங்கொடித்தல், இன்னு-துன்பமாம். திருஉடையாரை - செல்வமுடையவரை, செறல் - கோபித் தல், இன்னு - துன்பமாம். பெருவலிபார்க்கு(தம்மிலும்)மிக் கவலிமையுடையவர்க்கு, இன்னுசெயல் - துன்பஞ்செய்தல், இன்னு(தமக்கு)பெருநதுன்பமாம்.

செல்வமுடையவரையும் தம்மிலும்க்க பெரிய உலிமையுடையவரையும் கோபித்தால் அவர்களால் கோபிக்கப் பட்டுப் பெருநதுன்பம் அடைவராதலால் இவ்வாறு கூறினா. போகீரம், புறங்கொடித்தல், செறல், செயல் எ. இன்னு ப. போகு விளைபகுதி, ராதலால் போகீரம் விளைத்தொகைநிலைத்தொடர். செறல் தொழிற்பெயர்-செயு பகுதி, உகரக்கெடு சந்தி, அல் தொழிற்பெயர்விருதி. (உஉ)

23. ஆற்றல் இலாதான் - வீரமில்லாதவன், விடுத்த-எறிந்த, படை - ஆயுதம், இன்னு (பின்னிடச்செய்தலால்) துன்பமாம். நாற்றம்இலாத - வாசனையில்லாத, மலரின் வணப்பு-பூவின்பொலிவு, இன்னு-துன்பமாம். தேற்றம்இலாதான் - (ஒருபொருளை) தெளிந்த துணியாதவன், துணிவு-

(இதுவேயென்ன) தணிந்துகூறல், இன்னு (கொள்வோர் க்கு)துன்பமாம். ஆங்கு - (அது) போல, மாற்றம் அறியான (தனக்குள்தொபேசுவோன) வார்த்தை (இன்னதென்று) அறி நதுபேசாதவனது, உணா-சொல், இன்னு-துன்பமாம்.

மாற்றம் அறியான் என்பதற்குச் சொல்லின் தன்மை பறியாதவன்னப்பொருள் கொள்ளினும் அமையும். பிடித த்படைஎனப் பாடம் உண்டு. படை, உனப்பு, துணிவு, உணா எ. இன்னு ப. விடுத்த இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் - விடு பகுதி. இதுபடைஎன்னுஞ்செயப்படுபொருளோடுமுடிந்தது. படை கருவிப்பொருளில்வரத் தொழிற்பெயர் படு பகுதி, உருக்கேடு சகதி, ஐ தொழிற்பெயர்விசுதி. மலா வினைமுதற் பொருளில்வரத் இகர விசுதியோடு புணர்ந்து குன்றிப் தொழிற்பெயர். (உரு)

24. பொருள் (உள்ளிட்ட) பொருளின் (நயத்தை) உணா வார - துறிகுதுமகிழ்வார், இல்வழி-இல்லாதவிடத்தது, பாட்டு உருத்தல் (தானபாடிய) செய்யனை (ஒருவன்) சொல்லுதல், இன்னு - துன்பமாம். இருள்கூ - இருளமிருந்த, சிறுநெறி - சிறு வழியிடு, தாம் - ஒருவர், தனி - துணையில்லாமல் போக்கு - போகுதல், இன்னு - துன்பமாம். அருள் இலா சமகண் - கிருபையில்லாதவரிடத்தது, செலவு (ஒருபொருளை ஈரும்கு ஒருவன்) செல்லுதல், இன்னு-துன்பமாம். பொருள் இலா - திரவியில்லாதவர், உண்மை புரிவு - கொடுத்தலை மேற்கொள்ளுதல், இன்னு - துன்பமாம்.

உரைத்தல், போக்கு, செலவு, புரிவு எ. இன்னு ப. பாட்டு, போக்கு இடையில் ஒறறுத்தோன்றிய தொழிற டெயாகன. பாடு, போகு பகுதிகள். செலவு, புரிவு விசுதி

பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர்கள் - செல் பகுதி, அ சாரியை, வ் சநதி, உ விசுதி. புரி பகுதி, வ் சந்தி, உ விசுதி பகுதி ஒழிந்தது இடைச்சொல்லுதலால்வகரமெய்தோன்றியது. ( )

25. உடன்பாடுஇலாத - (தன்னேடு) பொருத்தம் இல்லாத, மனைவிதொழில் - மனையாள் (செய்யும்) கருமம், இன்னு - துன்பமாம். இடன்தில் - ஒப்புரவில்லாத, சிறியர்ஒடு - அறிவிற் சிறியவரோடு, யாத்த - கட்டுண்ட, நட்பு-சினேகம், இன்னு - துன்பமாம். இடங்கழியாளர் - நல்லொழுக்கத்தில்லாரோடு, தொடர்பு - (கொண்ட) உறவு, இன்னு - துன்பமாம். கடம் உடையார - கடன்பட்டவர், காண - (கொடுத்தோர்) காண, புகல் - சஞ்சரித்தல், இன்னு - துன்பமாம்.

கடமுடையார் எனப்பாடங்கொள்க. தொழில், நட்பு, தொடர்பு, புகல் எ. இன்னு ப. இடம்இடன் இறுதிநிலைப்போலி உடன்பாடுமுதலிலைதிரிந்ததொழிற்பெயா-உடன்படுபகுதி. உடம்பாடு எனவழங்குதலும் உண்டு. யாத்திறந்தகாலப்பெயரச்சம் யா பகுதி, த்சநதித்திடைநிலை, அ விசுதி இவ்வெச்சம் நட்பு என்னுஞ் செயப்படுபொருளோடு முடிந்தது - நள் பகுதி. (உரு)

26. உண்ணது-(தான்)அதுபவியாது,வைக்கும் - (தேடி) புதைத்துவைக்கும், பெரும்பொருள்வைப்பு - பெரும்பொருளாகிய வைப்பு, இன்னு - துன்பமாம். நண்ணுத - (மனம்) பொருந்தாத, பகைவர் - பகைவரோடு, புணர்ச்சி - மனங்கலந்துநடத்தல், நனிஇன்னு - மிகவும்துன்பமாம். கண்இல் - தாட்சிணியமில்லாத, ஒருவன் வனப்பு - ஒருவன் து அழகு, இன்னு - துன்பமாம். ஆறுத - (அது) போல, எண் கணித

நூலை, இலான் (ஆராய்ந்தறிதல்) இல்லாதவன், செய்யும்-
செய்கின்ற, கணக்கு-கணிதம், இன்னு - துன்பமாம்.

கண்ணிலான் அந்தகன் எனப்பொருள் கொள்வாரும்
உளர், பெரும்பொருள்வைப்பு, புணர்ச்சி, வனப்பு, கணக்கு
எ. இன்னு ப. வைப்பு தொழிலாகு பெயராயப் பொருள்
மேல்நின்றலால் பெரும்பொருள்வைப்பு இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை. வை பகுதி, பச்சநதி, பு தொழிற்பெயர்விசுதி.
ரண்ணு ஈறுதொக்க எதிர்மறைப்பெயரொச்சம். எண் தன்னை
யுணர்த்துங் கருவியாகிய நூல்மேல் நின்றலால் காரியவாகு
பெயர். (உசு)

27. குலத்தில் பிறந்தவன் - நல்ல குடிப்பிறப்பிற் பிறந
தவன், கல்லாமை - (நூல்களை) சுற்காதிருத்தல், இன்னு-துன்
பமாம். நிலத்துஇட்ட - வினையிலத்தில்விததிய, நல்வித்து-
நல்லவித்து, நாறுமை - முனையாமை, இன்னு - துன்பமாம்.
நலத்தகையாரா - நல்ல வடிவினையுடைய பெண்கள், நாண்
இன்மை - நாணமில்லா தொழுகுதல், இன்னு - துன்பமாம்.
ஆங்கு - (அது) போல, குலம்இல்வழி - (தமது) குடிப்பிறப
புஇல்லாத விடத்து, கலத்தல் - கலநது வாழ்தல், இன்னு-
துன்பமாம்.

கல்லாமை, நாறுமை, நாணின்மை, கலத்தல் எ. இன்னு
ப. கல்லாமை, நாறுமை எதிர்மறைத் தொழிற் பெயர்கள்-
கல், நாறு பகுதிகள். உடனபாட்டில்வரில் இறநதகால நிகழ்
கால இடை நிலைகள் பெற்று, கற்றமை, கற்கின்றமை என
வரும். (உஎ)

28. மாரிநாள் - கார்காலத்தில், கூவும் - கூவுகின்ற, குயி
லின்குரல் - குயிலினதுகுரல், இன்னு - (பிரிந்தவர்க்கு) துன

டமாம். ஈரம்இலாளர் - அன்பில்லார் (கூறும்) கடுமொழி கூறறு - கடுஞ்சொல்லின்திறம், இன்னு - துன்பமாம். மாரி வளம் - மழைவளம், பொய்ப்பின் - குறைந்தால், (அககுறைவு) ஊர்க்குஇன்னு - ஊர்க்குத் துன்பமாம். ஆங்கு (அது) போல, மூரிஎருத்துஇன் - முதியஎருதால், உழவு இன்னு-உழுதல் துன்பமாம்.

மாரிவளம் பொய்ப்பின் எனப்பாடங்கொள்க. குரல், கடுமொழிக்கூறறு, பொய்ப்பின் என்னும் வினையெச்சத்தினின்று பிரிந்த தொழிற்பெயராகிய பொய்த்தல், உழவு எ. இன்னு ப. பொய்ப்பின் எதிர்கால வினையெச்சம் பொய்பகுதி, பசந்தி, ப் விரித்தல் விகாரம், இன் எச்சவிசுதி. இதனடியாகப் பொய்த்தல், பொய்த்து, பொய்த்து, பொய்த்தான் என வினை விகற்பங்கள்வரும். இன் உருபு ஏதுப்பொருட்டு. உருபு ஏற்றுநின்றதால் எருது எருத்துஎனத் தகராஹ்றுஇரட்டித்து நின்றது. (உஅ)

29. ஈந்தவகைஆல் - கொடுத்தஅளவில், உவவாதார்க்கு-இன்பமடைவாதவர்க்கு, ஈப்பு - (மீட்டும்) கொடுத்தல், இன்னு - துன்பமாம். பாத்து - (வந்தவிரந்தினர்க்கு) பகுத்து, உணவுஇல்லார்உழை-உண்ணுத வில்லாதவரிடத்து, சென்று-போய், உணல் - உண்ணுதல், இன்னு - துன்பமாம். மூத்த இடத்து - மூப்புவந்த விடத்து, பிணி - நோய் (வருதல்) இன்னு-துன்பமாம். ஆங்கு - (அது) போல, ஒத்துஇல்லாத (வேதம்) ஒதுதலில்லாத, பார்ப்பான்உரை - அந்தணனுடைய சொல், இன்னு - (கேட்போர்க்கு) துன்பமாம்.

ஈப்பு, உணல், பிணி, உரை எ. இன்னு ப. ஈந்த ஈத்த மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல் வலித்தல்விகாரம், ஈ பகு

தி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, அ விசுதி, ஈப்பு தொழிற்பெயர் ஈ பகுதி. பாத்து இறந்தகால வினையெச்சம் பா பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. பகுஎன்னும் பகுதி ஈறு தொக்கு முதனீண்டு பா எனநின்றது. இவ்வெச்சம் உணல் என்னுந் தொழிற்பெயரோடுமுடிந்தது. மூத்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் - மூ பகுதி. ஒத்து இடையில் ஒற்றுத்தோன்றிய தொழிற்பெயர் - ஒது பகுதி. (உசு)

30. பெரியார்ஓடு - அறிவிற்பெரியவரோடு, யாத்த - கட்டுண்ட, தொடர் - தொடர்ச்சியை, விடுதல் - கைவிடுதல், இன்னா - துன்பமாம். அரியவை - செய்தற்கரிய காரியங்களை, செய்துமனை (நாம்) செய்து முடிப்போ மென்று, உரைத்தல் - (பிறாக்குததுணிவு) சொல்லுதல், இன்னா-துன்பமாம். பெரியார்க்கு. (தம்மிடத்து) இரக்க மில்லாதவர்க்கு, தாம்உற்ற - தாம் அடைந்த வறுமையை, கூற்று - சொல்லுதல், இன்னா - துன்பமாம். பெரியார்க்கு - (தம்மில்) பெரியவர்க்கு, தீய - கெடுதிகளை, செயல்இன்னா - செய்தல் துன்பமாம்.

தொடர், உரைத்தல், கூற்று, செயல் எ. இன்னா ப. தொடர் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். செய்தும் தன்மைப் பன்மை எதிர்காலவினைமுற்று - செய் பகுதி, தும் தன்மைப் பன்மை விசுதி. இவ்விசுதி எதிர்காலத்தின்மேல் நின்றது. கூற்று இடையில் ஒற்றுத் தோன்றிய தொழிற்பெயர். கூறு பகுதி. (ஊ0)

31. கல்லாதான் - (நடத்துதலை) கற்காதவன், ஊரும்-நடத்தும், கலி (மணம்) மிகுந்த, மாபரிப்பு - குதிரையின்செ

ல்வு, இன்னு - துன்பமாம். அல்லாதான் (தொடுத்தச்சொல்லும் சொல்லின்) வலிமை யில்லாதவன், சொல்லும்உரையின்பயன் - சொல்லுஞ் சொல்லின்பொருள், இன்னு - துன்பமாம். இல்லார் - கறற்றில்லாரது ; வாய்ச் சொல்லின், வாய்ச் சொல்லினது, நயம் - இன்பம், இன்னு - (பயன்படாமையால்) துன்பமாம் ஆங்கு - (அது) போல, கல்லாதான் - (நூல்களை) கற்காதவன், கோட்டி - சபையில், கொளல் - (ஒன்றைச்சொல்ல) மேற்கொள்ளுதல், இன்னு-துன்பமாம்.

வல்லாதான் சொல்லும் எனப்பாடம் உண்டு, பரிப்பு. பயன், நயம், கொளல் எ. இன்னு ப. கல்லாதான் எதிர்மறைத் தெரிநிலை, வினையாலணையும்பெயர். இல்லார் எதிர்மறைப்பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். கல் பகுதி, ல் சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, ஆன் விசுதி. இன்மை பகுதி, ஈறுகெடுத்தலும் லகரத்தோற்றமும் சந்தி, ஆர்விசுதி. பகுதியே எதிர்மறைமேல் நின்றது. (நக)

32. பண் - நரம்பின் வீக்குதல், அமையாத - நிரம்பாத, யாழ் இன் சீழ் - வீணையினிடத்து (இருந்த) பாடல் - பாடிதல், பெரிது இன்னு - மிகவுந் துன்பமாம். எண் அறியா-கணிதநூலை யறியாத, மாந்தர் - மனிதர், ஒழுக்கும் - நடத்தும், நாள் கூற்று - நாளினது வகை, இன்னு - துன்பமாம். மண் இல் - மாற்சனையில்லாத, முழவு இன் ஒலி - மத்தளத்தினொலி, இன்னு - துன்பமாம், ஆங்கு (அது) போல, தண்

மையிலாளர் - பொறுமைக்குணமில்லாடோடு, பகை - பகை
சொள்ளுதல், இன்னு - துன்பமாம்.

தன்மையிலாளர் எனப்பாடம் உண்டு. பாடல், நாட்
கூற்று, ஒலி, பகை எ. இன்னு ப. ஒழுக்கும் பிறவினைப்பெய
ரெச்சம் ஒழுக்கு பிறவினைப்பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, உம்
எச்ச விசுதி. ஒழுகு என்னுந் தன்வினைப்பகுதி விகாரப்
பட்டு ஒழுக்கு என நின்றது. பகை தொழிற்பெயர் - பகு
பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர்விசுதி. (௩௨)

33. பொருள் இலான்-பொருளில்லாதவனது, வேளான்
மை - உபகாரத்தை, காழுறுதல் - விரும்புதல், இன்னு-துன
பமாம். நெடுமாடம் - நெடிய மாடங்களை யுடைய, நீள
நகர் - பெரியநகரத்தில், கைத்து இன்மை - பொருளில்லா
திருத்தல், இன்னு - துன்பமாம். அடும - சமைக்கும், மனை
பார்த்து இருந்து - (பிறர்) மனையைப் டார்த்திருநது, ஊண் -
(உண்ணும்) உணவு, இன்னு-துன்பமாம். கெடும் இடத்து-வறு
மைவந்தவிடத்து, கைவிடுவார் - கைவிட்டு நீங்குவோரது,
நட்பு - சினேகம். இன்னு - துன்பமாம்.

காழுறுதல், கைத்தின்மை, ஊண், நட்பு எ. இன்னு ப.
அடும் பெயரெச்சம்-அடுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, உம் எச்ச
விசுதி இவ்விசுதி நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. கெடும்
என்னும் பெயரெச்சத்தின் விசுதி இறந்தகாலத்தின்மேல்
நின்றது. கெடு பகுதி. ஊண் முதனிலைநின்ற தொழிலாகு
பெயர்-உண்பகுதி. (௩௩)

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

இயற்றிய

நன்னெறி.

34. பூ இன - பூவினா, பொலி - விளங்குகின்ற, குழ
ராய் - கூரதலையுடையவளே, தீது அறஞர் - குற்றமில்லாத
வராகிய பெரியோர், என்று உம் - எப்பொழுதும், முகமன்
உபசார வார்த்தைகளே, இயம்பாதவர்கண் உம் - சொல்லா
தவரிடத்தும், சென்று (தாமே) போய், பொருள் (தமக்குக்
கூடாத) பொருளை, கொடுப்பர் - கொடுப்பார், பூகை - அழ
கிய கையானது, புகழ ஓ - (தன்னை) புகழுதற்கா (அல்லன்
றபடி) துன்று - கிடைத்த; சுவை - மதுரமாகிய வுணவை,
நா இன்கு - நாக்கினுக்கு, நயந்து-விரும்பி, உதவும்-கொடுக்
காநிற்கும்.

பெரியவாசன் தம்மை யுபசரியாதவரிடத்தும் தாமே
போய்க் கொடுப்பர் என்பதுகருத்து. தீதற்றோர் எ. கொடுப
டா ப. பொருள் செயப்படுபொருள். குழலாள் குழலாய்
விரியுருபு. சென்று, நயந்து என்னும் இறந்தகாலவினையெச்
சங்கள் கொடுப்பர், உதவும் என்னும் வினை முற்றுகளை
முறையாகக்கொண்டன. செல், நய பகுதிகள். சுவை உண
வினமேல் நின்றலால் பண்பாகு பெயர். ஓ எதிர்மறைப்
பொருட்டு. உம்மை இரண்டனுள் முன்னது முற்று. பின்
னது இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருள். (நசு).

35. பிறர்க்கு - பிறருக்கு, உதவிசெய்யார் - உபகாரஞ்
செய்யாதவருடைய, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம்,

வேறு - வேறுபிரப்பினும், பிறர்க்கு - பிறருக்கு, உதவிஆக்குபவர் - உபகாரமாகச் செய்வோருடைய, பேறுஆம்-செல்வமாகும், பிறர்க்கு உதவிசெய்யாத-பிறருக்கு உபகாரஞ்செய்யாத, சுருங்கடல்நீர் - பெரியகடலி லுள்ளநீரை, புயல்-மேகமானது, சென்று-போய், முகநது-மொண்டு, பெய்யா-பெய்து, பிறர்க்குகொடுக்கும் - பிறர்க்குக்கொடுக்காநிற்கும்.

ஒருவர் உபகரிக்கும்பொருள் பிறர்பொருளே யாயினும் அப்பொருள் உபகரிப்போர் பொருளாகவேமுடியும் என்பது சுருத்து. பெருஞ்செல்வம் எ. பேறும் ப. பேறு முதனிலை திரிந்த தொழிலாகுபெயர் பெறுபகுதி. ஆக்குபவர் பிறவினை எதிர்கால வினையாலணையும்பெயர் - ஆக்கு பிறவினைப்பகுதி, ப் எதிர்கால விடைநிலை, அ சாரியை, அர் பலர்பால்விசுதி. செய்யா ஈறுதொக்க எதிர்மறைப் பெயரொச்சம். முகநது இறந்தகால வினையெச்சம் முகபகுதி, பெய்யா இறந்தகால வினையெச்சம் பெய்ப்பகுதி, ய சநதி, ஆ எச்சவிசுதி, இவ் விசுதி, இறந்தகாலத்தின்மேல் நின்றது. (௩௫)

36. பூக்குழலாய் - பூவையணிந்த கூந்தலையுடையவளே, நீக்கம் அறும் இருவா-நீங்குதலில்லாத இருவர், நீங்கி (பகைத்து) நீங்கி, புணர்ந்தால்உம் - (பின்பு) கூடினாலும், அவர் பெருமை-அவரது (நட்பின்) பெருமையை, நோக்கின்-ஆராயின், நொய்துஆகும் - அற்பமாகமுடியும். நெல்லின்-நெல்லினின்றும், உமிசிறிதுநீங்கி - உமியானதுசற்றுநீங்கி, பழமை போல்-முன்போல, புல்லின்உம் - கூடினாலும், திண்மைநிலை (முன்புமுனைத்தற்குக்காரணமாகஇருந்த)வலிமையினிலைமை, போம்-கெட்டுப்போம்.

பிரிந்துகூடினவருடைய நட்புநில்லாது என்பதுகருத்து பெருமை எ. நொய்தாகும் ப. நீக்கம் தொழிற்பெயர்-நீங்கு பகுதி, இடையில் மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல வலித் தல்விகாரம், உகரக்கேடுசந்தி, அம் தொழிற்பெயர் விசுதி. நோக்கின என்னும் எதிர்கால வினையெச்சம் நொய்து என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றறையும், புல்லின் எனனும் எதிர்கால வினையெச்சம்போம் எனனும் வினைமுற்றறையுங் கொண்டன. நோக்கு, புல் பகுதிகள். நொய்மை பகுதி, ஈறு கெடுதல் சந்தி, து ஒனறன்பால்விசுதி இது எச்சமாயின்றது. நொய்தாகும் ஒருசொல்தன்மைத்தாகக் கொண்டால் அறபமாகும் எனப்பொருள்கொள்க. நொய்மை எனனும் பண்புப்பகுதி ஈறுகெட்டுப்பகுதிப்பொருள்விசுதியாகிய துவ்விசுதியையேற்று ஒருபகுதியாம் ஆகுஎனனும்வினைப்பகுதியோடுகூடி நின்ற நொய்தாகு வினைப்பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, உம் பொதுவினை விசுதி. உம்மை இரண்டும் இழிவு சிறப்புப்பொருளான. இன் உருபு நீக்கப்பொருட்டு. (நக)

37. யாம்-நாம், கல்விஆல் - கல்விப்பெருக்கால், கடல அனையம்-சமுத்திரத்தையொப்போம், எனனும்-என்று கருதுகின்ற, அடல் - வலிமையையுடைய, ஏறு - ஆண்சிங்கத்தினது, அனைய - (அகந்தாரத்தை) யொத்த, செருக்கு - அகந்தாரத்தில், ஆழ்த்திவிடல் - (தம்மை) அழுத்திவிடா தொழியக்கடவர். முழங்கும் - ஒலிக்கும், பனி - குளிர்ந்த, கடல் உம்(பெரிய)சமுத்திரமும், முனிக்கு அரசு - முனிவர்களுக்கு அரசனாகிய (சிறியவடிவையுடைய) அகத்தியன், கை ஆல் (உனது) கையினால், முகநது - மொண்டு, உண்ணப்படும்-பருகப்படும்.

மிகவுங் கற்றவராயிருப்பினும் அகந் ஋ரிப்பராயிற் கல்வி யறிவிற் சிறியவரால் வெல்லப்படுவர் என்பதற்குத்து. கற றோர்தோன்றா எ. ஆழ்த்திவிடல் ப. அணையம் உவம வருபி டைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த தனமைப் பன்மைக் குறிப்பு ழ்ணைமுற்று-அன் இடைச்சொற்பகுதி, ஐ சாரியை, ய சந்தி அம் தனமைப்பன்மைவிசுதி. ஆழ்ச்சி இறந்தகாலப் பிறவினை வினையெச்சம் ஆழ்த்து வினைப்பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிசுதி. விடல் எதிர்மறை விபங்கோளாவினைமுறது-விடு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி அல்வியங்கோள்விசுதி. இவ்விசுதி யை எதிர்மறை பொருமையேவல் விசுதியெனினும் அனம யம். இவ்விசுதி உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் வரும் “மகனெனல்பதடியெனல்” என்பவற்றாலும் அறிக. ஏஇரண் டும் அசைநிலைகள். (௩௭)

38. உள்ளம்-மனத்தை, கவர்து எழுந்து - கொள்ளை கொண்டுமுந்து, ஒங்கு - வளருகின்ற, சினம் காத்துக் கொள்ளும் - கோபத்தை யடக்குகின்ற, குணம் ஏ - குணம் என்க - நற்குண மென்றறிக. வெள்ளம் - வெள்ளத்து, தந்தல் (அணைகோலி) தடுக்குதல், அரிதுல - (செய்தறவு) அரியசெயலா, தடம கரை, பெரியகரைபை, போத்து-உடை த்து, விடுத்தல் (அவ்வெள்ளம்புறஞ்செல்ல) விடுக்குதல், அரி துல(செய்தற்கு)அரியசெயலா, விளம்பு(நீ)சொல்லு.

கோபத்தை வெளிவிடாமல் அடக்குதல் அரிய செயல் என்பது கருத்து. நீ - தோ எ. என்க ப. உள்ளம் வினை முதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் - உ ள் பகுதி, ள் சந்தி, அம் தொழிற்பெயர் விசுதி. கவர்து இறந்தகால வினையெச்சம் - கவர் பகுதி. காத்துக் கொள்ளும் பெயரெச்

சம கா பகுதி, துசாரியை, தகரமும் ககரமும் தோன்றல
சந்தி, கொள் தற்செயற பொருளில்வந்த விசுதி, அனைத்
தம் ஒருபகுதி, ள் சந்தி உம் எச்சவிசுதி. தான் அசைநிலை.
ஓ இரண்டும் வினாப்பொருளன. ஏ பிரிநிலை. (ஈஅ)

39. விழுமியோர் - மேலோர், தம் குறை - தமதுகுறை
கள், தீர்வு - தீர்தலை, உள்ளார் - நினையாராகி, பிறாக்குஉறும் -
பிறருக்குவந்த, வெம்குறை - வெய்ய குறைகளை, தளநது
(மனம்) மெலிந்து, தீர்க்கிற்பார் - நீக்குவார், திங்கள் - சந
தான, கறை இருளை (தனது உடம்பிலுள்ள) களங்கமாகிய
இரானை, நீக்க கருதாது - நீக்க நினையாமல், உலகு இல் நின்ற
இருளை - உலகத்தில் நிறைந்த இருளை, மேல் நின்று - ஆகாயத்
தல் நின்று, நீக்கும் - நீக்காநிற்பன.

மேலோர் தமது குறையைநோக்காது பிறர்குறைடைந
தாபவர் என்பதாகருத்து. விழுமியோர் எ. தீர்க்கிறபார் ப.
விழுமியோர் காரணப்பெயர் - விழுமம் பகுதி, ஈறுதொகு
தல விசாரம், இ சாரியை, ஆர பலாபால் விசுதி, விசுதி ஆ ஓ
ஆகத்திரிதல் சந்தி. கறையிருள் இருபெயரொட்டிப் பண்பு
சொடை நிலைத்தொடா. தீர்க்கிறபார் எதிர்காலப் பிறவினை
வினைமுறைய - தீர் பகுதி, க் சந்தி, கில் ஆற்றலுணர்த்தும
விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ல் ற ஆகத்திரிதல் சாதி, ப
இடைநிலை, ஆர பலாபால் விசுதி. தீர் எனனும் பகுதி தன
வினை பிறவினைகட்குப் பொதுவானதால் சந்தி பெறுது தீர்
கிற்பான் எனத்தன்வினையில்வரும். (ஈக)

40. நல்லாய் - அழகுள்ளவனே, இங்கு - இவ்வுலகத்
தில், அனபு இல்லானுக்கு - அன்பில்லாதவனுக்கு, இடம்
பொருள் ஏவல் - இடம்பொருள் ஏவல்களாகிய, எல்லாம்

இருந்தது - உம (இவைகள்) எல்லாம் (ஒருசேர) இருந்தும்
 ஆயன்கு - அவ்வனபில்லாதவனுக்கு, என்செய்யும் - யாது
 பயனைக்கொடுக்கும், மொழி இலராக்கு - பேச்சில்லாத
 ஊமைக்குக்கு, முதலால் - பழையதூல்கள், ஏது - யாது
 பயனைத்தரும், தெரியும் விழி இலராக்கு - பார்க்குங்கணக
 ளில்லாத அநதகர்களுககு, விளககு ஏது-விளக்கொளியாது
 பயனைத்தரும்.

புண்ணியநதருதற்குக் கருவிகளாகிய இடம், பொருள
 ஏவல்கள் தன்னிடத்திருப்பினும் அன்பிலாதவன அவை
 களாற பயன அடையான எனபதுருத்த. இடம்பொருள
 ஏவல் எ. செய்யும் ப. எவன என்றுங்குறிப்பு வினையாலனை
 யம்பெயர் இடைக்குறைபாய எனஎன நின்றது. இதுஅகரச
 சாரியைபெற்று எனஎன எனவும், ஐசாரச்சாரியை பெற்று
 எனனை எனவும் யரும். மற்று அசைநிலை. உமமை இழியு
 சிறப்பு.

41. பொன் செய்த - பொன்னினை செயயப்பட்ட,
 ஆதாவனையாய் - ஒல்ககின்ற உனை டலையுடையாய், இரு நீர்-
 பெரியகடல் குழந்த, வியன - பரந்த, உலகம் - உலகத்து
 லுள்ளவா, இனசொல் ஆல் அனறி - இனிய சொற்களாலல்
 லாமல், வனசொல் ஆல் - கடுஞ்சொற்களால், என்று உம-
 எப்பொழுதும், மகிழாது-மகிழ்ச்சியுடையார. கடல்-சமுத
 திரம், தண் என்கதிர் - குளிராத கிரணங்களை யுடைய சந
 திரனது, வரவு ஆல் - வருகையால், பொங்கும் - பொங்கா
 நிற்கும், அழல்கதிர் ஆல் - வெப்பம் பொருந்திய கிரணங்
 ளையுடைய சூரியனது வருகையால், பொங்காது - பொங்க
 மாட்டாது,

உலகினர் இனியசொல்லால்மகிழ்வாரேயல்லாமல்கடுஞ் சொல்லால் மகிழார் எனபதுகருத்து. உலகம் எ. மகிழாது ப. உலகம் இடவாதுபெயர். இதுபொருளால் உயாதினையே னும் சொல்லால் அஃறிணை யாதலால் மகிழாது எனரார். ஏ அசைநிலை. உம்மைமுறறு. (சுக)

42. வல்லோர் - (கல்வியறிவில்) வல்லவர், நல்லோர் - நல்லவரது, வரவுஆல் - வருகையால், முகமநகைகொண்டு - முகமலாச்சி கொண்டு, இனபுஉறீஇ - இனபததை யடைநது, அல்லோர் வரவுஆன்-தீயோரதுவருகையால், அழுங்குவார - தனபததை யடைவார், தேமா - மாமரமானது, தென்றல் வர - தென்றற் காறுவர, தளிரகாட்டி - தளிரகளைக்காட்டி, திருந்தும் - செழித்துநிற்கும், சுழலகால்வர - சுழற்காறுவர, வருதும் - வருதாநிற்கும்.

உறறோர் நல்லவர் வருகையால் மகிழ்ச்சியும் தீயவர்வருகையால் துன்பமும் அடைவர் எனபது கருத்து. வல்லோர் எ. அழுங்குவார ப. ஆல் ஆன் என்னும் மூன்றாம் உருபுகள் எதுபொருளன. உறீஇ சொல்லிசை நிறைக்கவந்த உயிரளபெடை, நகைதொழிற்பெயர் நகுபகுத், உகரக்கேடுகநதி, ஐவிசூதி. (சுஉ)

43. எழுத்துஅறியார்-இலக்கணநூலைக்கற்றறியாதவரது, கலவிபெருகம் - கலவியின்து மிகுதி, அனைத்துஉம - முழுதும், எழுத்துஅறிவார் - இலக்கணநூலைக் கற்றறிந்தவரை, சாணின் - கண்டால், இலையாம் - இல்லையாம், சுரநீர் - ஆகாயசங்கையினது, மிகை-பெருகமானது, எழுத்து அறிவார் - எழுத்தினியலபை யறிந்தபெரியோர், ஆயும் - ஆராய்கின்ற, கடவுள் - சிவபெருமானது, அவிர் - விளங்கும்,

சடை = சடையை, முன்கண்ட அளவுஇல் (தன்) முன்கண்ட அப்பொழுதே, வீயும்-ஒடுங்கும்.

இலக்கணநூல் கல்லார்கல்வி அது சற்றேர்முன்புபயன் படாது என்பதுகருத்து. அனைந்து எ. இலையாம் ப. எழுத்து தன்னையுணர்த்தும் நூலின்மேல் நிற்றலால் சாரிபவாகுபெயர், பெருக்கம் மிகை தொழிற்பெயர்கள் - பெருகு பகுதி, ககரமெய் விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடுசர்தி, அம் தொழிற்பெயர் விசுதி. மிகு பகுதி, உகரக்கேடு சர்தி, ல் விசுதி. கண்ட பெயொச்சத்தின் அகரவீறு தொக்குரினறது. வீயும் செய்யும் என்னும் வினைமுற்று - வீ பகுதி, ய் சர்தி, உம்முற்றுவிசுதி. (சூஉ)

44. ஆக்கும் - செய்துகொள்ளும், அறிவுஆன் அலது-கல்வியறிவினாலல்லாமல், பிறப்பு இனஆல் - குடிப்பிறப்பின் வகையால், மீகொள் - மேலாகக்கொள்ளுகின்ற, உடர்பு உயர்வையும், இழிவு (கீழாகக்கொள்ளுகின்ற) இழிவையும். வேண்டற்க - வேண்டிதலொழிக, அரவுஇன் (நஞ்சுள்ள) பாம்பினது, பருமணிகண்டு - பருத்தமாணிக்கத்தக்கண்டு, நீக்குபவர்தர் - நீக்குவோர்பாவர், கடல்தின் கடு - கடலில் (தோன்றிய) நஞ்சை, எனறுஉம் - எப்பொழுதும், கவரார்-கொள்ளார்.

உயர் குலத்தனானும்கல்வியறிவில்லாதவனை இழித்தவனெனவும், இழிகுலத்தனானும் கல்வியறிவுடையவனையுயர்வதவனெனவும் கொள்ளவேண்டும் என்பது இதனதுகருத்து. ஒருவன் தோ எ. வேண்டற்க ப. யார்தர் யகரமெய்கெடு-ல் புணர்ச்சியில் விகாரம். வேண்டற்க எதிர்மறை வியங்கொளவினைமுற்று - வேண்டு பகுதி, உகரக்கேடு சர்தி, அல் எதிர்

மறை விஞ்சி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, லகரம் நகரமாகத்திரி தல் சந்தி, க வியங்கோள்விஞ்சி. உம்மைமுறறு. (சச)

45. இந்த - இவ்விலகத்தில், ஒருவர்க்குருணம் - ஒருவ ருக்குத்தனம், உண்டுஎனின்உம் - உளதாயிருப்பினும், சீழ் கொண்டுபுகல்வது - சீழாயினோர் எடுத்துப்பேசுவது, அவர் குற்றம் ஏ. அவர்களதுகுற்றத்தையே யாம், வண்டு - வண்டு என், செழும்பெற்றில்வாய்-செழித்த சோலையினிடத்துள்ள, மலர்சேக்கை - புவாகுபமெத்தையை, விரும்பும் - விரும்பா நிறதும், காக்கைவிரும்பும்கனி - சாக்கைவிரும்பா நின்றகனி, வேம்புஎன்று ஒ-வேப்பம்பழம் கல்லவா.

ஒருவனுடைய குணத்தை மென்மக்கள் எடுத்துப்பேசு வார் குற்றத்தைச்சீழ்மக்கள் எடுத்துப்பேசுவாரென்பது தரு தாய் புல்லவது எ. குற்றம் ப. சீழ்சீழ்மகன்மேல் நிறுதலால் உண்பாகுபெயர். சேக்கைபடுக்கப்படுவது என்னும் பொருள் மெல்லிற்றலால் செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்- சே பகுதி, து சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கோடும் சகுதி, ஐ தொழிற்பெயர் விஞ்சி. சே பகுதிதல். உம்மை உய ர்ப்புசிறப்பு. ஏ பிரிநிலை, ஒ வினா. (சநி)

46. மடவரால் - இளமைப்பருவமுடையவனோ, ஒன்றில வர் - ஒன்றிபுலவரது, உடல்தின்சிறுமைஉண்டு - ஒருவந் தின்சிறுமைசெயப்பாந்து, சல்லிடல்தின் (இவர்களுது) - லலியாகிய சமுத்திரத்தினது, பெருமை - பெருமையை, உடலார் (ஒருவரும்) கடக்கமாட்டார். சதிர் (சூரியனுடைய) லைபோம் (தலத்து) காணும் (எல்லாப்பொருளையும்) பார்க் கின்ற, ஒளி (சருமனையின்) ஒளியானது, தான் கண் அளவு ஆப் பின்றது - தான் (இருக்கும்சிறிய) கண்ணினளவாக

அமைந்து நின்றதோ, விண்ணுளவு ஆயிற்று - (தான்பார்க்கும்பெரிய) ஆகாயத்தினளவாக அமைந்து நின்றதோ, விளம்பு (நீ) சொல்லுவாய்.

உருவீற்சிறியவரும் அறிவிற் பெரியவராவார் என்பது கருத்து. ஒருவர்தோ எ. கடவார் ப. மடவரல் மடவரால் விளியுருபு. உடலின்சிறுமை, சடலின்பெருமை பண்புத்தற் கிழமைப் பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொழுகிலைத் தொடர்நன். ஒ இரண்டும் வினாப்பொருளான. விளம்பு ஆய் விருதியோடு புணர்ந்து குன்றிய முன்னிலை யேவலொருமை வினைமுற்று. (சசு)

47. கற்றுஅறிந்தோர் - (நூல்களை) கற்றறிந்தபெரியோர் - எனக்மாறு - (பிறர்செய்யும்) பிரதியுபகாரத்தை, உகவாமல் விரும்பாமல், மெய்வருந்தி - தேசம்வருந்தி, தம்ஆல் இயல் உதவி - தம்மாற்கூடிய வுதவியை? தாம்செய்வார் - தாமே செய்வார், முனைக்கும் எயிறு - முனைக்காரின்ற பறகள், நாவிற்கு (தமக்கோருதவியுஞ்செய்யாத) நாக்கினுக்கு, வஸ்யன - கடினமுள்ள பொருள்களை, தாம் மென்று - தாமே மென்றுகொடுத்து, முதிர்சுவை - மிகுந்தமதுரத்தை, வினைக்கும் - உண்டாக்கும்.

கற்றவர் பிரதியுபகாரத்தையிரும்பாமல் தம்மாற்கூடிய உபகாரத்தைப் பிறர்க்குச் செய்வார் என்பது கருத்து. கற்றறிந்தோர் எ. உதவி செ. செய்வார் ப. வருந்தி என்னும் இறந்தகாலச் சினை வினையெச்சம் செய்வார் என்னும் முதல் வினைமுற்றோடு முடிந்தது. வருந்து பகுதி. அம்மா வியப்பிடைச்சொல். நான்காம் உருபு கோடற்பொருட்டு. (சஎ)

48: நேரிழாய் - பெண்ணே, பேர்அறிஞர் - பேரறிவுடையோர், தாங்கும் - வருத்துகின்ற, பிறர்தரம் - பிறரது துன்பத்தை, தாங்கி (தம்) மேற்கொண்டு, வீரம் ஒடு - மனம் அஞ்சாது, காக்க வினாகுவார் (அவரை) பாதுகாக்க வினாநதுசெல்வார், மெய் - உடம்பில், சென்று தாக்கும் - போய்மோதும், வியன்கோல் அடி - பெரியகோலினது அடியை, கை - கையானது - கடித்து சென்று - வினாந்துபோய், தன்மேல் தாங்கும் - தன்மேலே தாங்காநிற்கும்.

அறிவுடையோர் பிறர்துன்பத்தை வினாந்து நீக்குவர் என்பது கருத்து. பேரறிஞர் எ. வினாகுவார் ப. அறிஞர் காரணப்பெயர் - அறி பகுதி, ஞ் பெயரிடைநிலை, அர் பலர் பால் விசுதி. தாக்கும் பெயசொச்சம் தாக்கு பகுதி, உகரக் கேடு சந்தி, உம்எச்சவிசுதி - இதுதாயரம் என்னும் வினைமுதற் பொருளோடு முடிந்தது. வினாகுவார் உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்று - வினாபகுதி, ருசாரியை, வ் எதிர்காலவிடைநிலை, ஆர் விசுதி. ஏ அசைநிலை. (சஅ)

49. பிறைதுதால் - பிறைபோலும் நெற்றியை யுடையவளே, அறிவு உடையார் அன்றி - அறிவையுடையவரோ யல்லாமல், அதுபெருர் - அவ்வறிவைப்பெருதமூடர், தம்பால் - தம்மிடத்து, செறி பழியை - வரும்பழிக்கு, சிறிது உம் அஞ்சார் - சற்றும்பயப்படார், வண்ணம் செய்-அழகுசெய்யும், வான் - ஒளியை யுடைய, விழி ஏ அன்றி - கண்களேயல்லாமல், மறை (ஒளி) இழந்த, குருட்டுக்கண் - குருட்டுக்கண்களானவை, இருளை கண்டு - இருளைப்பார்த்து, அஞ்சும் ஒப்பயப்படுமோ (பயப்படா என்றபடி)

அறிவுடையோர் பழிக்கு அஞ்சுவர், அறிவில்லார் கருச் சார் என்பது கருத்து. ஐயுருபு கோடற்பொருளில்வந்ததால் உருபு மயக்கம். பிறை துதல் பிறைதுதால் விளியுருபு. பிறைபோன்ற துதலையுடையாள் எனப்பொருள் படுதலால் உகமைத தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை பிறை தொழிலாகு பெயராய்ச் சந்திரன்மேல் நின்றது பிற பகுதி, அகரந் தொகுத்தல், ஐ தொழிற்பெயர் விசுதி. அறியு டையார் என்பதின் இறுதியில் பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல். ஏ பிரிநிலை, குருடுகண் குருட்டுக்கண் பண்புத்தொகை ஆதலால் எருத்து மாடு என்றும்போலஇடையில்தன்னொற்றிரட்டியது ஒ எதிர்மறைப் பொருட்டு. (சக)

50. தக்கார்க்கு ஏ - நல்லவர்களுக்கே, ஈவர் - கொடுப் பார், தகார்க்கு - தீயவருக்கு, அளிப்பார் - கொடுப்பவர், இல் என்று (உலகில்) இல்லையென்றுதெளிந்தது, விழுமியோர் - மேலோர், மிக்கார்க்கு - வரம்பு கடந்த நடையையுடைய வர்க்கு, உதவார் - கொடார். எ கால் உம் - எப்பொழுதும், நீர் - நீனா, நெல்லுக்கு இறைப்பது ஏ அன்றி - நெற்பயிருங் குஇறைத்தலே யல்லாமல், காடு - காட்டில், முனி - உலர்ந் த, புல்லுக்கு - புல்லினுக்கு, போய் இறைப்பா ஒ - போயி றைப்பாரோ (இல்லை என்றபடி)

மேலோர் நல்லோருக்கல்லாமல் தீயோருக்குக்கொடார். என்பதுகருத்து. விழுமியோர் எ. உதவார் ப. தக்கார், மிக் கார் உயாதினைப் பலர்பாற் படர்க்கை இறந்தகால் வினையா லணையும் பெயர்கள். தரு, மிகு பகுதிகள், முதனிலை யெழுத் தாய்த் தோன்றிநின்ற ககரமெய் இடைநிலை, உகரக்கேடு சாகி, ஆர்பலர்பால் விசுதி. இறைப்பது எதிர்கால இடை

நிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர் - இற பகுதி. ஏ இரண்
றும் பிரிநிலைப்பொருளான. ஒ எதிர்மறைப்பொருட்டி. (௫௦)

51. நல்லாய் - அழகுள்ளவனே, கேள் - கேட்பாய், நல்
வார்செயும் கேண்மை - நல்லவா செய்யும் சிநேகம், நாள்
தோறும் - எப்பொழுதும், நன்று ஆகும (வளர்ந்த) பயன்
படும், அல்லார் - நல்லவரல்லாதவர்,செயும் கேண்மை-செய்
யும் சிநேகம், ஆகாது - பயன்படாது. காய்-காயானது, முற்
றின் - முதிர்ந்துவரின், தின் - தின்னும், தீம் கனி ஆம்-மதுர
மானபழமாம், இனந்தளிர் - இனந்தளிரானது, நாள்போய்-
நாள்சென்று, முற்றின் - முதிர்ந்தால், என் ஆகிபேரம்-யாது
பயன்படும்.

நல்லவர் சிநேகம் வரவரப் பயன்படும், தீயவர் சிநே
கம் அப்படி யாகாது பெடும் என்பது கருகது. கேண்மை
எ. நன்றாகும், ஆகாது ப. காய், கனி, தளிர் வினைமுதற்
பொருளில் வந்த இகரவி குதியொடு புணர்ந்து குன்றிய
தொழிற்பெயர்கள். தோறும் பண்மைப் பொருளில் வந்த
இடைச்சொல், முற்றின் எதிர்கால வினையெச்சம் - முற்று
பகுதி,உகரக்கேடு சந்தி, இன் எச்சவிசுதி. ஏ அசைநிலை.(௫௧)

52. பொன் ஏ-இலட்சமியை யொத்தவனே,பொன் அணி
யும் - பொன்னுலாகிய ஆபரணத்தை உணர்ந்த, வேந்தர்-
ஆரசர்கள், புணையாத (அதனை) அணியாத, பெருங் கல்வி-
பெரிய கல்விப்பொருள், மன்னும் - நிலைபெற்ற, அறிஞரை
அறிவுடையோரை, ஒவ்வார் - ஒப்பாகார், மின்னும் - விளங்
கும், அணி - ஆபரணங்களை, பூணும்-பூணுகின்ற, பிற உறுப்பு
(கைகால்) முதலிய மற்றையவையவங்கள், அது - அதனை,
புணையாத - அணியாத, காணும்-பார்க்கின்ற, கண்-கண்களை,

ஒக்கும் ஓ - ஒப்பாகுமோ, (ஆகாஎன்றபடி) காண் (நீ) பார்.

அரசர்கள் கற்றவர்களை யொப்பாகாக்கள் என்பதுகருத்
து. வேந்தர் எ. ஒவ்வா ப. மன்னும் இடைச் சொல்லடியா
கப்பிறந்த பெயரெச்சம் - மன் இடைச்சொற்பகுதி, ன்சந்தி,
உம் எச்சவிசுதி, இது இறந்தகாலத்தின்மேல் நின்றது - ஒவ
வார் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த எதிர்மறைவினைமுற்று -
ஒ இடைச்சொற்பகுதி, வ் சந்தி, வ் விரித்தல் விகாரம், ஆ
எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ஆர் பலர்பால
விசுதி, விசுதியின் ஆ முதற்குறை. ஒக்கும் உடன்பாட்டு
வினைமுற்று - ஒ பகுதி, குசாரியை, ககரத்தோற்றமும் உச
ரக்கேடும சந்தி, உம்முற்று விசுதி. ஒ எதிர்மறை. மறறு
அசைநிலை. அணிசெயப் படுபொருள் உணர்த்தும் இகா
விசுதியொடு புணர்ந்து குன்றிய தொழிற்பெயர். (ருஉ)

புகழேந்திப்புவர்

இயற்றிய

நளவெண்பா.

53. போது இல் - தாமரை மலரில், சினை - சினைபைய
யுடைய, ஆமை - ஆமையானது, வைகும (கருவுயிர்க்க) தா
கும், திருநாடா - அழகிய நிடத நாட்டையுடைய - நளனே,
செம்மை - நடுவு நிலைமையை, நினையாமை - எண்ண திருந்
தலையே, பூண்டார் - மேற்கொண்ட கொடுங்கோ லரசரு
டைய, நெறி - ஒழுக்கங்கள், காதல் (பிறர் மனைவிமேல்)
ஆசை(வைத்தலும்) கவறுஆடல் - சூதாடுதலும், கள் உண்
டல் - கள்ளுண்ணுதலும், பொய் மொழிதல் - பொய் பேசு
தலும், ஈதல் (பிறருக்கு) கொடுத்தலை, மறுத்தல் - தடுத்தல்

தலும் (ஆசிய) இவை - இவைகளேயாம், கண்டாய் - தெளிவாய்.

புட்கரனோடு நளன் சூதாடத் தொடங்கிய காலத்து மந்திரிகள் மறுதலுக் கூறுவது. கொடுங்கோல்ரசர் செய்கைகள் இவை என்பதாகருத்து. நெறிபால்பகா அஃறிணைப்பெயர் ஆதலால் இவை என்னும்பயனிலைகொண்டது. திருநாடா என்னும் விளிபுருபு கண்டாய் என்னும் முறையுப் பயனிலை கொண்டது. (ருங)

54. அறத்தை - தருமத்தை, வேர்கல்லும் - வேரோடு பறிக்கும், அருநாரு இல் - (அடைதற்கு) ஆரியநரகத்திலு, சேர்க்கும் - சோப்பிக்கவும், திறத்தை ஏ சொண்டு - வலிமையையே மேற்கொண்டு, அருளை - சீவகருணையை, தேய்க்கும் - குறைக்கும், மறத்தை ஏ-பாவத்தையே, பூண்டு (அணியாக) பூண்டு, விரோதம் (பலரோடும்) பகை (கொள்ள) செய்யும் - செய்விக்கும் (ஆதலால்) பொய் - பொய் (வடிவமாக) சூது ஐ-சூதாடலை, மிக்கோர்கள் - பெரியோர்கள், தெரிந்து உம் (அதனியல்பு) தெரிந்திருந்தும், தீண்டிவர் ஓ - பரிசுபரோ, என்றார் - என்று மந்திரிகள் சொன்னார்கள்.

இப்பிறப்பிற் செய்யும் தருமமுதலியவற்றைக் கெடுத்து மறுபிறப்பிலும் நரகத்திற் சேர்ப்பிக்கும் என்பது கருத்து. மந்திரிகள்தோ எ, என்றார் ப. கல்லும், சேர்க்கும், தேய்க்கும், செய்யும் இவைவினைமுற்றுகள். கல்பகுதி, ல்சந்தி, உம் முறையுவிசுதி. தெரிந்து என்பதனிறுதியில் உயர்வு சிறப்பும் மைதொகுத்தல். ஏ இரண்டும் பிரிநிலைப்பொருளான. ஓ எதிர்மறை. (ருச)

55. உரு அழிக்கும் - தோற்றத்தையும்கெடுக்கும், உண்மை - வாய்மையையும், உயர்வு - உயர்ச்சியையும், அழிக்கும் - கெடுக்கும், உண்மை (பிறர்க்கு) உதவி (அரும்) திரு-செல்வத்தையும், அழிக்கும் - கெடுக்கும், மானம் - பழிக்கு அஞ்சுதலையும், சிதைக்கும் - கெடுக்கும், மருவும் - மனங்கலந்து நடக்கும், ஒருவர்ஒடு - ஒருவரிடத்தில் கொண்ட, அன்பு அழிக்கும்-அன்பினையுங் கெடுக்கும், சூது-இச்சூதாட்டம் (கருங்கெடுதிகள்) ஒன்றுஅல்ல - பல (ஆதலால்) தசகோர்-மேலோர், புரிந்து - விரும்பி, சூது பொருவர் ஓசூதுபோசெய்வாமோ (செய்யார்என்றபடி)

தோற்ற முதலியவற்றைச் சூது கெடுத்தலால் பெரிபேரார் ஆடாரா எனப்புகுந்து, தசகோர் எ. பொருவரோப-சிதைக்கும் பிறவினை வினைமுற்று-சிதைப்பகுதி க் தோற்றமுடைய கருக்கேடும் சாதி, உம்விசுதி, கு சாரியை. இப்பகுதி தன்வினைபிறவினைகட்குப் பொதுவானதால் இங்குப் பிறவினைமேல் நின்றது. பொருவர் எதிர்கால வினைமுற்று - பொருபகுதி, வ் எதிர்கால விடைநிலை, அா பலாபால் விசுதி. ஒ எதிர்மறை. (நுநு)

56. யேலை - சமுத்திரம், கரைஇழந்தால் - கரைகடந்து வந்தாலும், வேதநெறி - வேதமார்க்கம், பிறழ்ந்தால்-முறை பிறழ்ந்தாலும், ஞாலமுழுதுஉம் - உலகமுழுதும், நடு இழந்தால் - நடுவுநிலைமையைக் கைவிட்டாலும், செங்கோலவர்-செங்கோலையுடைய அரசர்கள், சீலம்ஒழிவர் ஒ, நல்லொழுக்கினின்றுந்தவறுவாரோ, செம்மைஉனா-வாய்மைச்சொல், திறம்பாத - தவறாத, செய்கை அழிவர் ஒ - செயலையும் விழுவரோ, (விடார் என்றபடி.)

இவை தவறினாலும் நீதியையுடைய அரசர் சிலம் ஒழி
தலும், நற்செய்கையுழிதலும் இல்லை என்பது கருத்து. செங்
கோலவர் எ. ஒழிவரோ அழிவரோ ப. ஞாலம் இடவாகு
பெயர். திறம்பா ஈறுதொக்க எதிமறைப் பெயரொச்சம்.
ஞாலம் இடவாகுபெயர். உம்மை முற்று. ஒ இரண்டும் எதிர்
மறைப்பொருளன. (ருன)

57. இன அடிசில் - இனிய உணவை (உண்ணுமிடத்து)
புகு - வந்து, அனையும் - அனைகின்ற, தாமரை - தாமரை
மலர்போன்ற, கை-சையையும், பூ-தாமரைமலர்போல, நாயு
ம் - பரிமளிக்கும், செய்யவாய் - செவந்தவாயையுமுடைய,
மக்களை - பிள்ளைகளை, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இல்லாதவர் -
பெறாதவர், பொன உடையர் ஏனும் - பெருஞ் செல்வத்தை
யுடையவராயினும், புழ்உடையர் ஏனும் (அதனால்) கீர்ந்
தையையுடையவராயினும், மறறு (அது) ஒழிந்த, என்உடையர்
ஏனும் - யாதுபொருளை யுடையவராயினும், உடையர் 'ஒ-
(அவற்றால் ஆயபயனை) உடையவராவாரோ (ஆகாரின்றபடி)

செல்வமபுகழ் முதலியவற்றை யுடையவராயினும் மக்
களைப் பெறாதவர்களுக்கு அவற்றைப் பயனில்லை என்பது
கருத்து. மக்களை இல்லாதவர் எ. உடையரோ ப. அடிசில்
தொழிலாகுபெயர் - அடி பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இசாரி
யை, சகரமெய் விரித்தல்விகாரம், இல் தொழிற்பெயர் விசு
தி. மக்கள் காரணப்பெயர் - மக பகுதி, அகரவீறு தொகுத
தல, கள் பலர்பால்விசுதி. செய்ய பண்படியாகப் பிறந்த
குறிப்புவினைப் பெயரொச்சம் - செம்மை பகுதி, ஈறுகேடு
தலும், நற்று மகரம் யகரமெய்யாகத் திரிதலும், யகரந்
தொனறுதலும் சர்தி, அ பெயரொச்சவிசுதி. (ருன)

58. இன்முகத்து - இனியமுகத்தையும், முன்னம் (தம்) முன்னே, குறுகுதல் ஐ - வருதலையுடைய, கிண்கிணி-சதங்கையை (அணிந்த) கால் - காலையும் உடைய, கோ-கண்போன்ற, மக்கள் - பிள்ளைகளது, பால்வாய் - பால் (மணக்கும்) வாயிலுள்ள, சிறுகுதலை - சிறியகுதலைச்சொற்களை, கேளாத செவி - கேளாதகாத, சொன்ன (பெரியோர்) கூறிய, கலையின்-நூல்களது, துறை அனைத்துஉம்-பொருள் முழுதிலும், தோயந்தால் உம்-படிந்திருப்பினும், என்னபயன் உடைத்து ஆம் - யாதபயனை யுடையதாம் (இல்லைஎன்றபடி)

தம்புதல்வரது குதலைச்சொல்லைக் கேளாத செவி சகல நூற் பொருளிலும் படிந்திருப்பினும் பயன்படாது என்பது சருத்து. செவி எ. என்னபயனுடைத்தாம் ப. பொன்னின் குறுதலைக் கிண்கிணிக்கால் எனவும் பாடம் உண்டு. அதற்குப் பொன்றற்செய்த சேர்ந்த தலையையுடைய எனப்பொருள்கொள்க. சொன்ன இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் - சொல்பகுதி, லகரம் னகரமாகத் திரிதல் சந்தி, ன் இறந்தகால இடைநிலை, அ எச்சவிசுதி. உம்மை இரண்டனுள் முன்னது முற்று. பின்னது உயர்வுசிறப்பு. (ருஅ)

59. கினம் - கோபத்தையும், கதிர்-ஒளியையும் உடைய, வேல் - வேல்போன்ற, கண் - கண்களையுடைய, மடவாய் - தமையந்தியே, செல்வர் பால் - செல்வம் உடையவரிடத்து, சென்று - போய், எனக்கு ஈ என்னும் - எனக்கு (ஒன்றை) கொடு என்னும், இமாற்றம் - இந்த இரப்பு வார்த்தை, தனைக்குஉரிய (முன்செய்தபுண்ணியத்தால்) தனக்குக் காணியாகிய, தானம் - பரலோகத்தை, துடைத்து (பற்றற) செடுத்து, தருமத்தை - புண்ணியத்தை, வேர்பறித்து - வேரோடு

கூலிநது, மானம் - நாணத்தையும், துடைப்பது - போக்குவ
தாகிய, ஓர்வாள் - ஒருவாளாம், கண்டாய - தெளிவாய்.

நாடுதோற்றின் லீமன் நகரத்திற்குப்போகலாம் என்ற
சுமையந்தியை நோக்கி நான் கூறுதல். இரப்புவார்த்தைத்
தரும முதலியவற்றைக் கெடுக்கும் என்பது சருத்தி. இம்
மாற்றம் எ. வான் ப. மடவான் மடவாய் கிளியுருபு. இது
கண்டாய்என்று முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றோடு முடி
சது. துடைத்தி, பறித்து என்னும் இறந்தகால வினையெ
சுவகளை தனித்தனி துடைப்பது என்னும் வினைமுற்றைக்
கொண்டன. (ருக).

வீரகவிராயர்

இயற்றிய

அரிச்சந்திரபுராணம்.

60. உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு, சேய்மை - தூரம்எனவும்,
அண்மை - சமீபம்எனவும், இல் - இல்லாமல், ஒருதுணைஎன
(அபேதமாய்நின்ற) ஒருதுணையென்று (கற்றோர்) சொல்ல,
சிறந்த - மேம்பட்ட, வாய்மைஆல் - சத்தியத்தால், அகம் -
மனம், தாய்மைஆம் - புனிதமாம், மற்றுஇலை - வேறென்
றால் (புனிதம் ஆதல்) இல்லை, சொல்லின் - சொல்லுமிடத்து
புறத்தை (உடம்பின்) புறத்தை, தாய்மைசெய்வது - புனி
தம் செய்யும் பொருள், நீர் அலால் - தண்ணீர் ரல்லாமல்,
வேறுஉளது - வேறு பொருளுண்டோ, நோய்மை செய்யி
ன்உம் - துன்பத்தைச் செய்தாலும், வாய்மை - சத்தியமே,

எமக்குநோன்பு - எங்களுக்கு விரதம், அறிதி (விசுவாமித்திரனை) அறிவாய்.

காசிபரசன் ஆணைபால் கொலைசெய்ய அரிச்சந்திரன் தன மனைவியைச் சட்டிக்கொண்டு கொலைக் களத்திற் சூச் செல்லும்போது விசுவாமித்திரன் நான்கான் கொடுக்கவில்லை யென்று ஒரு பொய் சொல்என இருவரும், அம்முனிபாப பார்த்துக் கூறுவது. சத்தியம் மனதைப் புனிதம் ஆக்குவதால் அதுவே எங்களுக்கு விரதம்என்றார் என்பதுகருத. மற்றிலைபுறத்தனவனவும், நொன்பெமக்கறிதினவர்பாடம். நீ தோள. அறிதி ப. ஆசம உள - அங்கிருக்கு மனத்திற் ஆசலால் இடவாடுபெயர். மற்று பிறிது பொருளில் உடைய இடைச்சொல். அறிதி முன்னிலை யொருமை எதிர்காலவிலை முற்று அறிபகுதி, அசாரியை, உகரக்கேடுசாதி, இ முன்னிலையொருமை விசுதி. இது எதிர்பார்த்துந்மேல் நின்றது. உம் ஒ-இரண்டும் எதிர்மறைப் பொருளான. (கூ0)

61. புலையன் உம் - நீசனும், விரும்பாத - இச்சிக்காது, இ-இந்த. புனபுலால் - இழிந்த தசையையுடைய, யாக்கக-சரீரம் ஆனது, நிலைஎன - நிலையையுடைய பொருள் என்று கருதி, மருண்டு - மயங்கி, உயிரின்உம் - உயிராப்பார்க்கிலும், நெடிதுற - மிகவும், சிறித்துவ - சிறந்ததரின்றே, தலைமைசேர்தரு - முதன்மைபெற்ற, சத்தியம் - சத்தியத்தினின்றும், பிறழ்வது - தப்புவதல் - தரியேம் - பொறுக்கேம், கலை உணர்ந்த நீ - வேதமுதலிய நூல்களையறிந்தநீ, எமக்குஇது - எங்களுக்கு இதனை, கழறுவது - சொல்லுதல், அழகுட-கழகா (அல்லஎன்றபடி)

உயிரிலுஞ்சத்தியம்சிறந்ததுஎன்றான்பதகருத்து. கழறு
வது எ. உழசோ ப. யாக்கை சத்ததாதுக்களாழ கட்டப்படு
வது என்னும் பொருளில் ஒரு + லால் செயப்படு பொருளில்
வந்த தொழிற்பெயர் - யா பகுதி, கு சாரியை, க கரத்தோடு
மும் உகரக்கேடும்சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர் விசுதி. என
இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம்
என் பகுதி, ஆ எச்ச விசுதி. மருண்டு இறந்தகால
வினையெச்சம் மருள் பகுதி, நெடிதாற நெடிதுஉறு ஒரு
சொன்னீர்கமத்தாய் நின்றபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஆ எச்
சவிசுதி. உம்மை இரண்டனுள் முன்னது இழிவு சிறப்பு,
பின்னது உயர்வு சிறப்பு. ஒ எதிர்மறை. (சுர)

62. இமமை-இகடோசமும், அம்மை-பரபோசமும், உயி
என-மோட்சமும்என்று, மறை - வேதங்கள், புலம்கொள்-
விளங்க, இயம்பும் - சொல்லும், மும்மமஉம - மூன்றின
பங்களையும், தரும் - தராரின்ற, முறைகடைத்து என்னும்-
முறைமையை யுடைய தென்னும், நிலைமுரணி - நிலையி
ரின்றார தான்தப்பி, ஆழ்வயிறு-குழிந்தவயிறறில், அடக்கி-
அடங்கச்செய்து, மீட்டு - மீள, உமிழ்கலாத - உமிழா,
வெம்மைசூ - சூடுமிருந்த, எரிவாய்நரகு - தீப்பொருத்திய
நரகத்தில், எம்மை-எங்களை, உய்க்குமை-செலுத்தினாலும்,
மெய்மையை-சத்தியத்தை, விடேம் (யாம்) விடமாட்டோம்,

சத்தியம் எரிநரகத்திற் செலுத்தினாலும் அதைக்கை
விடேம் என்பது கருத்து. யாம் தோ-எ. விடேம் ப. உடைத
து அஃறிணைபொன்றன்பாற் படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று
உடைமை பகுதி, நது கெடுதலும் சகரத்தோற்றமும் சந்தி,
து ஒன்றன்பால் விசுதி, நிலைமுரணி நீக்கப்பொருளில் வந்த

ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர். முரணிஇறந்த சால் வினையெச்சம் முரண்பகுதி, இ எச்சவிசுதி, மீட்டு செயவெனெச்சத்திரிபு. உமிழ்கலா ஈறுதொக்க எதிர்மறைப பெயரெச்சம் - உய்க்கின் எதிர்காலப்பிறவினை வினையெச்சம் உய்ப்பகுதி, க் சந்தி, கு சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, இன எச்சவிசுதி. இப்பகுதிதன்வினைபிறவினைகட்டுப் பொதுவான தால் இங்குப் பிறவினைமேல் நின்றது. உம்மை இரண்டனுள் முன்னது முற்று. பின்னது எதிர்மறை. ஆல் அசை. (சுஉ)

63. பதி இழந்தனம் (இப்போது) நாட்டை யிழந்தோம். பாலனை இழந்தனம் - புத்திரனையும் இழந்தோம், படைத்த-பெற்ற, நிதிஇழந்தனம் - பொருளையும் இழந்தோம், இனி-இனிமேல், நமக்கு உளது என - நமக்கு உள் ளதென்று, நினைக்கும்- எண்ணும், சதி இழக்கின் உம் - மோட்சததை யும் இழந்தாலும், கட்டுரை இழக்கிலேம் - சத்தியத்தைக் கைவிடோம், என்றார் - என்று சொன்னார்கள், அருந்தவன் - அரிய தவத்தையுடைய விசுவா மித்திரன், ம தி இழந்து (தேவசபையிற்சொல்லிய) அறிவிழந்து, தன வாய் இழந்து (இவர்களுக்கொள்ளாமையால்) தன்வாய்ச்சொல் இழந்து, மறைந்தான் - உருக்கரந்தான்.

மோட்சத்தைக்கைவிடும் சத்தியத்தைக் கைவிடேம் என்றார் என்பதுகருத்து. யாம், அருந்தவன் எ. என்றார், மறைந்தான் ப. இழந்தனம் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று இழ பகுதி, ந சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, அன்சாரியை, அம் தன்மைப்பன்மை முற்றுவிசுதி. உம்மை, கதியிழத்தலில்லை என்பதுபொருள் ஆதலால் எதிர்மறை. (ருச)

குமரகுருபர சுவாமிகள்

இயற்றிய

நீதிநெறிவிளக்கம்.

64. அறம் உம் - தருமத்தையும், பொருள் உம் - திரவியத்தையும், இன்பம் உம் - இன்பந்தையும், வீடு உம்-மோட்சத்தையும், பயக்கும் - கொடுக்கும், புறங்கடை - தலைவாமிலில், நல் இசை உம்-நல்லபுகழையும், நாட்டும் - நிலைநிறுத்தும், உறும் - மிகுந்த, கவல் ஒன்று - கவலையாகிய ஒரு செயல், உற்ற உழி உம் - வந்த விடத்தும், கைகொடுக்கும் - ஊன்று கோல்போல நிறதும் (ஆதலால்) சிறு உயிர்க்கு - சிலவாழ நானாயுடைய வுயிர்களுக்கும், உற்றதுணை - பொருந்தியதுணை, கல்வி இன் - கல்விப்பொருளைப் பார்க்கிலும். ஊங்கு-மிக்கபொருள், இல்லை-வேறில்லை.

அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் பொருள்களையும் புகழையுந் தருதலால் உயிர்களுக்குக்கல்வியன்றிவேறுதுணையிலலை என்பது கருத்து. துணை. எ. இல்லை ப. வீடு விடு எனவும் முதனிலை திரிந்து நின்றதனால் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். கவல் வினைப்பகுதியே தொழிற்பெயர்ப் பொருளில் வருதலால் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பயக்கும்செய்யம் என்னும் பொதுவினை முற்று-பயப்பகுதி, குசாரியை, ககரகதோற்றமும், உகரக்கேடும் சந்தி. உம்முற்றுவிருதி.(சுச)

65. எதுணைய ஆயின் உம் - எவ்வளவின வானாலும், இடம் அறிந்து - நல்லாகிரியனைத் தெரிந்து, கல்வி - கல்வியை, உயத்து உணர்வு - ஆராய்ந்தறிதல், இல் எனின் - இல்லையானால், இல் ஆகும் (அக்கல்வி பயன்படுதல்) இல்லை

யாகும், உய்த்து உணர்ந்து உம் (அவ்வாறு தெரிந்து) ஆராய்ந்தறிந்தும், சொல்வன்மை (பிறருக்கு) சொல்லும்வலிமை, இன்று எனின் - இல்லையானால், ஏன் ஆம் (அவ்வாராய்ச்சி) என்னபயன் படும், அஃது - அச்சொல்வலிமை, உண்டு ஏல் - உளதானால், (அவ்வுண்மை) பொன் மலர் - பொன்னாற்செய்த மலர், நாற்றம் உடைத்து - வாசனையை யுடையதை (ஒக்கும்.)

நல்லா சிரியனிடத்துப் பாடங்கேட்டுப் பிறர்க்குவிளங்கச்சொல்லும் சொல் வலிமையுடைய ராயின் அது அரியது என்பது கருத்து. உணர்வு, உணர்ந்து, உண்டு என்பவற்றினிருந்து கொண்ட உணர்ச்சி, உண்மை எ. இல்லாதும், என்னும், ஒக்கும் ப. உய்த்து இறந்தகாலவினையெச்சம் உய்ப்பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால விடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. இது உணர்வு என்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது. (சுரு)

66. தாம் வருந்தி - தாம் வருத்தமுற்று, கற்றன - கற்ற நூற்பொருள்களை, ஒம்பாது - பாதுகாவாமல், மற்று உம்சில வேறுஞ்சில நூல்களை, பரிந்து - வருந்தி, கற்பான் தொடங்கல் - சற்கப்புருதல், கைத்தலத்த - கையிற்கிடைத்த, சருத தனம் - பெரியதிரவியத்தை, உய்த்து சொரிந்திட்டு - (புறத்தில்) கொண்டபோயெறிந்து, ஆங்கு-அவ்விடத்தில, அரிப்பு அரித்து - அரிப்புக் கருவியால் அரித்து, எய்த்து - இளைத்து, பொருள் செய்திடல் - பொருள்தேடிதலை (ஒக்கும்.)

கற்றநூற்பொருளைப் பலகாலுஞ் சிந்திக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. தொடங்கல் எ. ஒக்கும்தோ ப. ஒம்பாது எதிர்மறை வினையெச்சம் ஒம்பு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி,

ஆ எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, உ எச்சவிசுதி. கற்பான் எதிர்கால வினையெச்சம் கல்பகுதி, லகரம் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, பான் எச்சவிசுதி. சொரிந்திட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம்சொரி பகுதி, து சாரியை, நகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள் விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, முதனிலையெழுத்தாய்த் தோன்றிநின்ற டகரமெய் இடைநிலை, உகரக்கேடுசந்தி, உ எச்சவிசுதி. எய்து இறந்தகாலவினையெச்சம் உ பகுதி, த் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. (சுகு)

67. கற்றோர்க்கு (நூல்களை) கற்றவர்க்கு, கல்வி நலன் ஏ-கல்வியினது சமூகே, கலன் அல்லாமல் - ஆபரணமல்லாமல், மற்று ஓர் அணிகலம் - வேறொரு ஆபரணம், வேண்டாஆம் - (அழகுசெய்ய) வேண்டிதல் இல்லையாம், முழுமணி - பருத்த (இரத்தினங்கள், (அழகுதிப) பூணுக்கு - ஆபரணத்துக்கு முற்ற-ஒருக்காலும், பூண்வேண்டா (அழகுசெய்யவேறு) ஆபரணம்வேண்டுவனஇல்லை, அழகுக்கு- அழகினுக்கு, அழகுசெய்வாரா-அழகுசெய்வோர் யார் (உலகில்) எவர் (இல்லை என்றபடி)

கற்றோர்க்குக் கல்வியே ஆபரணம் என்பது கருத்து. அணிகலம் எ. வேண்டா ப. வேண்டா அஃறிணைப் பலவினா பாற்படர்க்காக எதிர்மறை வினைமுற்று உ வேண்டு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. ஆ விசுதி - இவ்விசுதியே எதிர்மறைப் பொருள்மேல் நின்றது. ஏ இரண்டனுள் முன்னது பிரிநிலை. பின்னது அசை. (சுகு)

68. கனங் குழாய் - கனத்த காதணியை யுடையவளே, சிறு உளி ஆல் (உருவில்) சிறியவுளியினால், கல்உம் - பெரியமலையும், தசரும், உடைபடும், சொல் உலை-கொல்லன உலைச்

சுளத்தில் (உள்ள) கூடத்தினால் - சம்மட்டியினால், தகரா உடைபடா (ஆதலால்) முற்று உம் (தூல்) முழுமையும், உணர்ந்தவர்-அறிந்தவர், இல்லை (உலகில்) இல்லை (ஆக) முழுவது உம்-முழுமையும், கற்றனம் என்று (யாம்) கற்றோம் என்று, களியற்க-அசங்கரித்தல் ஒழியக்கூடவன்.

பெரியகல்வி யுடையோரும் சிறியகல்வி யுடையோரால் அவமதிக்கப் படுவர் ஆதலால் செருக்கடைதலொழிக என் பது வருந்து. ஒருவன்தோ எ. களியற்க ப, முழுவது உம் இன்னிசை நிறைத்தலில்வந்த உயிரளபெடை. கணங்குழை கணமாகிய குண்டலத்தை யுடையாள் என நிறைவால் பண புத்தொகைப் புறத்துவந்த அன்மொழித் தொகைநிலைத்தொ டா. இது வினியுருபேறறுக் கணங்குழாய் எனநின்றது. ஆல் உருபு ஏதுப்பொருட்டி. களியற்க எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று - களி பகுதி, யகரமெய் சந்தி. ஆல் எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும்ஒருபகுதி, க வியங்கோளவிசுதி. (சுஅ)

69. தம்இன் - தம்மைப் பார்க்கிலும், மெலியாரை-எளியவரை, நோக்கி-பார்த்தது, தமதுஉடைமை - தமதுபொருளுடைமை, அம்மா - மிகவும், பெரிதுஎன்று - பெரியதென்று வருதி, அகம்மகிழ்க - மனமகிழக்கடவர் (அதுபோலன்றி) தம்இன்உம், தம்ஐம்பார்க்கிலும், கற்றாரா - கற்றவரை, நோக்கி - பார்த்தது, நாம்கற்றது - நாம்கற்றகல்வி, எல்லாம-எல்லாதூல்களையும் (உணர்ந்த) இவாக்கு-இவாருமுன், எற்று-எத்தன்மைத்தாம் (என்றுவருதி) வருத்துஅழிக - மனம்வருநசுக்கடவர்.

தம்மிலும எளியவரைப் பார்த்துத் தாம் அடைந்தபொருள் பெரிதென மனமகிழ வேண்டும் என்பதும், தம்மிலுந்

கற்றவனா நோக்கித் தாங்கற்றது சிறிதென மனம்வருந்த
வேண்டும் என்பதும் இன்னது கருத்து. ஒருவர்தோ எ. அக
மகிழ்க, சருத்தழிக ப. கற்றதெல்லாம் எனப்பாடங்கொள்க
என்று வினாவிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற்
படர்க்கைக குறிப்பு வினைமுற்று-எ பகுதி, ற் சந்தி, று
ஒன்றன்பால் வினா, கு உருபுமயக்கம். அம்மா வியப்பிடை
ச்சொல்.

(சூசு)

70. இல்லார் (இருவகைச் செல்வங்களில் ஒன்றாயினும்)
இல்லாதவர், குறைஇரந்து - குறைகளைச்சொல்லியாசகித்து,
தம்முன்னர்-தமதுமுன்னே, நிற்பபோல் (தாழ்ந்து) நின்றல்
போல, தாம்உம் (அச்செல்வங்களையுடைய) தாமும், தலைவ
ணங்கி - தலையால்வணங்கி, தாழ்பெறின் (பிறரை) பணிதல்
நடப்பாராயின் (அவாஅடைந்த) கல்வி உடைமை-கல்விச்செல்
வமும், பொருளடைமை-பொருட்செல்வமும், என்ற-என்று
சொல்லப்பட்ட, இரண்டு செல்வம் உம் - இரண்டு செல்வங
களையும், செல்வம் எனப்படும் - செல்வங்களென்று (உயர்ந
தோரால் (சொல்லப்படும்)

இருவகைச்செல்வங்களையும் உடையோர்பணிந்து நடக்க
வேண்டும் என்பதுகருத்து. இரண்டு செல்வம் எ. செல்வ
மெனப்படும் ப. இரண்டு செல்வம் ஒருமையிற் பன்மைவந்த
வழுவமைதி. என்ற இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த இறந்த
காலப்பெயர்ச்சம் இதன் அகரவீறுதொருத்தல். என்பகுதி.
இரந்து இறந்தகால வினையெச்சம் இர பகுதி, தலைவணங்கி
மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர். உம்மை
இரண்டனுள் முன்னதுமுற்று, பின்னது உயர்வுசிறப்பு. (எ0)

71. ஆக்கம் பெரியார் - பெரியசெல்வ முடையவர், சிறியார் இடை - சிறியசெல்வ முடையவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, மீசெலவு - வரம்பிகந்த நடையை, காணின் - கண்டால், நனிதாழ்ப - மிகவுந்தாழ்வார். தூக்கின - ஆராயின், துலைக்கு - துலாக்கோலில், மெலியது - நொய்யபொருளுள் ளாத்மி, மேல்மேல் - மிகவும், எழசெல்ல செல்ல - உயரச் செல்லுந்தோறும், வலிதுஅன்றுஏ - திண்ணியபொருளுள்ளத ட்டல்லவா, தாரும் - தாழாநிற்கும்.

பெருஞ் செல்வமுடையவர் சிறியவரிடத் துண்டாகிய பெருமித நடையைக் கண்டால் தாழ்ந்து நடப்பார் என் பதுகருத்து-பெரியார் எ.தாழ்ப்ப. கு உருபுமயக்கம், செல்ல செல்ல தொழிற் பன்மைப் பொருளில்வந்த அடுக்கு. மேல் மேல் மிகுதிப் பொருளில் வந்த அடுக்கு. ஆக்கம் ஆகுதல் இது பொருள்மேல்நின்றலால் தொழிலாகுபெயர்ஆகுபகுதி, நகரமெய் விரித்தல் விகாரம், உசரக்கேடுசுந்தி, அம்தொழிற் பெயர்விசுதி.

72. தன்னை வியப்பிப்பான் - தன்னை (பிறர்) நன்குமதிக்க விரும்புவோன், தன் புகழ்தல் - தன்னைத்தானே புகழ்ந்து பேசுதல், தீசுடர் - தீவிளக்கை, நல்நீர் சொரிந்து - நல்ல நீ னாவார்த்து, வளர்த்ததுஅற்று - விளக்கஞ்செய்தலை ஒக்கும், இன்பம் - சிற்றின்பத்தை, நயவாமைஅன்றுஏ - விரும்பாது நடத்தலல்லவோ, நலம் - அழியாத இன்பம் ஆவது (அது போல) தன்னைவியவாமை அன்றுஏ - தன்னைநன்குமதியாது நடத்தலல்லவோ, வியப்புஆவது - நன்குமதிப்பாவது.

வியப்பிப்பான் நன்குமதிக்கும் பொருட்டு எனப்பொரு ள்கொள்ளுதலும் ஒன்று, ஒருவன் தன்னைத்தானே நன்கு

மதித்தால் பிறரால் அவமதிப்பு அடைவான் என்பதும், நன் குமதியாது நடந்தால் நன்குமதிக்கப் படுவான் என்பதும் இதனது கருத்து. புகழ்தல், வியப்பு எ. வளர்த்தற்று, வியவாமை ப. வளர்த்தது அற்று வளர்த்தற்று தொகுத்தல். அற்று உவம வருபிடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த ஒன்றன் பாற்படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று - அன் இடைச்சொற்பகுதி. து ஒன்றன்பால் விசுதி, னகரமும் தகரமும் தகரமாகத்திரிதல் சந்தி. வியப்பிப்பான் உயர்திணை ஆண்பாற்படர்க்கைப் பிறவினை வினையாலணையும் பெயா - வியப்பிபகுதி. ( )

73. பிறர்ஆல் - அந்நியரால், பெருஞ்சுட்டி - நன்குமதிக்கப்படுதலை, வேண்டுவான் - விரும்புவோன், யாண்டுஉம் - எப்பொழுதும், மறவாமே - மறவாமல், நோற்பது - அதுட்டிப்பதாகிய, ஒன்று - ஒருசெய்கை, உண்டு - உளது (அதாவது) பிறர்பிறர் - மற்றையோருடைய, சீர்எல்லாம் - குணங்களை யெல்லாம், தூற்றி - பலரறியச்சொல்லி, சிறுமை (அவர்களுது) குற்றத்தை, புறங்காத்து - வெளிவிடாமல்அடக்கி, பார் யார்க்குஉம் - எவ்வகையோர்க்கும் - தாழ்ச்சிசொல்ல - பணிவான சொற்களைச் சொல்லுதல்.

புகழ்ச்சி விரும்புவோன் பிறருடைய நற்குணங்களை யெடுத்துப் பாராட்டிப் பணிந்து நடக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. நோற்பது எ. சொல்ல ப. மறவாமே எதிர்மறைவினையெச்சம் மற பகுதி, வகரமெய் சந்தி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மே எச்சவிசுதி. தூற்றி இறநதகால வினையெச்சம் - தூற்று பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, இ எச்ச விசுதி, பிறர்பிறர் பன்மைப் பொருளில்வந்த அடுக்கு. (எங்)

74. கற்பன - கற்கும் - ஊழ்அற்றார் நல்வினையில்லா சுவா, கல்விசுகழகத்து - கற்றோர் சபையில், ஒற்கம் இன்று - நாவடக்கமில்லாமல், ஊத்தைவாய் - அசுத்தமாகியவாயை, அங்காததல் - திறத்தல் (எத்தன்மைத்துஎனின்) மா மிருகங் களும், பறவை - பறவைகளும், புல்உரு - புல்லினாற்செய்த உருவத்தை (சுண்டு) அஞ்சுவபோல், பயப்படுதல் போல், தமவல்உரு - தமது பெரியவுருவத்தை (சுண்டு) அஞ்சன மின்-அஞ்சாதிருங்கள், என்பு-என்று சொல்லுதலை (ஒக்கும்)

கல்லாதவர் கற்றோர்சபையில் வாயைத்திறந்தால் அவ் மதிப்பு அடைவார் என்பது கருத்து. அங்காத்தல் எ. ஒக்கும் தோ ப. உருவஞ்சன்மின்உருபுப்பயனுந்தொக்க இரண்டாம் வேறுமைத் தொகைநிலைத் தொடர். அஞ்சன்மின் எதிர் மறை முன்னிலைப் பனமையேவல் வினைமுற்று - அஞ்ச பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அல் எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி. லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, மின் முன்னிலைப் பன்மையேவல் விசுதி. வழக்கத்தில் அஞ்சாதிரும் என, உம் விசுதியாக வழங்கும். அங்காத்தல் தொழிற்பெயர். அங்கா பகுதி, தகரமெய் சந்தி, தல் விசுதி. (எசு)

75. கற்றன் (தாம்) கற்ற நூற்பொருள்களை, கல்லார் - அறிவில்லாரது, செவிமாடடி - காதிற்புகுத்தி, கையுறும் (அவரால்) அவமதிக்கப்படும், குற்றம் - தமது ஏ-தம்முடையதே (அல்லாமல்) பிறிதுஅன்று - அவருடையதல்ல (ஆதலால்) தாம்முற்று உணர்ந்துஉம் - தாம் எல்லாவற்றையும் அறிந்தும், அவர்தன்மை - அக்கல்லாதவரது தன்மையை, உணராதார் - அறியாதவர், தம் உணராத - தமதுதன்மை

யையறியாத, ஏதிலரை - அயலாரை, நோவது - வெறுத்தல், எவன் - யாதுபயன்.

கற்றவர் அறிவில்லார் தன்மையை யறியாமல் கற்பித் தில் அவரால் பின்பு அவமதிக்கப்படுவர் என்பது கருத்து. நோவது எ. எவன் ப. ஏதிலர் காரணப்பெயர் ஏதில் பகுதி, அர் பலர்பால் விசுதி. ஏதில் அந்நியம். மாட்டி இறந்தகால வினையெச்சம் மாட்டு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிசுதி. கையுறாஉம் இன்னிசை நிறைத்தலில் வந்த உயிரளபெடை. ஏ பிரிநிலை. உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (எரு)

76. வயம்படை - வெற்றியைத்தரும் ஆயுதம், ஆண்டல் லவர்க்கு - ஆண்டன்மை யுடையவரல்லாதவர்க்கு, என்பயக் கும் - யாதுபயனைக் கொடுக்கும் (அதுபோல) கண்ணில்சொலி கண்களாற் சொல்லி, செலினில்நோக்கும் - காதுகளாற்பார் ச்சும், இறைமாட்சி (தூம்பெற்ற) அரசச்செல்வம், புண்ணி யத்து இன்பாலது ஆயின்உம் - நல்வினையினது பகுதியதா னாலும், தண் அளிஆல் - குளிர்ந்த கிருபையால், மனபடை - மக்கட்பரப்பை, ஒம்பாதாககு - பாதுகாவாதவர்க்கு, என ஆம் (அச்செல்வம்) யாதுபயன்படும்.

அரசியல் புண்ணியத்தால் வந்ததாமினும் குடிகளைப் பாதுகாவாத விடத்துப்பயனில்லை என்பது கருத்து. இறை மாட்சி எ, என்னும் ப. இல் உருபு ஏதுப்பொருட்டு. ஆல் உருபு கருவிப்பொருட்டு. புண்ணியத்தின பாலது பண்புத தற்கிழமைப்பொருளில்வந்தஆறும்வேறுமைத்தொகைநிலை த்தொடர். சொல்லி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் நோக்கும் என்னும் நிகழ்காலப்பெயரெச்சத்தையும் அவ்வெ

ச்சம் இறை என்னும் வினைமுதற் பொருளையுங் கொண்டன. ஏ பிரிநிலை, உம்மை உயர்வுகிறப்பு. (எசு)

77. குடிகொன்று - குடிகளைவருத்தி, இறைகொள்ளும் வரிப்பணம் வாங்கும், கோமகன்கு - அரசனுக்கு, கன்று ஆ - கன்றினையுடைய பசுவினது, மடிகொன்று - மடியையறுத்து, பால்கொளல் உம்-பாலைக்கொள்ளுதலும், மாண்பு-தக்கது. குடிஓம்பி - குடிகளைப் பாதுகாத்து, கொள்ளும் ஆறு (வரிப்பணம்) வாங்கும் வகையில், கொள்வோர்க்கு-வாங்கு வோர்க்கு, மாநிதியம் - பெரியதிரவியம், வெள்ளத்தின் மேலும் - வெள்ளமென்னுந் தொலைக்ககு மேலும், பல - பலவாச, காண்டும் (நாம) காண்போம்.

குடிகளை வருத்தி இறைவாங்கும் அரசியல் சிறுகும் என்பதும், குடிகளை வருத்தாது இறைவாங்கும் அரசியல் பெருகும் எனபதும் இதனது சருத்து. கொளல், நாம் எ, மாண்பு, காண்டும் ப. ஆறு ஆ தொகுத்தல் விகாரம். காண்டும் தன்மைப் பன்மைவினைமுற்று - காண்பகுதி, மும் தன்மைப்பன்மை விசுதி - இவ்விசுதி-தெளிவுபற்றி எதிர்காலத்தின்மேல் நின்றது. ஓம்பி இறந்தகால வினையெச்சம் ஓம்புபகுதி, உகரக்கேமி சகதி, இ எச்சவிசுதி. ஏ அசைநிலை. (எசு)

78. முடிப்ப முடித்து - முடிக்கு மலர்சுனைமுடித்து, பின் பின்பு, பூசுவ பூசி-பூசங்கலவைசுனைப்பூசி, உடுபப உடுத்து-உடுக்கும் உடைசுனையுடுத்து, உண்ப உண்ணு - உண்ணும் உணவுகளையுண்டு (உயிர்த்தன்மைகாட்டி) இடித்து இடித்து (மந்திரி முதலாயினோர்) பலதரம் நெருங்கி, சுட்டிகா கூறில், உறுதி மொழிகளைச் சொன்னால், செவி கொளா-காது சொடாது, கண்விழியா - கண்களைத் திறவாத அரசர்கள், நெட்

டுமீர்ப்புஓடு உற்ற - பெருமூச்சோடு கூடிய, பிணம்-நடைப் பிணங்களாவார்.

தமகரு வேண்டுவன மாத்திரங் கொண்டு குடிகளுக்கு வேண்டுவனவற்றை நோக்காத அரசர்கள் பிணங்களோ டொப்பார் எனபது கருத்து. விழியா எ. பிணம் ப. விழி யா அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை எதிர்மறைவினை யாலனையும் பெயர் - இது சொல்லால் அஃறிணை யாதலால் பிணம் எனக்கூறினார். முடிபப, உடுப்ப, பூசுவ, உண்படுவை பலவின்பாற் படர்க்கை எதிர்கால வினைடாலனையும் பெயர் கள். உண்ணு செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் உண்பகுதி, ண் சந்தி, ஆ எச்சவிஞ்சி. (எஅ)

79. செங்கோன்மை - அரசு நீதியாவது, ஒன்று இல்-வேவுகாரரால், தெரியா (உண்மை) அறியப்படா (ஆத லால்) சிறைப்புறத்து - மறைவிடத்தில் (நின்று) ஓர் தும் என (நாமே) அறிவோம் என்று, பொன்றோள (தமது) உழகியதோளே, துணையாக-துணையாக (சென்று) தெரிதது உம்-ஆராய்ந் தறிந்தும, குற்றம் (நடந்த) குற்றத்தை, அறிவு அரிது என்று (முறையாக) அறிதல் கூடாதென்று, அஞ்ச வது ஏ - அஞ்சதலேயாம்-சென்று (குடிகள்) போய், முறையி டின் உம் (தமது குறைகளைச் சொல்லி) முறையிட்டாலும், கேளாமை - செவ்வொடா திருத்தல், அன்று (அரசநீதி) அல்ல.

குடிகள் சென்று முறையிடுதற்குமுன் குணங் குற்றங்க ளைத் தெரிந்து நடத்துதலே அரசநீதி என்பது கருத்து. செங் கோன்மை எ, அஞ்சவது ப. ஆக ஆ ஈறுதொருத்தல். ஓர் தும் தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று - ஓர் பகுதி,

தும் தன்மைப் பன்மை விசுதி. இது எதிர் சாலத்தின்மேல் நின்றது. உமமை இரண்டனுள் முன்னது உயர்வு சிறப்பு பின்னது இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருட்டு. ஏதேற்றம்.

80. நேர் நின்று - எதிர் நின்று, காச்சை - காக்கைபா னது, வெளிது என்பார் - வெண்ணிற முடையது என்று சாதிப்பவர், எனசொலார் - யாதுசொல்ல இசையாரா. தாய்கொலை - தாயைக் கொலைசெய்தல், சால்பு உடைத்த- தகுதியை யுடையது, எனபார் உம் - என்றுசொல்லுவாரும் உண்டு (உலகில்) உண்டு (ஆதலால்) ஏதிலார் - அயலார், யாது உம் புகல - எதையுஞ் சொல்ல, இறை மகன - அரசன், கொது ஒருவி (அவற்றில் உள்ள) குறறத்தை நீக்கி, கொள்கை (குணத்தை) கொள்ளுதல், முதுக்குறைவு - பேரறிவாம.

நட்டில் மறைந்து நடக்கும் பகைவர் சொல்லுஞ்சொற சனை அரசன் ஆராய்ந்து சொள்ளவேண்டும் என்பதுசருத்த. சொள்கை எ. முதுக்குறைவு ப. ஒருவி ஒரீஇ சொல்லிசை நிறைத்தலில்வந்த உயிரளபெடை. ஒருவுபகுதி. முதுக்குறைவுமுன்னுள்ள அறியாமை நீங்கல். உம்மை இரண்டும் இழிவு சிறப்புப்பொருளான. சால்பு உரிச்சொல் ளடியாகப் பிறந்த தொழிறபெயர் சால் உரிச் சொற்பகுதி, புதொழிற் பெயர் விசுதி. (அ0)

81. கேடு-கெடுதி, கண் கூடு ஆ - பிரத்தியட்சமாக, பட்டது எனின் உம் (கண்களுக்கு) புலப்படுவதா யிருந்தாலும், கீழ்மக்கட்கு - அறிவில்லாதவர்களுக்கு, உணர்ச்சி உண்டு ஓ (தமக்குக் கெடுதியைத் தருஞ் செயல்களைவிட) அறிவுண்டாகுமோ, இல் ஆகும் - இல்லையாகும், மண்டு எரி

தான் - நெருங்கிய தீயானது, வாய் மடிப்பின் உம் (தன்னை) குழ்ந்துகொண்டாலும், மாசுணம்-பெரும்பாம்புகள், பேரா (அவ்விடத்தி னின்றும்) நீங்காது, பெருமூச்சு எறிந்து- பெருமூச்சுவிட்டு, கண்டிடில்வ - நித்திரா செய்யாநிற்கும்.

கண் கூடு பிரத்தியட்சம். அறிவில்லாத அரசன்கேடு வரினும் தீச்செயல்எளி னின்று நீங்கான் என்பது கருத்து. உணர்ச்சி எ. இல்லாகும் ப. கேடு முதனிலை திரிந்த தொழிற பெயர்-கெடுபகுதி. பேராஎதிர்மறைபபலவினபாற்படாக்கை வினைமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது. மண்டெரிவினைத் தொகைநிலைத்தொடர். உமமைஇரண்டுமிகுத்பொருளன.

82. வாங்கும் - நாம் வாங்குகின்ற, கவளத்து - கவளத் தினின்று, ஒருசிறிது - ஒருசிறிய பங்கு, வாய்தப்பில்-வாயி னினது தவறினால், தூங்கும - அசைவாடி நிற்கும், களிறு ஒ - யானையோ, துயர் உற - துன்பத்தை யடையாவாம், அதுகொண்டு (தவறிய) அப்பொருளைக் கொண்டு, இங்கு ஊரும் - இவ்வுலகில் ஊருகின்ற, எறம்பு ஒருகோடி - ஒரு கோடியெறும்புகள், ஆரும் - நிறைந்த, கிளை ஒடு (தமது) ஈற்றத்தோடு, அயினது - உண்டு, உய்யும் - பிழைக்கும.

தமது செல்வத்திற் சிறிது உலகினர் பலரும் அனுபவித் ததகைமயினும் அதனைக்கண்டு அரசர்கள் மன மோவார் என்பது கருத்து. கிளைகிளைத்தல் அதுதொழிலாகு பெய ராய்ச் சுற்றத்தின்மேல் நின்றது. அயினது இறந்தகால வினையெச்சம் - அயில் பகுதி, லகரம் னகரம் ஆகத் திரிதல் சந்தி, ற் இடைநிலை, உஎச்சவிசுதி. இவ்வெச்சம் உய்யும என்னும் வினைமுற்றோடு முடிந்தது. (அஉ)

83. இறும் உயிர்க்கீ உம்-சாகும் உயிர்களுக்கும், ஆயுள்-வாழ் நாளை (தரும்) மருந்த-மருந்தினை, ஒழுக்கல் (வாயில்) விடுதல், தீதுஅன்று-குற்றமல்ல (நன்மையைத்தரும் என்றபடி) (அதுபோல) அல்லனபோல் - ஆகாதனபோலக் காணப்பட்டு, ஆவன உம் - ஆகுங்காரியங்சனும், சிலஉண்டு - சிலவுள(ஆதலால்) உறுதி - பயனை, பயப்ப - தருஞ்செயல்கள், கடைபோகா ஏனும் - முடிவுபெறா ஆயினும், இறுவனாகாது உம் - சாங்காலம் அளவும், முயல்ப (விடாது) முயல்வார்.

பயன் தருஞ் செயல்கள் முடிவுபெறுதுவிடிலும் தாம உள்ள அளவுமுயலவேண்டும் என்பது கருத்து. அறிவுடை-யோர் தோ எ. முயல்ப ப. முயல்ப பலர்பாற படர்க்கை வினைமுற்று-முயல் பகுதி, ப பலர்பால் விசுதி. பயப்ப பல விற்பாற் படர்க்கை எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர்-பய பகுதி, ப் சகதி, ப் இடைநிலை, அ விசுதி. உம்மை மூன்றாம் தேற்றப்பொருளன. (அந.)

84. கருமம் ஏசன் ஆயினார் - கருமமே கண்ணாகவுள்ள வா, மெய்வருத்தம் (பொறுத்தற்கரிய) உடம்பினது ஒருந தத்தை, பாரார் - நினையார், பசினோக்கார் (சுட்டுவருத்தும்) பசியையெண்ணார், கண்துஞ்சார் (இடைவிடா நினைப்பால்) நித்திரை செய்யார், எவர் எவர்தீமை உம (தங்கருத்திற்கு இடையூறுசெய்யும்) யாவர் தீங்கினையும், மேற்கொள்ளார-சருத்தத்தடைபடார், கெவ்விசுருமை உம் - காலவேற்றுமை யினது அருமையையும், பாரார்-நோக்கார், அவமதிப்பு உம் (பொறுமையாற பிறர்செய்யும்) நன்கு மதியாமைமையும், கொள்ளார்-உட்கொள்ளார்.

முயற்சியுடையோர் அதமுடியும் அளவுந் தமக்கு வருந் திங்குகளை நோக்கார் என்பது கருத்து. சுருமமே கண்ணுயினார் எ. பாரார், நோக்கார், கண்டுஞ்சார், மேற்கொள்ளார், பாரார், கொள்ளார் ப. எவ்வெவா எனபதின் முதல்கின்ற எவர் என்பதன் முதலெழுத்தல்லாதன கெடுதல் ந-உயிர்-சுக-சூ-உள், நெறிஎன்றமையால் கொள்க. ஏ பிரிநிலை. (அச)

85. பகை சிறிய எனின் உம் - பகைவர் அளவிற்குரியர் ஆனாலும், ஒம்புதல் (அவர்பகைமையை) பாதுகாத்தலை, தேற்றா-அறியாதவர், பெரிது உம்-மிகவும், பிழைபாடு-பிழம்பு தலை, உடையார் - உடையவராவர், நிறை - நிறைந்த, கயம்-சுயமாகிய, தாழ் - தாழ்த்த, நீர் - நீராயுடைய, மடுவில்-ம'வ்வினிடத்து, தவளைகுதிப்பின் உம் - தவளைகுதித்தாலும், யானை - யானையினது, நிழல் (தனது) தேகநிழலை, காண்பு அரிது-காணாதல்லலை.

உருவிற பெரிய யானையானாலும் நீரிற்பிரதி பிம்பித்த தனதுதேக நிழலை, உருவிற சிறிய தவளையாற காணாதது போலர், துணைஉலிமுதலிய வலிமையிற் பெரிய அரசரானாலும் அவற்றாற் சிறிய அரசருடைய பகையை முன்னறிந்து பாதுகாவார் ஆனால்அதனால் பெருமையை யிழப்பர் என்பது கருத்து. தேற்றார் எ. உடையர் ப. பாடுமுதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் படுபகுதி. தேற்றார் எதிர்மறை வினையால் அணையும் பெயர்-தேறுபகுதி, நகரமெய்விரித்தல் விகாரம், உசரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ஆர்பலர்பால் விகுதி, விகுதியின் ஆமுதற்குறை. (அடு)

86. கருவி இட்டு - சத்திரஞ்செய்து, ஆறறுவார் - (புண்ணை) ஆற்றுவோர், புண்(அந்தப்) புண்ணை, பொதிந்து வைத்

து-மறைத்துவைத்து, மூடார் - மூடுவோரில்லை (ஆதலால்) புறம் நட்டு - புறத்திற் சிறுகித்து, அகம்வேர்ப்பார் - உள்ளேகோபிப்பவரது, நஞ்சு - நஞ்சையொத்த, பகைமை-பகையை, வெளியிட்டு - மறைக்காமல், வேறுஆதல் வேண்டும் (அவரினின்று) நீங்குதல் தக்கது, கழி - மிகுந்த, பெருங்கண்ணோட்டம் - பெரியதாட்சினியத்தை, செய்யேல்-செய்யாதே.

உட்பகையுடையோரையஞ்சித் தம்மைப் பாதுகாத்தலும் அல்லாமல், அவர் இயல்பு அறியின் அப்பொழுதே யவரைக் கைவிடவேண்டும் என்பது கருத்து. நீ தோ - எ.செய்யேல் ப. நட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம் - நன்பகுதி, இவ்வெச்சம் வேர்ப்பார் என்னும் எதிர்கால வினைமுற்றோடு முடிந்தது. வெயர் என்னும் பகுதிமுதல் நீண்டு இடையிலுள்ளயகரம் தொக்குவேர் எனநின்றது. நச்சுப்பகைமை உருபும் பயனும் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை ஆதலால் மென்றோடர் வன்றோடர் ஆயிற்று. (அசு)

87. கறுப்பு (ஒருவர்மேல்) கோபம், மனத்தளனின் - தம் மனத்தினிடத்தன ஆனால், நல்லசெயின் உம் (அவர்கள் தமக்கு) நல்ல கருமங்களைச் செய்தாலும், அனைத்து எவை உம் - அந்நன்மைக ளெல்லாம், தீய ஏ ஆகும் - தீயகருமங்களாகவே முடியும், மாசுஇல் (ஒருவர்மேல்) கோபம் இல்லாத, மனத்தினவர் - மனத்தை யுடையவர்கள், எனைதுனை உம் - எவ்வளவாயினும், தீய ஏ - தீயகருமங்களையே, செய்யின் உம் (தமக்கு) செய்தாலும், நல்ல ஆ - நல்லகருமங்களாக, காண்ப - காண்பார்.

ஒருவர்மேல் கோபம் உளதாயின் அவர்செய்யும் நல்லசெயலும் தீய செயலாம் என்பதும், கோபம் இல்லாதாயின் அவர்செய்யும் தீயசெயலும் நல்லசெயலாம் என்பதும் இதனது கருதது. அனைத்தெவையும், மாசின்மனத்தினவர் எ. தீயவேயாகும், காண்ப ப. காண்ப பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று - காண்பகுதி, ப பலர்விசுதி, இவ்விசுதி எதிர்காலத்தின்மேல்நின்றது. (அஎ)

88. இனியவர் (தம்மேல்) விருப்ப முகடையவர், என் சொல்லின் உம் - யாதுசொன்னாலும் (கடுஞ்சொல் என்ற படி) இன்சொல் ஏ (பின்பு நன்மையைத் தருதலால்) இனிய சொல்லேயாம், இன்னார் (தம்மேல்) வெறுப்புடையவர், கனியும் மொழிஉம் (செவிக்கு) இனியசொல்லும், கடு ஏ (பின்பு தீமையைத்தருதலால்) விஷமாம். அனல்-நெருப்புப் போல, கொளுந்தும் - எரியும், வெம்காரம் - வெய்யகாரம் ஆனது, வெய்து எனின் உம் (முன்பு) வெம்மையதாயினும், நோய்தீர்க்கும் (பின்பு தண்ணிதாய்) நோயைத்தீர்க்கும், சிங்கி - விஷம்ஆனது, மெய்பொடிப்ப - உடம்பு புளகிப்ப, குளிர்ந்து உம் (முன்பு) தண்ணிதாயிருப்பினும், கொல்லும் (பின்பு கொடியதாய்) கொலைசெய்யும்.

வாக்கினாலாகிய பயனைச் சொல்லளவையால் நோக்காது அதன்குணம் குற்றங்களைநோக்கிக் கொள்ளவேண்டும் எனபதுகருத்து. சொலின்என்னும் எச்சத்தினின்று பிரிந்த சொல், மொழி எ. இன்சொல், கடு ப. காரம் தொழிற் பெயர் காற்பகுதி, அம்விசுதி இது தொழிலாகுபெயராய்ப் பொருள்மேல் நின்றது. இன்னார் பண்படியாகப்பிறந்த பெ

யர்ச்சொல் இன்னுபகுதி, ரகரமெய் வீகுதி. ஏ இரண்டும் பிரிநிலைப்பொருளன. (அஅ)

89. நல்ஆறு - நன்னெறியில், ஒழுக்குஇன்தலை - ஒழுக்கும் ஒழுக்கத்தினிடத்து, நின்றா - நின்றவர்கள், நல்கா நதும் - வறுமைபடைந்தும், அல்லன - தீயகருமங்களை, செய்தற்கு - செய்ய, ஒருப்படார் - உடன்படார், பல் பொறிய - பலபுள்ளிகளையுடைய, செம்மண் - செவ்வத கண்களையுடைய, புலிஞறு - புலிப்போதறு, அறபசித்து உம் - மிகவும்பசித் திருந்தாலும், பைங்கண் - பரியஇடத்தையுடைய, புனத்த - கொல்லையிலுள்ள, பைங்கூழ் - முகிராதபயிரை, தின்றா ஆம் - தின்னமாட்டாவாம்.

நல்லெறியில் நின்றவர் வறுமைபடைந்தாலும் அந்நெறியில் நின்று தவறா என்பது கருத்து. நின்றார் எ. ஒருப்படார் ப. நல்கார்ந்து இறந்ததால் வினையெச்சம் நல்கா பகுதி, ந சர்தி, த் இடைநிலை, உ விதி. செய்தற்கு நிகழ் கால வினையெச்சம் செய்பகுதி, து, அல இரண்டும் சாரியைகள், உகரக்கேறும் லகரத்திரிபும் சந்தி, கு எச்சவிகுதி, உம்மை இரண்டும் உயர்வு இறப்புப்பொருளன. (அக)

90. பெற்ற (தாம்) பெற்றபொருள்கள், சிறுக - அற்பமாக, பெறுதறு - பெறுதபொருளை, பெரிதுஉள்ளும் - மிகத்தாக நினைக்கும். சிறுஉயிர்கு - சிலவாழ்நாள்களையுடைய உயிர்களுக்கு, ஆக்கம் (பெற்ற) செல்வத்தாலாகிய பயன். முயறுஉம் (தவ்வாழ்நாள்) முழுதும், அரிது - இல்லை, எரிதழல் - எரியுந்தீ, உல்விராய் - வலியவிறகு முதலியவிராய்கள், வரவர - கிடைக்கக் கிடைக்க, வாய்மடுத்த - எரிந்து

மாட (ஆவ்லிராய்கள்) ஆழிய, மாயாது இரா (அத்தி) மாயா
மல் இரா (மாயும் என்றபடி)

பெற்றசெல்வம் போதும் என்றும்நிழ கூர வேண்டும்
என்பதாகருத்து. ஆக்கம எ. அரிதுப. பெருதது ஒன்றை
பாற படாக்கை எதர்மறை வினையாலணையும்பெட்ட அதன்
விசுதி தொருத்தல். வரவர தொழில் நிகழ்ச்சிப் பொருளில்
வந்த அநிகழ்த்தொடர். உள்ளும் பெயொச்சம உள்பகுதி,
ள் சந்தி, உம் எச்சவிசுதி. இதுநிசுழ்காலச தின்மேல்நின்றது,
உம்மைமுறறு. (சு0)

91. வள்ளனமை - கொடுக்குநானமை, இல்லாதான் -
இல்லாதுவனது; செல்வத்து இன-செல்வத்தைப் பார்க்கி
லும், மறையுயோன்-கொடுக்குந் தன்மைநயமுடையவனது,
நல்குரவு ஏ - வறுமையோ, நலிமல்ல - மிசவும்நல்லன (ஏ
னெனில்) உருநிலன் என்று (ஆவ்வறுமை யடைபாண்)
(யிரசளித்தது) சருணையில்லாதவ னென்று, ஆவது இலன்
என்று - அன்பில்லாதவனென்ற, கண்ணறையன் என்று -
தாட்சிணிய மில்லாதவனென்று, பலர்ஜல - பலராலும்,
சொன்ன - வாளா, இசுழப்படான - நிசுதிசுப்படான.

பலராலும் இகழப்படாமையால் ஈகையில்லார் செல்
வத்தைப் பார்க்கிலும் ஈகையுடையோர் வறுமை நல்குது
என்பது வருது. நல்குரவு எ. நலிமல்ல ப. இனஉருபு
உயர்வுகுறித்ததில் வந்த எல்லைப் பொருட்டி. கண்ணறை
பன கண்ணோட்டம் அறுதல் உடையவன் - கண்ணறுபகுதி,
உகரக்கேமி சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர்விசுதி, அனைத்தும் ஒரு
பகுதி, யகரமெய்சந்தி, அன் ஆண்பால் விசுதி. ஏ பிரிநிலை.

95. பனகஇன்று - பனகயில்லாமல், பல்லார் - பலருடைய, பழி - பழிதனை, எடுத்துஒதி - எடுத்துச் சொல்லி, நகைஒன்று ஏ - (பிறர்) நகைத்தலொன்றையோ, என்பயன்ஆ - (தனக்கு) உல்லபயனாக, கொள்வான் - கொள்ளுமோன், பயம் இன்று (தனக்கு) பயனில்லை (ஆயினும்) மெய்விதிர்ப்ப (பிறரது) உடம்பினதிக்கதனாக, காண்பான் - காணாதே (தனக்குப்பயனாக) சொழி (அவர்களது) சபோகூற்றை, உடைதர் - சுகாதா, கொள்வான்டோல் - சொல்வானைப் போல, கைவிசிராக - கைநடுங்கி, அஞ்சப்படும் (பிறரால்) அஞ்சப்படுவான்.

பிறர் நகைத்த லொன்றையே பா. னாகக்கொண்டு தனனோடு பழகினோர் பழியைக் கூறுவோனை யஞ்சி மொழியவேண்டும் என்பது கருத்து. கொள்வான் எ. அஞ்சப்படும்ப. மெய்விதிர்ப்பு தொழிற்பண்புத்தற் சிமுகமப் பொருளில் வந்த அறும்வேறுறுமைத் தொகைநிலைதொடர். விதிப்பு தொழிற்பெயர் விதர் பகுதி, ப் சந்தி, பு விதிதி, காண்பான் தொழிற்பெயர் - காண் பகுதி, பான் தொழிற்பெயர்விதி. விதித்து இறந்தகால வினையெச்சம். ஏபிரிந்லை. (சுரு)

96. தெய்வம் உளது என்பார் - தெய்வம் உண்டென்று சொல்லோர, தீப - தீயகாரியங்களை, செயபுசின் - செயபுத்தொடங்கில், தெய்வம் ஏ - அத்தெய்வமே, சண்இன்று - தாட்சினிய மில்லாமல், நின்று (அவர்முன்) நின்று, ஒழங்கும் - தண்டிக்கும், தெய்வம் இலது - தெய்வம்இல்லை, என்பார்க்கு என்றுசொல்வார்க்கு, இல்லை (அததெய்வம் தண்டித்தல்) இல்லை, தம (தந்தைமார்) தம்முடைய, இன பதல்வர்க்கு - இனிய புதல்வர்க்கு, அன்று ஏ - அல்லவா, பலகால் உட

(உப்புதல்வர் நன்னெறியில்நின்று) தவறுந்தோறும். பயன்-
பயன்தருஞ் சொற்களை, சொல்வார் - சொல்லுவார்.

தெய்வம் உண்டு என்று கருதுவோர் தியகாரியங்களைச்
செய்தால் அத்தெய்வம் அவர்களைத் தண்டிக்கும், இல்லை
என்று கருதுவோர்க்கு அத்தண்டித்தலு இல்லை யென்பது
சருத்த. தெய்வம் எ. ஷறுக்கும். இல்லை ப. ஷறுக்கும் எதிர்
நாலவினைமுற்று ஷறு பகுதி, து சாரிபை, ககரத்தோற்றமும்
உம் ஷ்கேமமசாதி. உம் ஷிசுதி. ஏ இரண்டனுள் முன்னது
பிரிநிலை. பின்னது வினா. (கசு)

97. இன்புற - பரிசுவின்பமிக, நாரக்கி - நாவினால்நக்கி
கொல்லும் (பின்பு) கொல்லும், கவயமாபோல் - சாட்டுப்
பசுவைப்போல, தியசெயல் - கெட்டசெயலை, செய்வா-
செய்வோர்க்கு, ஆக்கம் பெருகின்றம் - செல்வம் பெருகினா-
லும், தியன - அத்தீயசெயல்களால்வருஞ்செல்வங்கள், திய-
ன ஏ - (முன்பு இன்பத்தைத்தீரிலும் பின்பு) தீமையைத் தரு-
வனவே யல்லாமல், வேறுஅல்ல - நன்மையைத் தருவன-
வல்ல (ஏனெனில்) தியன - கெட்டபொருள்கள், நல்லன-
நல்லபொருள்கள், ஆகாஆம்(ஒருடோதும்).ஆசமாட்டாவாம்.

திய தொழில்சுளால் வரும் பொருள்கள் கெடுதியை
விளைக்கும் என்பது கருத்து. தியன எ. தியன ப. பெருகின்
என்னும் எதிர்கால வினையெச்சத்துக்கு ஆக்கம் வினைமுதலா-
கின்றது. நாரக்கி சருவிப்பொருளில்வந்த மூன்றாம் வேற்-
றுமைத தொகைநிலைதொடர். இன்புற இடைப்பிறவால்.
உம்மை இழிவுசிறப்பு. ஏ பிரிநிலை. (கசு)

98. வஞ்சித்து (கவவேடத்தால் பிறரை) வஞ்சனைசெய்-
து, ஒழுக்கும் (அவ்வேடத்தில்தமதுதீயொழுக்கத்தை மறைத்

து) நடக்கும், மதியிலிகாள் - அறிவில்லாதவர்களே, யாவர் ஐ உம் - எல்லோரையும், வஞ்சித்தோம் என்று - வஞ்சித்து நடக்கின்றோம் என்று, மகிழ்ந்மின்-மகிழ்ச்சியடைதலொழியுங்கள், வஞ்சித்த (நீங்கள்) வஞ்சித்த செயல்களை, எங்குமெனன் ஒருவன் - எவ்விடத்தும் நிறைந்துள்ளவொருவன், காணும் என்று - காண்பான் என்று, அஞ்சி - பயந்து, அங்கம் குலைவது - உடம்பு பதறுவது, அறிவு-அறிவாம்.

தவசிகள் தமது தீயவொழுக்கத்தைத் தவவேடத்தால் மறைத்துப் பிறரைவஞ்சிப்பதுபெரும்பாவம்என்றுதாம்அஞ்சவேண்டும் என்பது கருத்து. அங்கங்குலைவது எ. அறிவு ப. மதியிலிகள் மதியிலிகாள் விளியுருபு. மயலிகள் என்பதற்குப் பகுபதவுறுப்புக் கொண்டதுபோலக் கொள்க. மகிழ்ந்மின்எதிர்மறை ஏவற்பனமை வினைமுற்று மறிப்பகுதி. அல்எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி வஞ்சித்து பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம் - வஞ்சிபகுதி. இது வஞ்சம் என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்தது. உம்மை இரண்டும் முற்றுப்பொருளன. சொல் அசை. (கஅ)

99. மறைவழி - இரகசியத்தில் (செய்த) பட்ட (இழி தொழிலால்) வந்த, பழி மொழி-பழிச்சொற்கள், தெய்வம் பறை அறைந்தால் - தெய்வம்பறைசாற்றித் தெரிவித்தால், ஆங்கு - போல, ஓடி (எங்கும்) சென்று, பாக்கும் - பரவும், புறம்பொதிந்தது - புறத்தில் மறைதது, மூடின உம் - மூடினும், கழிமுடை-மிகுந்த தீ நாற்றத்தையுடைய, புன்புலால் நாற்றம்-இழிவாகிய புலால் நாற்றம் ஆனது, சேயார் முகத்து - தூரத்திலுள்ளவர் முகத்தில், சென்று - போய், தைக்கும் - பாயும்.

சென்று உதைக்கும் எனப்பிரித்துச் சென்று தாக்கும
எனினும் அமையும். தவவேடத்தில்மறைந்து தீமைசெய்வோ
னது முாமுதலிய குறிசளால் அவன் தீமைவெளிப்படும்என்
பதுகருத்து. பழி எ. பார்த்தும் ப. அறைதால் ஆங்கு
அறைந்தாங்கு வினையெச்சத்தின ஈறு சொகுத்தல். பறை
அடித்தல் அது வாச்சிபத்தின்மேல் நிறைவால் தொழிலாகு
பெயர். பொதிந்து இறந்தகால வினையெச்சம் பொதிபகுதி.
உம்மை இழிவு திறப்பு. (சூசு)

முனைப்பாடியார்

இயற்றிய

அறநெறிச்சாரம்.

100. காலை (பொருள்குடைத்த) பொழுதே, செய்வோம்
என்று - செய்வாம் என்று, அறத்தை - தருமத்தை, கடைப்
பிடித்து-மறவாமற் கைக்கொண்டு, சால-மிகவும், செய்வார்
ஏ - செய்கின்றவரோ, தலைப்படுவார் - (அறத்தாலாகிய பய
னை) அடைவார், மாலை - இரவில். கிடந்தான் - படுத்தாந்
கினவன், எழுதல்அரிது (உயிரோடு) மீட்டும்எழுதல் அரியது
(ஆதலால்) அறம்-அத்தருமத்தை, காலை (பொருள்குடைத்த)
பொழுதே, செய்யாதஆறு-செய்யாதவகை, என-யாது.

பொருள் கிடைத்தபொழுதே அறஞ் செய்யவேண்டும்
என்பது சருத்து. செய்வார் எ. தலைப்படுவார் ப. கடைப்
பிடித்து இறந்தகால வினையெச்சம் கடைப்பிடி பகுதி. தலைப்
படுவார் எதிர்காலவினைமுற்று-தலைப்படு பகுதி. மற்று ஆல்
இரண்டும் அசைகள். ஏ பிரிநிலை. (சூ00)

101. சென்ற நாள் எல்லாம் (வாழ்நாளில்) கழிந்த நாள்களையெல்லாம், சிறுவியல வைத்து - சிறியவிரலேக்சிறியாகக்கொண்டு, எண்ணல் ஆம்-வனாயறுத்தல் கூடும், நின்ற நாள் (நழியாது) நின்றநாளே, யார்க்கு உம் - எவர்க்கும், உணர்வு அரிது என்று உம்-அறிதல் முடியாது என்று கருதியும், ஒருவன் நன்றமபுரியாது-ஒருவன் அறத்தைச்செய்யாமல், நாள் உலபப - வாழ்நாள் பயன்படா தொழிய், விட்டு இருக்கும் (அதனை) வைவிட்டிருக்கும். புன்மை - ஆறியாமை புறம்பெரிது - மிகவும்பெரியது.

வாழ்நாள் வீணுபடாமல் தருமத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருதுது. புன்மை ஏ. புறம் பெரிது ப. என்று இடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தசால வினையெச்சம்-என் இடைச்சொற்பகுதி, ற் இடைநிலை, உ எச்சவிழுதி. இது அறிதலில் இழிவு சிறப்புமமை தொகுத்தல். உலப்ப நிகழ்கால வினையெச்சம் உலபகுதி, ப் சந்தி, ப விரித்தல்விகாரம், அ எச்சவிழுதி. உம்மைமுற்று. (உ0ச)

102. பலரும் வருந்தாமல்-பலரும்மகிழ், பட்டவகைஆல் (தூலில்) கூறிய வகையால், கட்டு உடைத்து ஆக (தனக்கு) உறுதியுடையதாக, கருதிட - எண்ணி முயன்ற, நல் அறம்-நல்லதருமத்தை, முட்டு உடைத்து ஆக (தனக்கு ஒரு) குறைபாடுடையதாக, இடை - நடுவில், தவிர்த்து வீழ்தல் இல்-கைவிடுத்தலைப் பார்ச்சிலும், நட்டு - செய்யை நட்டு, அருண் ஆதல் ஏ - அறுத்து அதன்பயனை அனுபவிப்பான் ஆகுதலே, நன்று - நல்லது.

தனக்கு ஓர் குறைவந்தாலும் எண்ணிய தருமத்தை விடாது முயலவேண்டும் என்பதுகருத்து. ஆல் ஏ. நன்று ப.

சருதிய இறந்தகாலப்பெயொச்சம் கருது பருதி, இன்னிடை
நிலை, ஈறறு னசரம் கடைசுறுத, யகாமெப் சாதி, அ
எச்சலிசுதி. நட்புஇறந்தகால வினையெச்சம் ருபிபுத்த, முத
னிலையெருத்ததாபத் தேசு ன்றி நின்ற டசரம்இடைநிலை, உகரக்
செடுசுரத், உஎச்சலிசுதி. ஏஅபசரிலை. இதுபருமொழி. (க0உ)

. 103. யாம் பலகற்றேரம் என்று - யாம் பலதூல்சனையும்
மேயு என்று, தனபுமுறிவெண்டா (ஒருவன்) தன்னையதானே
புகழவிரும்புபல் கூடா. அவர் - பார்த்த, சதிர - கண்ணி,
புதுடைப. நூயிலு லு - சூரிபனை, னைகுடை உம் - கையி
வளளசுறு ருடையும், காக்கும் - தடுக்கா நிற்கும், பலகற்
றார்து - பலதூல்சனையும் சற்றவனா (வெல்லுதற்கு) சிலகற
றார் கண் உம் - சிலதூல்களைக் சற்றவரிடத்தும், அச்சாணி
அணனது - சிறுசுள்ளாணியையொகரும், ஓர்சொல் - ஒருசொறு
கள், உளஆம் - உளானவாம்.

பலதூல்சனையும் யாம் சற்றேரம் என்று ஒருவர் தம்மைத்
தாமேடிகழ்சல் கூடாது எனபது கருத்து. ஒரு சொல் எ.உள
ப. உருவிற்பெரிய தோலை நிலைநிறுத்தும் சிறு சுள்ளாணியை
யொத்த ஒருசொல் பலதூலால் உளனைப் பன்மைப் பயனி
லைதந்தார், இது ஒரு கமலிபன்மைவழி வழுவுமைநிபல்ல.
பல், சில பண்படியாகப் பிறந்த பலவினபாற் படாகனகக்
கூறிப்பு வினையாலானையும் பெயர்கள் பன்மை, சின்மை பகு
திரள், எறுகெடுத்தல் சரதி, அவிசுதி. கைககுடை உருபும்
பயனுதொச்சம் மூலம் லெற் கமைத்தொகை நிலைத்தொடா.
உம்மை இரண்மீம் இழிவுசிறப்புப் பொருளன. (க0௩)

104. தன்னை - தனக்கு, நெஞ்சம்தான் - தன் மனமே,
கரியாக - சாட்சியாக, தான் கூடங்கின் - தானடங்கினால்,

பின்னை - பின்பு, தான் எய்தாத - தான் அடையாத, பயன் இல்லை - பயன்வேறில்லை (எல்லாப்பயனையும் அடைவன் என்றபடி) தன்னைக்குடிகெடுக்கும் - தன்னைக்குடியோடுகெடுக்கா நின்ற, நெஞ்சிறகு-மனத்திற்கு, குற்றேவல்செய்யின்-கிறியஏவலைச்செய்து நடந்தால் (அச்செய்கை) பிடி படுக்கப்பட்ட-பெட்டையாணையால் குழியில் வீழ்த்தப்பட்ட, களிறு-ஆண் யானையை (ஒக்கும்)

தான் ஆனமா, அடங்கல் சீவபோதம் அடங்கல். குடி கெடுத்தல் தன்பயனிழக்கச் செய்தல். குற்றேவல் மனஞ் சென்றவழித்தான் செல்லுதல். பிடிபடுகப் பட்டகளிறு தன்னியல்பு கெடுதல்கோல மனஞ்சென்ற வழிச்சென்ற ஆன்மா, 'ன்னியல்பு கெடுதல். தன்மனச்சாட்சியாகத்தானடங்கினால் எல்லாப்பயனையும் அடைவன் என்பதும், மனஞ் சென்ற வழிச்செல்வானாயின் தன்பயனை யிழப்பன் என்பதும் இதனது சருத்து. பயன், செய்யின் என்னும் எச்சத்தினின்று பிரிந்த செய்கை எ. இல்லை, ஓக்கும் ப. ஐ உருபுமயக்கம். குடிகெடுக்கும் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில்வந்த மூன்றாமேற்றானமத் தொகைநிலைத்தொடர். குற்றேவல் குறுமைசுறுகெட்டுத் தன்னொற் நிரட்டித்து ஈற்றுயிர் கெட்டு வருமொழிமுதல் உயிர் ஏறநின்றது. (௧0௪)

105. நல்நெஞ்சே - நல்லமனமே, நின்னை, உன்னை, அற-மிகவும், பெறுகிறதிலேன் (எனக்கு ஓர் துணையாக) பெற்றிலேன், பின்னை - பின்பு (நின்னையொழிய என்றபடி) யான் யானா பெறுகிற்பேன் - நான் எவனா (துணையாக) பெறுவேன், நின்னை - உன்னை, அற-மிகவும், பெறுகிற்பேன் ஏல்-பெறுவேனானால், ஈண்டு - இப்பிறப்பிலேயே, துறக்கம்-

மோட்சவுலகத்தை, திறப்பது - திறக்கும், ஓர் தாழ்பெற்றேன் - ஒரு திறவுகோல பெற்றேன்.

பெறுகின்றிலேன், தாழ்எனப்பாடம். மனம் தன்வசப்பட்டால் மோட்சவுலகம் செல்லுதல் எளிது என்பது கருத்து. யான் எ. பெற்றேன் ப. பெறுகின்றிலேன் எதிர்மறை வினைமுற்று. பெறுகிறபேன் உடன்பாட்டி வினைமுற்று. பெறு பகுதி, கில் ஆற்றலுணர்த்தம் விஞ்சி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, துசாரியை, லகரமுநதக்ரமுந் திரிதலும் உகரக்கேடும சந்தி, இல்எதிர்மறைவிஞ்சி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, ஏன் தன்மையொருமை விஞ்சி. கில்விஞ்சி எதிர்மறையில் வரும்பொழுதுகிறது எனச்சாரியைபெற்று நிற்சும “உண்ண கிறநிலேன்” என்பதற்காண்க. (க0கு)

106. ஊர் உள் இருந்து உம் - ஊரிலுள் குடியிருந்தும், தம்உள்ளம் - தம. நமனததை, அற - மிகவும், பெற்றார் ஏல் - (துணையாக) பெற்றாராயின், கள்அலிழ - தேனொழுக்காநின்ற சோலையும் - சோலைநிறைந்த, காடுஉள்ளார் - காட்டினுள் ளிருந்தவராவா, காடு உள் உம் - காட்டினுள் ளிருந்தும், உள்ளம் - (தமது) மனத்தை, அற - மிகவும், பெறுகல்லார் ஏல் - (துணையாக) பெற்றாஅனல், நாடுஉள்உம் - நாட்டினுள் ளும, ஊர்நடுஉள் - ஊரினடுவில், நண்ணியார் - குடியிருந்தவராவர்.

எங்கிருப்பினும் தமது மனம் தம்வசப்பட்ட பெறுவோ றோற்றவறத்தினர் என்பது கருத்து. பெற்றார், பெறுகல்லார் எ. காட்டினார், நண்ணியார் ப. பெறுகல்லார் எதிர்மறை வினைமுற்று பெறு பகுதி. கு அல் இரண்டுஞ் சாரியைகள்,

உகரக்கேதும், லகரத்தோற்றமும் சர்தி, ஆ எதிர்மறைவிஞ்சி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. ஆர் பலர்பால் விஞ்சி, விஞ்சியின் ஆ முதற்குறை. நடுவீராளார் என்பதில் விஞ்சியைப் பிரித்து நண்ணி என்பதனோடு கூட்டுக. (40௬)

107. காய்தல் உவததல் - வெறுப்பு விருப்புகளை, அகற்சி - ஒழித்தல், ஒருபொருள்கண் - ஒருபொருளில் (உள்ள குணங் குற்றங்களை) ஆய்தல் - ஆராய்தல், அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது, கண்ணது - இடத்திலுள்ளது, காய்வது அன்கண் - வெறுக்கும் பொருளி-த்து, உற்ற குண உம்-பொருந்திய குணமும், தோன்றது ஆடும்-தோன்றதுவிடும் உவப்பது அன்கண்-விரும்பும் பொருளிடத்து, குற்றம் உம்- (உள்ள) குற்றமும், தோன்றமல் கெடும் - தோன்றாமற் போம்.

ஒன்றைக்கொள்கோர் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் அதன் குணங்குற்றங்களை யாராய்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது கருந்து. ஆய்தல் எ. அறிவுடையார் கண்ணது ப. காய்வது, உவப்பது அஃறிணை யொன்றன்பாற் படர்க்கை யெதிர்கால வினையாலணையும் பெயர்கள். உவ பகுதி. கண்ணது இடத்தினடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று. கண் பகுதி, ண் சந்தி, அ ளாரியை, து விஞ்சி. குணம் என்பதின் இறுதியில் உயர்வுகிறப்பும் மை சொகுததல். உமமை இழிவு சிறப்ப. (40௭)

108. விருந்து புறந்தரான்-விருந்தினரையும் பாதுகாவலாமல், வேளாண்மை செய்யான் (பிறர்க்கு) உபகாரத்தையும் செய்யாமல், பெருந்தக்கவனாஉம்-பெரியோரையும், பேரூன்-உபசரியாமல், பிரிந்துபோய் (மனைவியினது) பிரிந்து

டோய், கல்லான் (நூல்களையும்) கல்லாமல், கடுயினை (ஒரு வன்) கொடுந்தொழிலை, மேற்கொண்டு-சைக்கொண்டு, ஒழு கும் ஏல் - நடப்பாணனால், இவ்வாழ்க்கை என்பது (அவன்) மனையொடுகூடி வாழும் இல்லறம் அனாதி, இருள் (ஒர்) இரு ளாகும்.

இவ்வாழ்க்கைக்குரிய நற்செய்கைகளை ஒருவன்கைக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகருந்தது. இவ்வாழ்க்கை எ. இரு ள ப. என்பது சொல்லுருபு, விருந்த, வேளாண்மை என்ப வற்றி னியு பிதில் இறாத்த தழீதிய எச்சயும்மை தொகுத் தல். நூல் இசைமெச்சம். புறாததான், செய்பான், பேரான், கல்லான் இவ்வெதிர்மறை வினைமுற்றுகள் எச்சமாய் நினை றன. விருந்து புதுமை - நுணுபண்பாருபெயராய்விருந்தன. மேல் நின்றது. (100)

109. அட்டி உண்டு - சமைத்து உண்டு, வாழ வாய்ச் - வாழும் இல்லறத்தினர்க்கு, எஞ்ஞான்று உம் - எப்பொழு தும், அட்டி உண்ண - சமைத்துண்ணுத, மாட்சி உடைய வர் - தன்மையை யுடையவர், அதிதிகள் - விருந்தினராவா, அட்டி உண்டு - சமைத்து உண்டு, வாழ்வார்க்கு - வாழும்இல் வாழ்க்கையோர்க்கு, வாழ்வா - அவ்வில்வாழ்க்கையோரோ, அதிதிகள் என்று உரைத்தல் - விருந்தினர் என்று சொல்லு தல், வீழ்வார்க்கு (காலிடறி) விழுவோர்க்கு, வீழ்வார் (அவ்வாறு) விழுவோர், துணை - துணை (என்றலைக்கும்.)

அதிதிகள் ஒருநாளும் நிலை யில்லாது சஞ்சரிப்பவர்- இவ்வாழ்க்கையோர் அதிதிகளை யுபசரியாது சம்போல்வானா யுபசரித்தல் கூடாது என்பதாகருந்தது. அட்டிண்ண மாட்சி யுடையவர், உரைத்தல் எ. அதிதிகள், ஒக்கும் ப. அட்டிஇறந்

தகால வினையெச்சம் அடுபகுதி, முதனிலை யெழுத்தாயத் தோன்றிநின்ற டகரம் இடைநிலை, உகரக்கேடுசந்தி, உ எச்சவிசுதி. உண்ணு ஈறுதொக்க எதிர்மறைப்பெயரெச்சம். ( )

110. மருவிய (தன்னினின்று) பிரியாத, 'காதல் - விருப்பத்தையுடைய, மனையாள் உம்-மனைவியும், தானஉம்-தானும், இருவா உம்' ஆகிய இருவாசனம், பூண்டு - மேற்கொண்டு, ஈர்ப்பின் அல்லால் - இழுத்தால் (செல்லுமே) அல்லாமல், ஒருவர்ஆல் (இவ்விருவருள்) ஒருவரால், இவ்வாழ்க்கை எனவும் - இல்லறம் என்னும், இயல்பு உடைய - தனமையை உடைய, வானசகடம் - பெரிய பண்டியானது, தெற்றிற்று நின்று - தடைபட்டுகின்று - செல்லாது - செல்லமாட்டாது.

இருவரும் மனம்ஒத்து நடத்தினால் இல்லறம் நடக்கும் என்பதுகருது. சகடம் எ. செல்லாது ப. பூண்டு எனலும் இவ்வுத்தகாலவினையெச்சம் ஈர்ப்பின் எனலும் எதிர்காலவினை பெச்சத்தையும் அவ்வெச்சம் அல்லால்என்னும் எதிர்மறைகருதிப்படி வினையெச்சத்தையும் அவ்வெச்சம் செல்லாது எனலும் எதிர்மறைவினைமுறையுங்கொண்டன. பூண்பகுதி, ட இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. ஈர்ப்பகுதி, ப் சந்தி, ப விரித்தல் விகாரம், இன்எச்சவிசுதி, தெற்றிற்றுஇறந்தகாலவினைமுற்று தெற்று பகுதி, இன் இறந்தகாலவிடைநிலை, து ஒன்றன்பால் விசுதி, உகரக்கேடும் னகரமும் தகமுரம் நகரமாகத் திரிதலும் சந்தி. இம்முறையே சமாய் கின்றது. (கஉ0)

111. ஆற்ற-மிகவும், மறுஅறு - குற்றமற்ற, சீலம் உம்-நல்லொழுக்கத்தையும், நோன்புஉம் - விரதத்தையும், இலலாணா-இல்லாதவனா, உறுபயன (அவற்றாலாய)மிக்கபயனை, வேண்டி-விரும்பி, கொளல் (அவரை ஒருவன் நட்பு) கொள்

நூதல், நாற்றம் ஒன்று இல்லாத-வாசனை சிறிதுமில்லாத, பூ ஒசிகாந்தினை - மலரையும் சந்தனத்தையும், நாற்றம்தான்-வாசனையை, யேண்டியது போலும் (ஒருவன்) விரும்பிக் கொண்டதையொக்கும்.

சீலமுதலியநற்குணங்களிலலானாயவைவேண்டிச்சிறேசங்கொள்ளல் ஆறியாமை என்பதுசுருத்து. கொளல் எ. போலும் ப. வேண்டியது செ. இல்லார்செயப்படுபொருள்குன்றாத எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர். ஒளி உருபு செயப்படு பொருளில்வந்தது. உம்மை எண்ணுபு பொருட்டு. (கசக)

112. மெய்மை ஏ - உண்மையாகவே, இம்மை-இப்பிறப்பில், அடக்கத்தை (யாவர்க்கும்) பணிந்து நடத்தலை, செயச்செய்வித்து, புழம்ஆக்கி - கொத்தியைப்பெருகப்பண்ணி, உபமை - மறுமையில், உயாகதிக்கு-சிறந்தமொட்சதநிலை, உடரதலால், செலுத்துதலால், அறம்-தருமதூலிலுள்ள, பட்டாங்கு-உண்மையை (உணர்ந்த) உணாக்கும் (பிறர்க்குப்பயன்பட) சொல்லும், பண்பு உடையாளர் ஏ-நற்குண முடையவரோ, நட்பார்எனப்படுவார - நட்பினவொன்று சொல்லப்படுவார்.

நற்குணமுடையார சிநேகம் இம்மையிறபுகழையும்மறுமையில் முத்தியையும் கொடுக்கும் எனபது சுருத்து. பண்புடையாளர் எ. நட்பார் எனப்படுவார ப. கு உருபு மபககம். உய்த்தல் பிறவினைத்தொழிற்பெயர் உப பகுதி, த சந்தி, தல விசுதி. உய் என்னும்பகுதி தன்வினையில் சந்த்பெருது உய்தல் எனவரும். ஆல் உருபு ஏதுப்பொருட்டு. ஏ இரண்டினள் முன்னது தேற்றம். பின்னது பிரிநிலை. (கசஉ)

113. வைகல் உம் - எப்பொழுதும், நீர் உள் கிடப்பின் உம் - நீரினுள் முழுதித் திடநதாலும், கல்லிற் கு-கல்லினுக்கு (கடினத் தன்மையே யல்லாமல்) மெல்லென்றல் - இளகிய பன்மைபயபடைதல், சால் - மிகவும், அரிது ஆதும் - இல்லையாம், அஃது ஏபோல - அக்கல்லேபோல, வைகல் உம் - எப்பொழுதும், நல்அறம் - நல்லதருமநூலை, கேட்பின் உம் - கேட்டாலும், சிழுகுக்கு - சிழ்மக்களுக்கு, நெஞ்சு - மனம் (இனஞ் சந்நைமையே யடையாமல்) கல்லின் உம் - கல்லைப் பாராக்கிலும், வல்லென்னும் - சடினத் தன்மையையடையும்.

எப்பொழுதும் சீழமக்கள் அறநூலைக்கேட்டுப் பழகி றும் உவர் மனம் திருநதாது என்பது சருந்து. நெஞ்சு எ. யல்லெனும் ப. மெல்லென்றல் பண்பு குறித்த இடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த தொழிறபெயர் - மெல்லென்பகுதி, சுவக்குதி, தகாம் நகரமாகத் திரிதல் சந்தி. வல்லென்னும் இடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த செய்யும் எனும் வாய்பாட்டு விளைமுற்று. (சகக)

114. நீர் எல்லாம் - நீர்வகையெல்லாம், பாம்பு உண்ட - பாம்பு பருகுதலால், நஞ்சு ஆம் - நஞ்சாகும்படி உண்ட - பசுவானது பருகுதலால், தேம் படு - இனிமை பொருநதியு, தெள் நீர் - அநதத் தெள்ளியநீர், சமுதம் ஆம் - அமுதமா சும், அதுபோல - அதுபோல, ஞானம் - ஞான நூலானது, உயர்ந்தோர்க்கு - மேலோரிடத்து, ஓம்பல்கு - பாதுகாந் தறகு, ஒளி ஆம் - விளக்கமாம், கடையாயார் மாநி - கீழோ ரிடத்தில், களிஆம் (கெடுதியை விளைத்தற்கு) மயக்கமாம்.

ஞானநூல் பச்சுவாக்கு நன்மையை விளைப்பதே யல் லாமல் அபச்சுவாக்கு நன்மையை விளைக்காது என்பதுக

ருத்து. ஞானம் எ. ஒளியாம், களியாம் ப. உண்டகாரணப் பொருளில்வந்த இறந்தகாலப் பெயசொச்சம், ஞானம் தான மாகிய நூல்மேல் நிறைவால் தானியாகுபெயா. கு உருப மயக்கம். தெண்ணீர்முதலில்அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். மாடு வேற்றுமை யுருபேற்றலால் தன்னொற்றிரட்டியது. (ககச)

115. நல்லாய் - அழகுள்ளவளே, கல்லாத ஒருவனை- (நூல்களை) கற்காத ஒருவனுக்கு, காரணம் காட்டின் உம் (தருமப்பயனை) காரணங்காட்டி வற்புறுத்தினாலும், அறன உணாதல்-அததருமப்பயனையறிதல், ஒன்றுஉம் இல்லை - சிறி தும் இல்லை, நறு-நல்லவாசனையுடைய, நெய்நிறை-நெய் நிறைந்த, புழுக்கல்-சோறில், உய்ப்பினஉம்-அழுக்கினாலும், மூழை-அகப்பையானது, சுவை (அச்சோற்றின்)மதுரத்தை, உணரும் ஆறு-அறியும்வகையை, பெறும் ஒ-பெறுமா (பெறு து என்றபடி)

கற்காதவனுக்கு அறநூற்பயனைக் காரணங்காட்டி வற் புறுத்திச் சொன்னாலும் அவன்சிறிதுந் தெளியான் என்பது கருத்து. உணர்தல் எ. இல்லை ப. புழுக்கல் தொழிற்பெயர் புழுங்கு பருதி, மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல் விகா ரம், உகரக்கேடு சந்தி, அல்விசுதி, இதுதொழிலாகுபெயராய் யுணவினமேல் நின்றது. ஐ உருபமயக்கம். ஒ எதிர்மறை. ஒன்று என்பதன் இறுதியில் நின்ற உம்மை இழிவுசிறப்பு. ( )

116. கட்டளை - செய்யுங்கருவி, கோடி திரியில் - மாறுபட்டு (உருவு) திரிந்தால், கருதிய-ஒருவன்(செய்ய)நினைத்த, இட்டிகைஉம் - செங்கல்லும், சோடும் (உருவில்) மாறுபடும், அதுபோலும் - அச்செய்கையைப்போலும், ஒட்டிய - நீங்காத, காட்சி திரியின் - அறிவுவேறுபட்டால், அறம் திரியும்

என்று (ஒருவன் செய்யக்கருதிய) தருமமும்வேறுபடும்என்று, மாட்சியில் மிக்கவர் தாம் - அறிவிற் பெரியோர், உணாப்பர் - சொல்லுவார்.

அறஞ் செய்யக் கருதினவன் அறிவு வேறுபட்டால் அவன்செய்யும் அறமும் வேறுபடும் என்பது கருத்து. மாட்சியின் மிக்கவர் எ. உணாப்பர் ப. கோடி இறந்தகால வினையெச்சம்-கோடுபகுதி. கோடும்செய்யும்என்னும்வினைமுற்று-ஒட்டிய இறந்தகாலப்பெயசெச்சம் ஒட்டி பகுதி. பயனும் அன்றினன நிற்தலால் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. அறம் என்பதனிறுதியில் இறந்ததுதழுவிய எச்சவும்மை தொகுத்தல். (1)

117. கெடுக்கப்படுவது (ஒருவனால்) நீக்கப்படுஞ்செயல், தீகருமம் ஏ - கெட்டசெயலே, நாள் உம் - எப்பொழுதும், கொடுக்கப்படுவது (ஒருவனால்) கொடுக்கப்படுஞ் செயல், அருள் ஏ - கொடையே, அடுத்து அடுத்து - இடைவிடாமல், உண்ணப்படுவது (ஒருவனால்) உண்ணப்படும் உணவு, நல் ஞானம் ஏ - நல்லஅறிவுதூற்பயனே, எ பொழுதுஉம் - எக்காலத்திலும், எண்ணப்படுவது (ஒருவனால்) நினைக்கப்படும் பொருள், வீடு ஏ - மோட்சமே.

கெடுக்கப்படுவது, கொடுக்கப்படுவது, உண்ணப்படுவது, எண்ணப்படுவது எ. தீக்கருமம், அருள், ஞானம், வீடு ப. கெடுக்கப்படுவது எதிர்காலச்செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர் கெடுக்கஎன்னும் தாதொழிற்ரு ஒருவனால் என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமை வினைமுதலும், படுவது என்னும் தம்மினாகிய தொழிற்ருச் செயப்படுபொருளில் வந்த தீக்கருமம் வினைமுதலாகவுங் கொள்க. மற்றையவற்றிற்கும இஃதொக்கும், ஏ பிரிநிலை, உம்மைமுற்று, (ககஎ)

118. திரை அ வித்து (கடலில் நீராடச் சென்றவர்) வரும் அலைகளை யொழித்து, நீர் ஆடல் - நீராடலா மென்றிருத்தல், ஆகா - முடியா (அதுபோல) உரைப்பார் (ஒன்றுபேசுவோர்) எதிர்பேசுவோருடைய, உரை அவித்து-சொல்லையொழித்து, சொல் - பேசுதல், ஒன்று உம் இல்லை - சிறிதும் இல்லை, அநாசர் ஆய் (அறஞ்செய்வோர்) அரசச்செல்வம் உடையவரான பின்பு, செய்தும் (நாம் அறத்தை) செய்வோம், என்னின் - என்று கருதியிருந்தால், ஆகாது-செய்தல்கூடாது, உளவரை ஆல் (பொருள்) இருக்கிற அளவில், செய்தவர்க்கு ஏ (அறம்) செய்தவர்களுக்கே, திரு ஆதும் - மோட்சச் செல்வம் கை கூடும்.

பெருஞ் செல்வம் உடையவரானபின்பு தருமத்தைச் செய்யலாமென்று காலம் போக்காது உள்ளது கொண்டு தருமஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. சொல், செய்தல், திரு எ. இல்லை, கூடாது, ஆகும் ப. அவித்து என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் ஆடல் என்னும் தொழிற்பெயரையும், பின்னுள்ள அவ்வெச்சம் சொல் என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரையும் கொண்டன. அவி பகும், ஆம், உம் இரண்டும் அசைநிலைகள். அரசர் அரைசர் இடைநிலைப்போலி ஒன்று என்பதன் இறுதியில் நின்ற உம்மை இழிவுசிறப்பு. ( )

119. உப்பு குவடு இன் மிசை-உப்பு மலையின் மேல், இருந்து உண்ணின் உம் (ஒருவன்) இருந்து உண்டாலும், இட்டு (அவ்வுணவில் அவ்வுப்பை) இட்டு, உண்ணாத கால் - உண்ணாத காலத்தில், அது கூராது - அவ்வுணவு மதுரந்தராது. தொக்க (உறுப்புகளில்) குறைவின்றி நிறைந்த, உடம்பு உம் பொருள்

உம் - உடம்பையும் பொருளையும், உடையான் - உடையவன், ஓர் நன்மைதொடங்காத கால்-ஒரு அறத்தைச் செய்யாத காலத்தில், பயன் என்ன (அவற்றால்) பிரயோசனம் யாது.

பழதில்லாத உடம்பையும் பொருளையு முடையவன் அவற்றாலுள்ள பயனை யவையுள்ள பொழுதே பெறவேண்டும் என்பது கருத்து. பயன் ஏ. என்ன ப. உண்ண, தொடங்கா ஈறுதொக்க எதிர்மறைப் பெயரொச்சங்கள். குவடு உரு பேற்று நின்றதால் தன்னொற்றிரட்டியது. (ககக)

120. இன்சொல் ஏ - இனிய சொல்லே, வினைநிலன் ஆக-சமுனியாச, ஈதல் - கொடுத்தலே, வித்துஆக - விதையாக (கொண்டு) வன்சொல் - கடுஞ்சொல்லாகிய, களைகட்டு-களையைக் களைந்து, வாய்மை ஒரு - உண்மையாகிய ஒருவை, அட்டி - சேர்த்து, அன்பு நீர்பாய்ச்சி - அன்பாகிய நீரைப் பாய்ச்சி, அறம் கதிர் - தருமமாகிய கதிர், ஈன-வெளிப்பட, ஓர் பைங்கூழ் (இவ்வகையான) ஒப்பில்லாத பசியபயினை, சிறுகாலை (உணக்குள்ள) சில வாழ்நாளிலேயே, செய் (நீ) பயிரிடுவாய்.

ஒருவன் கடுஞ்சொல்லை யொழித்து இன்சொல் முதலியவற்றைக் கைக்கொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து. நீ தோ - செய் ப. கட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் கள்பகுதி, த இடைநிலை, ளகரமும் தகரமும் டகரமாகத்திரிதல் சந்தி, உ எச்சவிசுதி. அட்டி முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினை வினையெச்சம் அடுபகுதி, முதனிலை யெழுத்தாய்த்தோன்றி நின்ற டகரம் விரித்தல், உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிசுதி

பாய்ச்சி இறந்தகாலப்பிறவினை வினையெச்சம்பாய்ச்சபகுதி.
இன சொல் என் பதன் இறுதியில் பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல்.()

121. குற்றத்தை - குற்றமுள்ள செயலை, நனறு என்று -
நனமையுள்ள செயலென்று, கொண்டு - ஸகக்கொண்டு,
குணம் இனறி-நறகுணமில்லாமல், செற்றம்முதலாக-கோப
முதலாக, உடையவரை (திக்குணங்களை) உடையவர்களை,
செற்ற-செளிவுபெற, அறிந்தார் என்று-அறிந்த பெரியோரா
என்று, ஏத்தும்அவர்களை-புசும்த்துதிக்கும் அறிவில்லாநா,
கண்டால் - சாணில், தாய் காட்சியார் - மாசில்லாத அறி
வையுடையவா, துறநது எழுவாரா (அவர் எதிர்செல்லாது)
நீங்கிச்செல்வர்.

தியோரைப்புகழ்ந்து பேசும் அறிவில்லார் எதிர்ப்பட்ட
அவரைப்பெரியோரா கட்டிலங்கனாலும்பிரிபார்ப்பதையரு
தது. தாய்க்காட்சியார் எ. துறநசெழுவாரா ப. செற்றநீங்
ழ்மாலவினை யெச்சம் நெறறு பஞ்சு, உகரக்கிடுகிசந்தி, அ
எச்சவிசதி. ஏத்தும் எதிராகால் பெயபொச்சம் ஏத்துபகுதி,
சுற்றது இறந்தகால வினையெச்சம் துறபகுதி. (உஉச)

122. உணர்ச்சி ஏ (அறிவுநூலைக்கேட்டுணரும்) உணர்ச்
சிபே, அச்சஆக-அச்சாகவும், உசாவண்டியாக (அநநூலையாரா
யும்) ஆராயச்சியே பண்டியாகவும் (கொண்டு) புணர்ச்சி
(அவற்றை) பொருந்து தலை (உடைய) புலன ஐந்தும்- ஐய
புலன்களையும், பூட்டி (எருதுகளாகஅதில்) பூட்டி, உணர்ந்து
(நடத்தும் வகையை) தெரிந்து, அதனை - அப்பண்டியை,
ஊரகின்ற - நடத்துகின்ற, பாகன் (ஆன்மா எனனும்) பாக
ணவன், உணர்வு உடையன் ஆகும் ஏல் (உணையறியும்)

அறிவு உடையவனானால், பிறப்புபோகின்றது ஆகும் (இனி) பிறத்த லொழியும்.

கேள்வி, விமரிசம் ; பாவனையென்னும் இம் மூன்றையு முடையோன் தன்னையறிந்து பிறப்பினை யொழிவான் எனப னாகருத்து. பிறப்பு எ. போகின்றதாகும் ப. இசையெச்ச மாக நின்ற கொண்டும் என்னும் இறந்தகாலவினை யெச்சம் புட்டி எனனும் பிறவினை வினையெச்சத்தையும், அவ்வெச் சம் உணர்ந்து எனனும் தன் வினை வினை யெச்சத்தையும், அவ் வெச்சம் ஊர்கின்ற என்னும் நிசழ் காலப்பெயரெச்சத் தையும், அவ் வெச்சம் பாகன் என்னும் வினைமுதற் பொரு ளையுங் கொண்டன, உம்மை முற்று. உணர்ச்சி, உசா இவற் றினிற்றதியில் பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல், (கஆஉ)

முன்னுதையனாயனா

இபற்றிய

பழமொழி.

123. எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களும் (இருத்தலால்) ஐவா (பிறரால்) விரும்பப்பட்ட, வனாநாட - மலைநாட்டையடையவனே, தமனா இல்லார்க்கு - சுற்றத்தானா யில்லாத வாக்கு, நகரம் உம் (சிறந்த) நகரமும், காடுபோன்றது ஆங்கு - காட்டையொத்ததுபோல, கல்விஆன் ஆய - கல்வி யினாலாகிய, கழிதுட்பம் - மிக்க நுண்ணிய பொருள்களை, கல்லார்முன் - சுற்றறியாதவர்முன்பு, சொல்லிய நல்ல உம் (கல்வியறியுடையார்) சொல்லிய நல்ல (நூற்) பொருள்

சனும், தீயனும் (அவர்களுக்கு இடையூறு தருதலால்) தீய பொருள்களாம்.

கல்லார்க்குக் கற்றோர் கூறு நூற்பொருள்கள் பெருநூற்பொருள் என்பது கருத்து. நல்ல எ. தீய ப, போன்றது நூறு தொகுத்தல். ஆய என்னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் நுட்பம் என்னும் வினைமுதற் பொருள் கொண்டனையால் ஆன் உருபு ஏதுப்பொருட்டி. ஆ பகுதி, யகரமெய் இடைநிலை, அ எச்சவிசுதி. தமர்முறைப்பெயர்-தாம்பகுதி, முதல் குறுகல் விகாரம், அர் பலர்பால் விசுதி. உம்மை இரண்டும் உயர்வுசிறப்புப்பொருளான. நல்ல, தீய பண்படியாகப்பிறந்த பலவின்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலனையும்பெயர்கள் நன்மை, தீமை பகுதியுள். (7உங)

124. எறிதிறை - வீசும்அலைகள், சென்றுஉலாம் - பரவியுலாவும், சேர்ப்ப - கடற்றுறையை யுடையவனே, நன்கு ஒன்று (பிறர்செய்யும்) நன்றியொன்றை, அறிபவர்- அறியுந் தன்மையோர், நாழி கொடுப்பவர்க்கு - நாழியரிசியே யாவினும் (தமக்கு) கொடுப்பவர்க்கு, என்றுஉம் - எப்பொழுதும், உறுதி ஏ - பெரும்பயனையே, சூழ்க - நினைக்கக்கடவார், அது போல - அச்செய்கையைப்போல, நீர்போயும்- நடுக்கடலில் (உபலின்மேல்) சென்றும், ஒன்று இரண்டு ஆம் - ஒன்று இரண்டு ஆகும், வாணிகம் - வாணிபம், இல்-இல்லை.

கைம்மாறு நினையாமல் உபகாரந் தமக்குச் செய்தவர்க்குத் தாம் எப்பொழுதும் நன்மையையே நினைக்கவேண்டும் என்பதுகருத்து. அறிபவர் எ. சூழ்க ப. ஒன்று என்பது செயல்மேல் நிற்பதால் நன்கு ஒன்று இருபெயரொட்டுப்

பண்புத்தொகை. நன்கு பண்புப்பெயர் நன்மை பகுதி, ஈறுகெடுத்தலும் லகரம் நகரமாகத்திரிதலும் சந்தி, கு பண்புப்பெயர்விஞ்சி, நசரம் நகரமாதல் மெலித்தல் விகாரம். சூழ்கவியங்கோள் வினைமுற்று - சூழ பகுதி, க வியங்கோள் விஞ்சி. (உஉச)

125. கிளர் - விளங்கும், மணி - இரத்தினங்களையுடைய, நீதி (சிகரத்தால்) உயர்ந்த, கல்வெற்ப கல்மலையையுடையவனே, நாடி - ஆராய்ந்து, நமர் என்று (இவர்) நமக்கு உறவினனெனுகருதி, நன்கு - மிகவும், புறந்தந்தார்க்கு (தம்மை) பாதுகாத்தவர்க்கு, பிறரோடு - பிறரோடு (கூடி) கேடு சூழ்தல் - கேடு நினைத்தல், நினைப்பு இன்றி - நினைப்பில்லாமல், தாம் இருந்த தாம் (ஏறி) இருந்த, கோடு-மாக கொம்பு, குறைத்துவிடல் - தறித்துவிடுதலை (ஒக்கும்.)

தம்மைப் பாதுகாப்பவர்க்குக் கேடுதி நினைப்பவர் அடியோடே கெடுவர் எனபதுகருத்து. சூழ்தல் எ. ஒக்கும் ப. நமர் முறைப்பெயர் நம்பகுதி, முதல் குறுகல்விசாரம், ஆர்பலர்பால்விஞ்சி. புறந்தந்தார் இறந்தகால வினையாலணையும் பெயாபுறந்தா ஒருசொல் நீர்மைத்தாய்நின்ற பகுதி, முதல் குறுகல்விசாரம், ந சந்தி, த் இடைநிலை, ஆர்பலர்பால்விஞ்சி. புறந்தரல் இடந்தரல். இஃது மற்றையதற்கும் ஒக்கும். (1)

126. இன்றி (தம்மை) இல்லாமல், அமையாத (உயிர்) வாழாது, இருமுது மக்கள் உம் - தாய்தந்தைகளிருவரும், பொன்றினமை - இறந்தமையை, கண்டு உம் - பார்த்தும், பொருள் (அழியும்) பொருளை, பொருள் ஆ (அழியாத) பொருளாக, கொள்ப ஒ (தம்மனத்தில் பெரியோர்) கொள்வாரோ

(தொள்ளார் என்றபடி) ஒன்றும்வகைபால் (ஆதலிலதமக்கு) கூடியவகையால், அறம் செய்க - தருமஞ்செய்யக் கடவர், குன்று உம் - மலையும், ஊரநது உருளின - ஊரந்தூருளும் ஆனால், வழி (அதுஉருளும்) வழியில், தடுப்பது - தடுக்கும் பொருள். இல் - இல்லை (அதபோல இறக்கும பொழுது தேடிவைத்தபொருள்வந்து தடுத்தலில்லை)

வழியடுப்பதில் எனப்பாடமும் உண்டு - அதற்கு ஊரநதுருளும் வழியில்அடையாக அறிக்கும்பொருளில்லையென்ப பொருள்கொள்க. தேடிய பொருள் தாம்இறக்கும்பொழுது வந்து தடுப்பதில்லாமையால் அதைக்கொண்டுள்ளபொழுது தேடிஅறஞ் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. பெரியோரா, உலகினர் தோ ஏ. கொள்பவே, செய்க ப. பொன்றினைய இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர் பொன்று பகுதி, உகரக்கேள் சந்தி, இன்னிடைநிலை, அசாரியை, மைவிசுதி. ஒன்றும்பெய ரெச்சம் ஒன்று பகுதி. ஒ எதிர்மறை. உம்மை இரண்டொரு முன்னதுமுற்று. பின்னது உயர்வு சிறப்பு.

127. மாய்தவன்முன் ஏ (தமக்குவகையறுத்தவாழ்நாள்) கழிதற்கு முன்னமே, வகைப்பட்ட - கூறுபாடுள்ள, நல்லி னையை - புண்ணியத்தை, ஆய்வு இன்றி (இன்ன நாள் செய வோமென்று) ஆராயாமல், செய்யாதார் (பொருள்கிடைத் பொழுதே) செய்யாதவர், பின்னைவழி - பின்பு (செய்வோ) மென்று) நினைநது - நினைத்திருந்து, நோய் (உமக்கொரு) நோய், காண் பொழுதின (இறுதியில்) வந்தடைந்த காலத் தில் (தருமஞ் செய்யக்கருதி) அறம் செய்வார் காணுமை (தம்பொருளைக் கொண்டு சொன்னவகையே) தருமஞ்செய்

வாணாப் பெறுதிருத்தல், நாய்காணில் - நாய் கண்டபொழுது, கல்காணுத ஆறு - கல்லைக்காணுத வகையை (ஒக்கும்)

பொருள்கிடைத்த பொழுதேதருமருசெய்யாது பின்பு செய்வோமென்றிருப்போர் உடம்பாலாகிய பயனைப்பெறார் என்பது கருத்து. காணுமை எ. ஒக்கும் தோ - ப. காணுத ஈறுதொகை பெயரெச்சம். ஏ தேற்றம். (கஉஎ)

128. அமை ஆரும் - மூங்கில் நிறைந்த, வெற்ப - மலை நாட்டையுடையவனே, தமர் ஏ உம் - தமது சுற்றத்தாராயினும், தம்மை - தங்களை, புகழ்ந்து உரைக்கும் போழ்துஇல் - புகழ்ந்து பேசுங்காலத்திலு, அமராததனை (தம்மோடு) பொருந்தாத புகழை, அகற்றல் ஏ வேண்டும் (அவர்கொல்லாமல்) நீக்கவே வேண்டும், கொள்ளாதகலம் (தமக்கு) தகாத ஆபரணங்கள், தமளனும் - தமக்குஉரியனவாயினும், தம்மை அணியார் ஏ (நல்லோர்) தம்மை யலங்கரியாரோ.

தமக்கில்லாதகுணத்தை ஒருவனெடுத்துப் புகழ்ந்தால் நல்லோர் அதையொழிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. நல்லார் தோ - எ. அகற்றல்வேண்டும் ப. தம்பொருளடியாகப் பிறந்த பலவீன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று தாம் பகுதி, முதல் குறுகல்விசாரம், அ பலவீன்பால்விழுதி. உம்மை பிறரன்றி எனநின்றலால் இறந்தது தழுவிய எச்சம். ஏ இரண்டும் தேற்றப்பொருளன. (கஉஅ)

129. மறு-குற்றமுள்ள, மனத்தன் அல்லாத-மனத்தை யுடையவனல்லாத, மா-பெரிய, நலத்த - நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய, வேந்தன் - அரசன், உறு (குடிகளி-த்து அனபு) மிகுந்த, மனத்தன் ஆகி - மனத்தை யுடையவனாகி,

ஒழுகில் - நடந்தால், செறு மனத்தார் - கொல்லுங் கருத்
தையுடைய பகைவர், பாயிரம் (தமது) வரலாற்றை, கூறி
(எடுத்த) சொல்லி, படை - சேனையோடு, தொக்கால் உம்
(அவன்மேல்) திரண்டுவந்தாலும், என்செய்ப - யாதுசெய்ய
வல்லார், ஆயிரம் காக்கைக்கு (அவ்வரசனது நடக்கை) அள
வில்லாது திரண்ட காக்கைகளுஞ்ஞ, ஓராகல் - ஒருகல்லாசும்.

குடிகளிடத்து அன்புள்ள அரசன்மேல் பகைவர்திரண்
டும் அவனை வெல்லார் என்பது கருத்து. ஒழுகின் என்னும்
எச்சத்தினின்று பிரிந்த ஒழுகல் எ. கல் ப. வரலாறு கூறல
வீரத்தை யெடுத்துச் சொல்லுதல். நலத்த பண்படியாகப்
பிறாத குறிப்பு வினைப்பெயரொச்சம் நலம் பகுதி, அத்து
சாரியை, அ எச்சவிருதி, ஈற்றுமெய்யும் சாரியையின் அகர
வுயிரும் ஈற்றுயிரும் கெடுதல் சந்தி. செய்ப பலா பாற
படாங்கை யெதிர்காலமுற்று செய் பகுதி, ப விருதி. தொக
கால் என் பதனியுதியில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொகுத்தல்.)

130. அறைகல் - பாறையாகிய கல்லின்மேல், அருவி -
அருவி யாறு (வீழாநின்ற) அணி - அழகிய, மலை நாட - மலை
நாட்டையுடையவனே, தெற்ற - தெளிவுபெற, கற்று அறி
வார் (நூல்களை) கற்றறிந்தவர்களைவர், கண்டது - ஆராய்ந்
தறிந்தது, அடக்கம் (யாவருக்கும்) பணிந்து நடத்தல்,
அடங்காதார் - கற்றறிந்தவர்களுடையவர், பொச்சார்து உம் -
மறநதும், தம்மை புகழ்ந்து உரைப்பார - தம்மைப் புகழ்ந்து
பேசுவர், நிறைகுடம் - நிறைநதகுடம், நீர் தரும்பல் இல்.
நீராததும் புதலில்லை (குறைந்தகுடம் ததும்பும் என்றபடி.)

கற்றறிந்தவர் அடங்குவர்கல்லார் அடங்கார் என்பது
கருத்து. கண்டது, அடங்கார் எ. அடக்கம், உரைப்பார் ப.

பொச்சாந்து என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் புகழ்நடை என்னும் இறந்தகாலவினை யெச்சங் கொண்டது. பொச்சா பகுதி, ந சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிஞ்சி. புசழ் பகுதி-தனும்பல் தொழிற்பெயர் தனும்பு பகுதி, உகரக்கேடுகாதி, உல விஞ்சி. தனும்பல் எனவும் பாடம். உம்மை இறந்தது நழுவின இழிவுசிறப்பு. (கரு0)

131. நாவாய் - சப்பல்கள், சளிசள் போல் - கள்ளைக் குடித்து ஆநி வாகாபபோல், தூங்கும்-அகையா நீற்கும், கடல் சோப்ப-கடற்றுறையையுடையவனே, கோவாத-பொருதாத சொற்களை, சொல்லும் - சொல்ல வல்ல, குணன் இல்லாத மாக்கள் ஐ-தற்குண மில்லாதவரது, நாவாய்- நாக் காய இ-த்சை, அடக்கல் - அடக்குதல், அரிது ஆரும் (பிறர்க்கு) அரியதாம், உளியாங்கி-காறறைவாங்கி, தோட்டி இய்வார - தோளின் மேலிடவல்லவர், இல் (உலகில்) இல்லை.

பயன் படாதசொற்களைப் பேசுவோர் நாக்கையடக்குதல் அரிது என்பது கருத்து. அடக்கல் எ. அரிதாரும் ப. ஐ, கு உருபுமயக்கங்கள், மக்கள் மாக்கள் முதன்னல் விகாரம். கோவாத எதிராமறைப் பெயரெச்சம் கோ பகுதி, வ் சந்தி, ஆ எதிர் மறைவிஞ்சி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, அ எச்சவிஞ்சி. (கருச)

132. அடக்கம் இல் (பிறரால் அடக்கவும்) அடங்குதலில் லாத, உள்ளத்தன் ஆகி-மனத்தை யுடையவனாகி, நடக்கையின் - ஏழுக்கத்தில், ஒள்ளியன் அல்லான் மேல்-நல்லவனல்லாதவனிடத்து, உடை பெருஞ்செல்வத்து (தமது) உடைய அரசச்செல்வத்தில், உயர்ந்தபெருமை - உயர்ந்த அதிகாரத

சூத, வைத்தல் (அரசன்) வைத்தல், குரங்கு இன் கை-குரங்கினதுகையில், கொள்ளுகொடுத்துவிடல் - நெருப்புக்கட்டை வயக்கொடுத்தல் (ஒக்கும்.)

அரசன் ஒருவனிடத்து உதிகாரம் வைத்தும் பொழுது அவனியலடையாராய்ந்து வைக்கவேண்டும் எனபதுசருதது. வைத்தல் எ. ஒக்கும் தோ-ப. செல்வத்துயர்ந்த ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர். ஒள்ளியன் பண்படியாரப பிறந்த பெயர்ச்சொல் ஒண்மை பகுதி, இசாரியை, அன் விசுதி, ஈறு கெடுதலும், ஈகர யகரநேர்த்தோன்றுதலும் சாதி, கொடுத்தலிடல் தொழிற்பெயர் கொடு பகுதி, தசுந், து சாரியை, விடுதலிவப்பொருள் விசுதி, உணைததும் ஒருபகுதி, உசரங்கெடு சந்சி, அலவிசுதி. (சுரு.)

133. எண்ணக்குறைபடாத-எண்ணுகைக்கு அளவுபடா, செல்வம் உம்-செல்வத்தாலும், இல் பிறப்பு உம்-சூழப்பிறப்பாலும், மன்னர் - அரசரை, உடைய (தமக்குத்துணையாக) ஆக்கிக்கொண்ட, உடைமை உம்-உடைமையாலும், மன்னர் - பிற அரசரால், இன்னர் எனல் (இவர்) இத்தன்மையொன்று தம்மை மதிக்கச்செய்து கொள்ளல், வேண்டா-வேண்டுதலில்லை, இமமைகுடும்-இப்பிறப்பிற்கும், உம்மைக்கு உம்-மறுபிறப்பிற்கும், தம்மை உடைமை (உறுதிப்பாப்ப) தம் மனத்தைத் (தமக்குவசமாக) உடைத்தாநல், தலை-முதன்மை பானசாரியம்.

செல்வமுதலிய வற்றால் பிறரால் மதிக்கவரும் புகழ்ச்சியைக் கருதாது தம் மனத்தைத் தம் வசமாக்கச்செய்யக் கருதலே தலைமையான செய்கை என்பதுசருதது. உடை

மை எ. தலை ப. ஏதுப்பொருளில் வந்த மூன்றும் உருபுகள் தொகுத்தல். இன்னர் சுட்டடியாகப்பிறந்தபெயர்ச்சொல்லி இடைச்சொற் பகுதி, னகரமெய் விரிததல் விகாரம், னகர மெய்சநதி, அர்பலர்பால்விசுதி. உம்மைஎண்ணுப்பொருளான.

134. எருமைமேல் - எருமையின்மேல், நானாதுயில்வதியும் - நானாறித்தினாசெய்யும், ஊர - மருதநிலத்தூரனே, அருமைஉடைய - பெறுதற்கு அரிய, பொருள் உடையார (அன்புஎன்னும ஒரு) பொருளையுடையவா, தம் கண் - தம் மிடதது, கருமம் உடையாரா (ஒன்றைப்பெறும்) செய்கையையுடையவரை, நாடார்-தேடார், குளம்தொட்டு-குளசுதைத்தோண்டி, தேனாவழி (அங்கிருப்ப) தேரை (உள்ள) இடத்தை, செனரூர் இல்-தேடிச் செல்வோரில்லை.

உயிர்களிடத்து அனபுடையாரிடத்தில் பலரும் தாமே வந்தடைவர், அவர்தேடவேண்டியதில்லை யென்பதுகருத்து. பொருளுடையார் எ. நாடார் ப. தொட்டு இறந்தகாலவினை யெச்சம் தொடு பகுதி, முதனிலை யெழுத்தாய்த் தோன்றி நின்ற டகரம் இடைநிலை, உகரக்கேடு சநதி, உ எச்சவிசுதி. நாடா எதிர் மறைப்பலர் பாற்படர்க்கை வினைமுற்று நாடு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தம் ஒருபகுதி, ஆர் விசுதி, விசுதியின் ஆ முதற்குறை. (காட்சு)

135. நல்லாய் - அழகுள்ளவனே, பொல்லாது சொல்லி (பிறாமேல) பழிச்சொல்லுகளைச்சொல்லி, மறைந்துஒழுங்கும-ஒளித்துநடக்கும், பேதை-அறிவில்லாதவன், தன்சொல்லால ஏ-தான் சொல்லுஞ் சொல்லாலே, தன்னை துயர்படுக்கும்-தன்னைத்துன்பத்தி லழுத்துவான், மணல் உள்முழுதி - மண

லினுள்முழுசி, மறைந்து கிடக்கும்-ஒளித்திருக்கும், துணல் உம்-தவனையும், தன் வாயால்-தனது வாய்க்குரலால்,கெடும் (கின்போரிடத்து அகப்பட்டு) கெடும்,

பிறர்மேற பழிகூறுவோர தமக்குத்தாமே துன்பம்வரு விப்பர் என்பதுகருத்து.பேதை எ.துயர்ப்படுக்கும் ப.பொல் லாது ஒன்றன்பாற்பட்டர்க்கைக் குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர் பொல்லா பகுதி, து ஒன்றன்பால் விடுதி. ஏ பிரிநிலை உம்மை இழிவுசிறப்பு. (42௫)

136. மிக்குபெருகி - மிகப்பெருகி, மிகு டனல் - ஆற்றுவெள்ளம் - பாய்ந்தால் உம் - பாயினும், உப்புஒழிதல் செல்லா - உவர்ப்பு நீங்காத, ஒலி கடல்போல் - ஒலிக்குங்கடல் போல,கீழ்-கீழ்மக்கள், மிக்க (அறிய) மிகுந்த,நலநினம்-நல வினத்தோடு, நன்கு உடைய ஆயின் உம் - மிகவும் நடபுடையரானாலும், என்றுஉம்-எப்பொழுதும். நலமனம் ஆகா-நல்ல மனமுடையவராதல் இல்லை.

கீழ்மக்கள் நல்லோரோடு கூடியிருப்பினும் அவர் கீழ்மைக்குணம் போகாது என்பதுகருத்து. கீழ எ. மனநலமாகா ப. கீழ் பண்பாகு பெயராய்ப்பொருளா லுயர்திணையேனும் சொல்லா லஃறிணையாதலால் நன்குடைய, ஆகா என ஸஃறிணை முடிபு தந்தார். ஒழிதல்செல்லா ஈறுதொக்க எதிர்மறைப் பெயரொச்சம் ஒழிதல்செல் ஒருசொல் நீர்மைத, தாய் நின்ற பகுதி. உம்மை மூன்றனுள் முன்னைய இரண்மே உயர்வு சிறப்புப்பொருளன. பின்னதுமுற்று. (௧௩௬)

137. செல்வர்க்கு உம் (தமமிடத்துக் குறைசொல்லிய) செல்வமுடையவர்க்கும், நல்கூர்ந்தவாக்கு உம் - வறுமை

யடையவாக்கும், முறைதெரிந்து (அரசன் செய்யும்) முறைமையைத் தெரிந்து, இறைதிரியாது - நடுநிற்றலினின்று வழுவாமல், நேர்ஒச்சல்லேண்டும் (இருவர்க்கும்) நேராகநிறைவேண்டும், முறைதெரிந்து உம் (செல்லும்) முறைமையைத் தெரிந்தும் நோ ஒழுக்கான் ஆயின் - நடுநிலைமையாகச் செய்யானாயின், அது - அச்செயலாக, ஒருபக்கம் (ஒருபிள்ளைக்கு) ஒருபக்கத்தில், நீர் ஒழுதிடாய் தன் முலையில் நீரினையொழுக்கி, பால் ஒழுதும் ஆறு (ஒருபிள்ளைக்கு ஒருபக்கத்தில்) பாலொழுக்கும் வகையை (ஒக்கும்.)

செல்லு வறியர் என்னும் இருவகையோரிடத்தும் தாடணியம்பற்றி அரசன் ஒரு பக்கஞ்சாயாது நடுவாகநிறைவேண்டும் எனபதுகருத்து. அது எ. ஒக்கும் தோ ப. முறைநின்று எனவும் பாடமுண்டு. இறை திரியா நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம வேற்றுமைத் தொகைநிலைதொடர், திரியா ஈறுதொக்க ஏற்றுமை வினையெச்சம். இறை நடுநிற்றல இறுபகுதி, உகரத்தோடு சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர் விசுதி. நல் உடாதவா ஈறு திரிந்த இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர் நல்குர் பகுதி. (கரு)

138. புன்சொல் உம் - கடுஞ்சொல்லால்வரும் பயனையும், நன்சொல் உம் - இனிய சொல்லால்வரும் பயனையும், பொய் இன்று - உண்மையாக, உணர்கிற்பார் - ஆராயநிற்ப உல்லவா, வன்சொல்வழியர் ஆய் - கடுஞ்சொல் (கூறிபொழுதும்) வழியையுடையவராய், வாழ்தல் உம் உணரும் ஒ - வாழ்தலும் உளதாகுமோ (இல்லை என்றபடி) புன்சொல் (பிறரைச்சொல்லும்) கடுஞ்சொல், ஒருவனை இடாய

படுபபது அல்லால்-ஒருவனைத் துன்பப்படுத்துவ தல்லாமல், இன்சொல் - இனியசொல், இடர்ப்படுப்பது இல் (ஒருவனை) துன்பப்படுத்துவது இல்லை.

இன்சொல், கடுஞ்சொல் என்னும் இஃற்றால்வரும் பய னையுணரும் அறிவுடையோர் ஒருபாதுமகிஞ்சொற்சொல் லார் எனபதுசுருத்து. வாழ்தல் எ. உண்டாமோ ப. இடர்ப் படுபபது எதிர்காலததில் வந்ததொழிம்பெயர் - இடர் என் னும் பெயாச்சொல் தன்னை வினைப்படுத்தவரும் படு விசுதி யொடுகூடி ஒருசொற்றன்மைத்தாய நின்றஇடாப்படுபகுதி, ப சந்தி, ப் இடைநிலை, அசாரியை, து தொழிம்பெயர்விசுதி. உணர்கிறபார் ஈறு திரியாது வந்த வினையாலணையும் பெயர் உணர் பகுதி, கில் ஆற்றலுணர்த்தும் விசுதி, அனைத்தும்ஒரு பகுதி, உம்மை இழிவு சிறப்பு, ஓ எதிர்மறை. (கநஅ)

நல்லாதனா

இயற்றிய

திரிகடுகம்.

139. தன்குணம் - தனது (குடிப்பிறப்பின்) குணம், குன் றுமை - குறைவுபடாமைக்கு (ஏதுவாகிய) தகைமை உம்- ஒழுக்கமும், தாஇல் - கெடுதலில்லாத, சீர் - கீர்த்தியையு டைய, இன்குணத்தாரா - இனிய குணத்தினை யுடையவர், வின செய்தல் உம் - ஏவிய தொழில்களைச் செயதலும், ரன்கு - நல்லறிவை, உணர்வின் - அறியும் அறிவையுடைய, நான்மறையாளர் - அந்தணர் (வகுத்த) வழி (னால்) வழியில்

செலவு உம் - நடத்தலும், இ மூன்று உம் (ஆகிய) இம்மூன்றும், மேன்முறையாளர் - மேலாகிய முறையினையுடையவரது, தொழில் - தொழில்களாம்.

மூன்று எ. தொழில் ப. குன்றாறுதொக்க எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்குன்று பகுதி. ஏவின பலவின்பாற்படர்க்கை இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர் ஏவுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இன் இடைநிலை, அ விசுதி. உம்மைமுற்று. (சநக)

140. தாளாளன் என்பான் - முயற்சியுடையானென்று சொல்லப் படுவான், கடன்படாமல் (பிறரிடத்தில்) கடன்படாமல், வாழ்பவன் - வாழ்கின்றவன், வேளாளன் என்பான் - உபகாரியென்று சொல்லப்படுவான், விருந்து (வந்த விருந்தினர், இருக்க (பசித்து) இருக்க. உண்ணாதான் (தான்) புசியாதவன். கோளாளன் என்பான் (பிறர் தெரிவித்தவைகளை மனத்தில்) கொள்ளுதலில் வல்லவனென்று சொல்லப்படுவான், மறவாதான் (கேட்டவற்றை) மறவாதவன், இ மூவர் (ஆகிய) இம்மூவரையும், கேள் ஆக (தனக்கு) நட்பினராக, வாழ்தல் (ஒருவன்கொண்டு) வாழுதல், இனிது - இன்பநருவதாம்.

வாழ்தல் எ. இனிது ப. தாளாண்மை, வேளாண்மை என்னும் பண்புப்பகுதிகளின் ஈறுகெடுதல் சந்தி, அன்விசுதி. என்பான் படுவிசுதிதொக்குநின்ற எதிர்காலச்செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர் என்பகுதி. (சக0)

141. வருவாய் உள்(தமக்குவரும்) ஊதியத்துள், கா கார கூறு, வழங்கி (தருமத்தின்பொருட்டு) செலவுசெய்து, வாழ்தல்-உயிர்வாழ்தலும், செரு-போரில், வாய்ப்ப(வெற்றி)

கிடைக்க, செய்தது (அரசர் தமக்குத்துணையாயினோர்) செய்த காரியங்களை, நாடாமல்-ஆராயாமல், சிறப்புடைமை (விளங்கித்தோன்றும) சிறப்பினை யுடைத்தாகுந் தன்மையும், பல-பலனாலுள், எய்த - பொருநத, நாடி-ஆராய்நது, நல்லவை-நல்லதூல்களை, கற்றல் - கற்றலும், இ மூன்று உம் (ஆகிய) இந்தமூன்றும், நலம் - நற்குண நற்செய்கைகளால், மாட்சி பெருமை (பெற்ற) நல்லவர் கோள்-நல்லவருடைய கொள்கைகளாம்.

மூன்று எ. கோள் ப. தனக்குவரும் ஊதியத்தை நான்கு கூறுசெய்து இரண்டிகூறு தனக்கும், ஒரு கூறு ஆஸ்திக்கும் ஒருகூறு அறத்திற்கும் கொள்ளல். வருவாய் தொழிற்பெயர் வா பகுதி, முதல் குறுகலும் ரகரவுகரம் விரிதலும் விகாரம் வாய் விசுதி. இது அவ்வாகுபெயராய்ப் பொருள் மேல்நின்றது. வழங்கி இறந்தகால வினையெச்சம் வழங்கு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிசுதி. . (கசக)

142. உண்பொழுது - உண்ணுதற்குரிய காலத்தில், நீராடி - ஸநானஞ்செய்து, உண்டலும் - உண்ணுதலும், என்பெறின் உம் - யாதுபயன் பெற்றாலும், பால்பற்றி - ஒருபட்சத்தினின்று, சொல்லாது விடுதல் உம் - (ஓரம்) சொல்லாதிருத்தலும், தோல்வற்றி (உணவில்லாமையால்) உடம்புலர்ந்து, சாயின் உம் - இறத்தல்வந்தாலும், சான்றுண்மை-அறிவால் நிறைந்ததன்மை, குன்றுமை உம் - குறையாமல் நடத்தலும், இமூன்று உம் (ஆகிய) இந்த மூன்றும், தாயம் என்பார் (மனமொழிமெய்களால்) புனிதமுடையோம் என்பவரது, தொழில்-தொழில்களாம்.

நீராடி யுண்ணுதல் முதலிய மூன்றும் திரிகரண சுத்தி யுடையோர் செய்கைகள் என்பதா ருத்த. வற்றி எனனுஞ் சினை வினை வினையெச்சம் சாயின என்னும் முதல்வினை வினையோடு முடிந்தது. வற்றுபகுதி, உகராககேடுசந்தி, இச்சவிசுதி, தோல் காரண ஆருபெயர். ஊனைப்பெருக்காமை என்பதிற்காண்க, அளபெடை இசைகெட்டவழிவந்தது. (கசஉ)

143. தன் - தன்னை - நச்சி - விரும்பி, சென்றா - வந தடைந்தயாசககா, எள்ளாத - இகழாத, ஒருவன் உம் - ஒப பில்லாதவனும், மன்னிய - நிலையான, செல்வத்து உம் - செல் வம்பெற்ற காலத்தும், பொச்சாப்பு - மறதியை, நீத்தான் உம் - நீக்கினவனும், என்று உம் - எப்பொழுதும், அழுக்காறு (பிறர் செல்வங்கண்டு) பொறுமையினின்று, இசந்தான் உம் - நீங்கினவனும், இமுவர் (ஆகிய) இந்தமுவரும், நிறை - நிலை பெற்ற, புகழ் உடையார் - கீர்த்தியையுடையவராவர்.

முவர் எ. புகழுடையார் ப. நச்சி இறந்தகால வினை யெச்சம் நச்சுபகுதி. எள்ளா ஈறுதொக்க எதிர்மறைப்பெய ரெச்சம் எள் பகுதி. நீத்தான் இறந்தகால வினைமுற்று நீ பகுதி, த் சந்தி, த் இடைநிலை, ஆன் விசுதி. இகந்தான் வினைமுற்று இகபகுதி. செல்வத்து என்பதனிறுதியில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொகுத்தல். (கசங)

144. கோல் (தனது) செங்கோலை, அஞ்சிவாழும் - அஞ்சி வாழாநின்ற, குடி உம் - குடிகளும், குடிதழீஇ - அக்குடி களைத்தழுவி, ஆலம்வீழ்போலும் - ஆலம்விழுதுபோல (தாங் கும்) அமைச்சன் உம் - மந்திரியும், வேலின்கடை - வேலினி டத்துள்ள, மணிபோல் - பூண்போல, திண்ணியான் - வலி

மையுடையான், காப்புஉம் (தன்னை) காத்தலும், இம்மூன்றும் (ஆகிய) இந்தமூன்றையும், படை - சேனையையுடைய, வேந்தன் - அரசன், பற்றுவிடல் - சிறிதும்விடாது நடக்கக் கடவன்.

வேந்தன் ஏ. பற்றுவிடல் ப. விடல் எத்ர்மறை விடங் கோள் வினைமுற்று. முன்புகூறியதுகொள்ச. வீழ் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் இது அவ்வாகுபெயராய்ப் பொருள் மேல் நின்றது. விழு பகுதி. அமாத்தியன் என்னும் வட சொல்தமிழில் அமச்சன் எனவரது இடைநிலைபடோலியாய் அமைச்சன் எனநின்றது. (உசுசு)

145. முந்நீர் - சமுத்திரத்தின், திராயின - அலைபோல எழுந்து (விடயங்களின்) மேற்சென்று, இயங்காத (மனம்) அலையாத, மேதைஉம் - அறிவுடையவனும், துண் - துட்பமாகிய, தூல் - சிந்தனைகளாலும், பெருங்கேள்வி - மிகுந்த கேள்வியினாலும், தூல்கரை - உண்மைதூலினது முடிவை, கண்டான்உம் - கண்டவனும், மை - ஈற்றமாகிய, நீர்மை - குணத்தன்மை, இன்றி - இல்லாமல், மயல்-ஆசையக்கினை, அதுப்பான் உம் - அதுப்பவனும், இழுவர் (ஆகிய) இம்மூவரும், மெய்நீர்மை - மெய்மைக் குணத்தையுடைய, மேல்-மோட்செருதியில், நிற்பவர் - நிற்பவராவார்.

முந்நீர் ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மேகநீர் என்னு மூன்றாகிய நீரையுடையது என நிறைவால் பண்புத்தொகைநிலைபுறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகைநிலைதொடர். இன்னுருபு ஒப்புப்பொருட்டு. இயங்காஈதுதொக்க எதிர்மறைப் பெயரொச்சம் இயங்கு பகுதி. உம்மைதொகுத்தல். (கசுரு)

146. தன்னை - தன்னைத்தானே, வியந்து - மெச்சிக்கொண்டு, தருக்கல்உம் - அங்கரித்தலும், தாழ்வுஇன்றி - பணிதலில்லாமல், கொண் ஏ-வீணை, வெகுளி - கோபத்தை, பெருக்கல்உம் - பெருக்கச்செய்தலும், முன்னிய - முற்பட்ட, பல்பொருள் (பிறருடைய) பலவகைப்பட்ட பொருளையும், வெஃகும் - விரும்பும், சிறுமை உம் - அற்பகுணமும், இமூன்றுஉம் (ஆகிய) இந்தமூன்றும், செல்வம் (ஒருவனது) செல்வத்தை, உடைக்கும் - அழிக்கின்ற, படை - ஆயுதங்களாம்.

தருக்கல் தொழிற்பெயர் தருக்கு பகுதி, உகரக்கேடு உருதி, அல் விசுத். முன்னிய இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறநதகால வினையெச்சம் முன பகுதி, ஈறு தொக்குநின்ற இன இறநதகால விடைநிலை, னகரமும் யகரமுந் தோன்றல் சநதி, அ எச்சவிசுதி. பல்பொருள் இயுதியில் முற்றும்மை தொகுத்தல், வெஃகும்பெயபொச்சம் வெஃகுபகுதி. (கசக)

147. வைததனை (ஒருவன்) வைதவகைகளை, இன்சொல்லாக - இனியசொல்லாக, கொள்வானஉம் - கொள்ளுகிறவனும், கூழை (தான்பெற்ற) கூழினை, நெய்பெய்த - நெய்வார்த்துச்சமைத்த, சோறுஎன்று - சோறென்று, மதிப்பான்உம் - மதிக்கின்றவனும், ஊறிய - மிகுந்த, கைப்பதனை - கைப்புடைய உணவை, கட்டிஎன்று - வெல்லமென்ற, உண்பான்உம் - உண்கின்றவனும். இமூவர் (ஆகிய) இந்ந மூவரும், மெய்ப்பொருள் (உண்மைப் பொருளின்) இலக்கணத்தை, சண்டு - அறிந்து, வாழ்வார் - வாழ்பவராவார்.

கூழ்புல்லரிசியா லாகியவுணவு. இருவினை யொப்புடையோர் கடவுளிலக்கணத்தை யறிந்துவாழ்வார் என்பது கரு

த்தி. மூவா எ. வாழ்வார் ப. கைப்பது எதிராகால் வினையா
லணையும்பெயர் கை பகுதி. ப் சந்தி, ப் எதிர்காலவிடை நிலை,
அ சாரியை, து ஒன்றன்பால்விசுதி. (கசஎ)

148. கண்ணுக்கு-கண்களுக்கு-அணிகலம்-ஆபரணம்,கண்
னோட்டம் உடைமை - தாட்சிணியமுடைமையாம்,காமுற்ற
(தங்கணவரால்) விரும்பப் பட்ட, பெண்ணுக்கு-பெண்களுக்
கு, அணிகலம்-ஆபரணம்,நாண்உடைமை-வெட்கமுடைமை
யாம்,நண்ணும்-வருகின்ற,மறுமைக்கு-வருபிறப்பிற்சு,அணி
கலம் - ஆபரணம், கல்விஉடைமை-கல்வியுடமையாம். இ
மூன்றுஉம் (ஆகிய) இந்தமூன்றும், சூறி உடையாரா கண் ஏ-
இயற்கையறிவுடையாரிடத்தே, உள - உளவாம்.

மூன்று எ. உள ப. கண்ணோட்டம் தொழிற்பெயர்-
கண் என்னும் பெயர்ச்சொல்தன்னை வினைப்படுத்தவரும்ஒடு
என்னும் வினைப்பகுதியோடுகூடி, னாகரச்சந்தி பெற்று ஒரு
சொற்றன்மைத் தாய்நின்ற கண்ணோடு பகுதி, டசரமெய்
விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி, ஆம் தொழிற்பெயர்
விசுதி. இது அவ்வாகுபெயராய்த் தாட்சிணியத்தின்மேல்
நின்றது. ஏபிரிநிலை. (கசஅ)

149. களைஞர்க்கு - சுற்றத்தார்க்கு, உதவாதான் - உதவி
செய்யாதவனது, செல்வம் உம்-பொருளும், பைங்கூழ்-பசி
யபயினை, விளைவின்கண் (தனக்கு) பயன்கொடுக்கும் இடத்
தில், போற்றான் - பாது காக்கமாட்டாதவனது, உழவுஉம்-
உழவுதொழிலும், இளையன் ஆய் - இளைமைப்பருவமுடைய
வனாயிருந்தும், கள் உண்டு - மதுவையுண்டு, வாழ் வான்-
வாழுகின்றவனது, குடிமை உம் - குடிப்பிறப்பும், இ மூன்

ஹுஉம் (ஆகிய) இந்த மூன் றம், உள்ளனபோல - நிலை நிற்
பனபோல (தோன்றி) கெடும்-பின்னழியா நிற்கும்.

மூறறு எ - கெடும் ப. கிளைஞாபலர்பாற் படர்க்கைப்
பெயாச்சொல் கிளை பகுதி, ஞு பெயரிடைநிலை, அர் விசுதி.()

150. நன்றி (ஒருவா) செய்த, உதவியின், பயன் - பிர
யோசனத்தை, தூக்காத - அளர்த்தறியாச, நாண் இலியும்-
வெடகமில்லாதவனும், சான்றோர் மூன் - பெரியோர் மூன்
னே, மன்று இல் - சபையில், கொடும்பாடு - கொடியசொற்
களை, உரைப்பான் உம் - சொல்லுகின்றவனும், நன்று - நற்
செய்கை, இன்றி-இல்லாமல், அடைக்கலம்வைத்த-அடைக்கல
மாக வைத்தபொருள்களை, கொள்வான் உம் - அபகரிக்கின்
றவனும், இ மூவர் (ஆகிய) இந்த மூவரும், எச்சம் (தமக்குப்
பின்) சந்தானத்தை, இழந்துவாழ்வார்-இழந்துவாழ்வார்கள்,

பிறர்செய்த வுதவியை நினையாதோர் முதலிய மூவரும்
தமக்குப்பின் சந்ததியில்லாதவராவர் என்பதுசுருத்து. இவர்
எ. வாழ்வார் ப. அடைக்கலம்தொழிற்பெயர் அடைபகுதி, ச,
அல்லாண்டுஞ்சாரியைகள், க்சோற்றமும் உகேடும்சந்தி, அம்
விசுதி. எச்சம், வினைமுதற் பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்
எஞ்சு பகுதி, மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல் விகாரம்,
உகரக்கேடு சந்தி, அம்வினைமுதற் பொருளில்வந்த விசுதி.
தூக்கா ஈறுதொக்க எதிர்மறைப்பெயொச்சம் தூக்குபகுதி.()

151. நோ (தமக்குவரும்) வருத்தத்தை, அஞ்சாதார்ஓடு-
அஞ்சி வாராமற் பாதுகாவாநாரோடு (கொண்ட) நட்பும்-
சினேசமும், விருந்து - விருந்தினரை (கண்டு) அஞ்சும் - அஞ்
சுகின்ற, ஈர்வலையை-மனைவியை, இல்லத்து-வீட்டில் (வைத்

துக்கொண்டு) இருத்தல் உம் - வாழ்த்தலும், சிர் - சிறப்பை, பயவாத - தராத, தன்மை - குணத்தையுடைய, இல்லாளர் - இல்லாழ்வார்க்கு, அயல் இருப்பு உம் - பட்சத்திலிருத்தலும், இமூன்று உம் (ஆகிய) இந்த மூன்று செய்கையும், நன்மை (ஒருவனுக்கு) நன்மையை, பயத்தலில் - பரவுதலில்லையாம்.

மூன்று எ. பயத்தலில் ப. ஈரவளை அரிந்தெடுத்த சங் கவளையலையுடையாள் என நின்றலால் வினைத்தொகைநிலைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. நொ நோ நீட்டல விகாரம். (சுரு 1)

152. இல்லார்க்கு - தரித்திருக்கு, ஒன்று-ஒருபொருள் ஈயும் - கொடுக்கும், உடைமை உம்-பொருளும், இ உலகில் - இந்தவுலகத்தில் (உள்ளபொருள்களினுடைய) நில்லாமை- நிலையாமையை, உள்ளும் - விசாரித்தறியும், நெறி- வழியில், பாடு உம்-செல்லுதலும், எ உயிர்க்கு உம் - எவ்வகைப்பட்ட வுயிரகளுக்கும், துன்பு - துன்பம், உறுவ - பொருத்தியகாரியங்களை, செய்யாத தூய்மை உம் - செய்யாத பரிசுத்தகுணமும், இ மூன்று உம் (ஆகிய) இந்தமூன்றும், நன்று - தரும நூல்வழியை, அறியும் - அறிகின்ற, மாந்தர்க்கு உள - மனிதர்களுக்கு உண்டாம்.

மூன்று எ. உள ப. மாந்தர் இது பன்மையில்லாமல் ஒருமையில் வாராது. உறுவ எதிரகால வினையாலணையும் பெயர். உறு பகுதி. உம்மைமுற்று. (சுரு 2)

153. கா - சோலையை (வைத்த) அறம் - தருமத்தின் பொருட்டு, குளம்தொட்டான் உம் - குளத்தைத் தேண்டின வனும், நா இன் ஆல் - நாவினால், வேதம்- வேதங்களை (ஒது)

கரை (அவற்றின்) வரம்பை, கண்ட - அறிந்த. பார்ப்பான் உம் - அந்தணனும், தீது - தீயவழியை, இகந்த - கடந்த, ஒவ்வது (னக்கு) கிடைத்தபொருளை. பாத்து (பிதிரர் முதலியோர்க்கு) பங்கிட்டு. உண்ணும் - உண்ணுகின்ற, ஒருவனும் - இ மூவர் (ஆகிய) இந்த மூவரும். செல்வர் - செல்வத்தையுடையவர், எனப்படுவார் - என்று சொல்லப்படுவார்.

குளர் தோண்டிவித்தவன் முதலிய மூவரும் இம்மை மறுமைக்குரிய செல்வமுடையோர் என்பதுசொந்த. என என்னுந் தந்தொழிவதற்குப் பிறரால் என்னும் மூன்றும்வேறுமை விளைமுதலும். படுவார் என்னும் தம்மினாகிய தொழிலுக்குச் செல்வர் என்னும் செயப்படுபொருள் விளைமுதலும் ஆகக்கொள்க. ஒந் இவ்வுடச்சொல். (கருந்)

154. நிறை (புலன்களின்மேற் போகாது) நிறுத்தலையுடைய, நெஞ்சு உடையாளை - மனத்தையுடையவளை, நல்குரவு - வறுமை, அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்கும், அறனை - தருமத்தையே. நினைப்பாளை - நினைப்பவளை, அல்பொருள் - பாவம். அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்கும், மறவனை - கொலைத்தொழிலுடையோளை. எ உயிர் உம் - எல்லா உயிர்களும், அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்கும், (ஆதலால்) இ மூன்று உம் - இந்த மூன்றச்சமும், திறவதின் - வேறுபாட்டினின்று, தீர்ந்த, நீங்குத்தம்முனொத்த, பொருள் - பொருள்களாம்.

மூன்று எ. பொருள் ப. மறவன் காரணப்பெயர் மறம்பகுதி, நறுகெடுத்தலும் வகரத்தோற்றமும் சாதி, அன்விசுதி. இன் உருபு நீக்கப்பொருட்டு. (கருசு)

155. வாய் (நீர்வரும்) வழி, நன்கு அமையாத - நன்றாக அமைந்திராத, குளன் உம் - தடாகம் போல்வாரும், வயிறு ஆர - தன்வயிறுநீரம்ப, தாய் - தாயினது, முலை உண்ணாத- முலைப்பாலையுண்ணாத, குழவி உம் - குழந்தையும், சேய்மரபு இல் - இளமைப் பருவத்தில், கல்வி - கல்வியினது, மாண்பு- மாட்சிமை, இல்லாத - பெறாத, மாந்தர் உம் - மனிதரும், இ மூவர் (ஆகிய) இந்தமூவரும், நல்குரவு - வறுமையால், சேரப்பட்டார் - சேரப்பட்டவராவா.

மூவர் எ. சேரப்பட்டார் ப. நல்குரவு சேரப்பட்டார் வினைமுதற் பொருளில்வந்த மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். அமையா, உண்ணா ஈறுதொக்க எதிர்மறைப பெயரெச்சங்கள். (௧௫௫)

156. ஈதற்கு (பிறர்க்கு) கொடுக்கும்பொருட்டு, பொருளை, திரவியத்தை, செய்க - தேடக்கடவன், அறம்நெறி- தரு மமார்க்கம், சேர்தற்கு (தன்னைத்தேடி)அடைதற்பொருட்டு, பெருநூலை-பெரியநூல்களை, செய்க - கற்கக்கடவன், யாது உம் - யாதாயினும், சொல்லை - ஒருசொல்லை, அருள்புரிந்து- ஈருபைசெய்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவன், இ மூன்று உம் (ஆகிய) இந்தமூன்று செயல்களும், இருள் - இருண்ட, உலகம்-நரகத்தை,சேராத-சேரஒட்டாத, நெறி-வழிகளாம்.

நல்வழிப்படுத்தற்குப் பொருள்தேடல் முதலிய மூன்றும் ஒருவனை மோட்சத்திற் சோக்கும் என்பது கருத்து. மூன்று எ. ஆறு ப. குவ்வுருபுஇரண்டும்நிமித்தப்பொருளன.

157. கொண்டான் - கொண்டகணவனுடைய, குறிப்பு, குறிப்பினை, அறிவாள் - அறிநது நடக்கின்றவள், பெண்டா

ட்டி - மனைவியாவன், கொண்டன (தான்) மேற்கொள்ளும்
 விரதங்களை, செய்வகை - செய்யும் விதிப்படி, செய்வான் -
 செய்கின்றவன், தவசி - தவசியாவான், கொடிது - திங்கினை,
 ஒருவி - நீக்கு, நல்லவை - இரமானவைகளை, செய்வான் -
 (2 யாகளுக்கு) செய்கின்றவன், அரசன் - அரசனாவான்
 இவா மூவா - இவ்வியல்பினராகிய மூவரும், பெய்என - பெய
 பென்றுசொல்ல, மழைபெய்யும் - மழை பெய்யாநிற்கும்.

சணவன் (த)ரிப்பின்வழியாயுள்ள மனைவிமுதலியமூவா
 வழிப்பட்டு உலகியல் நடக்கும் என்பது கருத்து. மழை எ.
 பெய்யும் ப. தவசி காரணப்பெயர் தவசு பகுதி, உகரக்கேடு
 சாதி, இ பெயர்விருதி. (சருா)

158. ஐங்குரவர் - ஐந்துபெரியோருடைய, ஆணைமறுத
 உல் உம் - ஆக்கினையை மறுத்தலும், ஆர்வுஉற்ற - விரும்பப்
 பட்டவைகளில், எஞ்சாத - குறையாத, நடப்பின்உள் - சிநேக
 ரிடதது, பொய்வழக்கு உம் - பொய்ப்பேசுதலும், நெஞ்சு -
 (தன்) மனத்தால், அமர்ந்த - விரும்பப்பட்ட, கற்பு உடை
 யானை - கற்பினையுடைய மனைவியை, துறத்தல் உம் - விடுத
 லும், இழுன்று உம் (ஆகிய) (இந்தமூன்றும், நல்புடை - தரும
 த்தின் வகைய, இலாளர் - இல்லாதவருடைய, தொழில் -
 தொழில்களாம்.

ஐங்குரவராவார் அரசன், உபாத்தியாயன், பிதா, தமை
 யன, ஆசாரியன். குரவராணை மறுத்தல் முதலிய மூன்றும்
 பாவிசு செயல் எனபது கருத்து. எஞ்சாத எதிர்மறைப்
 பெயரொச்சம எஞ்சுபகுதி. (சருஅ)

காகனார்

இயற்றிய

நான் மணிக்கடிகை.

159. அதில் - அகிலானது, கள்ளியயிற்றின் - கள்ளியி
னதுவயிற்றில், பிறக்கும், தோன்றும், ஒள் அரிதாரம் - ஒள்
ளிய அரிதாரம் ஆனது, மான்வயிறு - மானினதுவயிற்றில்,
பிறக்கும் - தோன்றும், பல்விலைய - அளவில்லாத விலையை
யுடைய, முத்தம் - முததமானது, பெருங்கடல் உள்-பெரிய
கடலில், பிறக்கும் - தோன்றும் (அதுபோல) நல்லூள் - நல்
லொழுக்கமுடையோன, பிறக்கும், குடி-பிறக்கும் குடியினது
தன்மையை, அறிவார் - அறிபவர், யார் - எவர் (ஒருரும்
இல்லை என்றபடி.)

அகில்முதலிய பொருள்கள் தோன்றிய இடங்கருதாது
அவற்றை விசேடமாகக் கொள்ளுதல்போல நல்லவ னொரு
வன் பிறந்த குடியினைக் கருதாது அவனை விசேடமாகக்
கொள்வர் என்பது கருத்து. அறிவார் எ. யாரா ப. பிறக்கும்
செய்யும் என்னும் வினைமுற்று பிற பகுதி, கு சாரியை, ககர
த்தோற்றமும், உகரக்கேடும்கந்தி, உம் விசுதி. யாவார்யார்
வகரவுயிர் மெய்கெடுதல் புணர்ச்சியில் விகாரம். நல்லாள்
னகரவீறு ளகரவீறுகச்சிந்திந்தது. பெருமான பெருமாள் என
வருடல் ந - எ. உருபு (இதற்கிதுமுடிபு) எனவும் புறனை
க்குச்சிரத்தில் காண்க. (கடுக)

160. கழிவு - கழிந்தபொருட்கு, இரக்கம் - இரங்குதல்
கற்றாமுன் - கற்றுணர்ந்தவரிடத்து, தோன்ற - தோன்றா
வாம், நாதலித்தஒன்று-விரும்பிய ஒருபொருளை, உற்றார்முன்-
பெறுவதற்கு முயல்வாரிடத்து, உறமைமுதல் (தமக்கு)

அவ் பொருபொருள் கிடையாமைக்குக் காரணம், தோன்றோ-தோன்றாவாம், தெற்றென - தெளிவுபெற, அல்லபுரிந்தார்க்கு - தீச்செயல்களைப்பயின்று வந்தவர்களுக்கு, அறம் தோன்ற - தருமச்செய்கை தோன்றாவாம், வெகுண்டார் முன் - (ஒருபொருள்மேல்) கோபித்தலை யுடையவரிடத்து, எல்லாம் (அப்பொருளிலுள்ள) எல்லா நன்மைகளும், தோன்றுகெடும் - தோன்றாதனவாய்க்கெடும்.

தமக்கு எய்தாமைக்குத் தோன்றும் இடையூறு எனப் பொருள் கொண்டு உறுமது எனப்பாடங் கொள்ளுதலும் உண்டி. இரக்கம், முதல், அறம், எல்லாம் எ. தோன்ற, கெடும் ப. காதலித்த இறநதகாலப் பெயரசெச்சம் காதலி ப. உறு நறு தொகுத்தல். (சகூ 0)

171. கடிய - பிறரஞ்சுத்தக்க செயல்களில், கன்றுமை வேண்டும் - வயிரங்கொள்ளா திருத்தல்வேண்டும், பிறர் செய்த (தனக்கு) அயலார்செய்த, நன்றி ஐ - உதவியை, நன்று ஆக (சிறிதாயினும்) பேருதவியாக, கொளல்வேண்டும் (மனத்தில்) கொள்ளுதல்வேண்டும், என்று உம்- எந்நாளும, தன்கண் - தனனிடத்து, வெகுளி - கோபத்தை, விடல்வேண்டும் - நீக்குதல் வேண்டும், ஆக்கம் (தன் செல்வத்தை) சிதைக்கும்வினை - கெடுசெய்யும் தொழிலை, அடல்வேண்டும் - கெடுத்தல்வேண்டும்.

கன்றுமை, கொளல், விடல், அடல் எ. வேண்டும் ப. கன்றுமை எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர் - கன்று பகுதி, உகரக்கேடுசுற்றி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மை விசுதி. அடல் தொழிற்பெயர் அடு பகுதி, வேண்டும் தேற்றப்பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். (சகூ 3)

162. பண்அமையாத - வீக்குதலமையாத, யாழ்இன்-
வீணையோசையைப் பார்க்கிலும், பறைநன்று - பறையொலி
யேநல்லது, பீடுஇலாத - பெருமை யழிந்த, மாந்தா இன்-
புருடரைப் பார்க்கிலும், நிறைநின்ற - கற்பின்வழி நின்ற,
பெண்நன்று - பெண்ணேநல்லவள், பண்அழிந்து-ஒழுக்கம்
அழிந்தது, ஆர்தல்இன் - உண்ணுதலைப் பார்க்கிலும், பசித்தல்
நன்று - பசித்திருத்தலே நல்லது, பசைந்தாரின் - அன்பு
கொண்டவரினின்றும், தீர்தல்இன் - நீங்குதலைப் பார்க்கி-
லும், தீபுருதல் - தீயிற்புருதலே, நன்று - நல்லது.

பறை, பெண், பசித்தல், தீப்புருதல் எ. நன்று ப. எழு
வாயினிதுதியில் பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல். இன்உருபு உயாவு
குறித்தலில் வந்த எல்லைப்பொருட்டு. இலா அமையா ஈறு
தொக்க எதிர்மறைப் பெயரொச்சங்கள். (சுசுஉ)

163. இன்னுமை (ஒருவன்சனக்கு) வறுமையை, வேண்-
டின் - விரும்புவானானால், இரவுஎழுக - இரக்கக்கடவன், இ-
நிலதது - இவ்வுலகத்தில், மன்னுதல் வேண்டின்-எப்பொழு-
தும்நிலைபெறவிரும்புவானானால், இசைநடுக-புகழறிதுத்தக்-
கடவன், தனஒடு செல்வது - தன்னோடு மறுமைக்குத்துணை
யாய்வருவதை, வேண்டின்-விரும்புவானானால், அறம்செய்க-
தருமஞ்செய்யக்கடவன், வெல்வது - வெற்றியை, வேண்-
டின் - விரும்புவானானால், வெகுளிவிடல் - கோபத்தை விடக்-
கடவன்.

ஒருவன்தோ எ. இரவெழுக, நடுக, செய்ய, விடல் ப
வெகுளி தொழிற்பெயர் வெகுள் பருதி, இ விசுதி. விடல்
உடன்பாட்டில் வாத வியங்கோள் வினைமுறறு விடு பருதி,

உகரக்கேடு சந்தி, அல் விராங்கோள்விசுதி, வேண்டின் எதிர்
கால வினையெச்சம் - வேண்டு பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, இன்
எச்சவிசுதி. (ககரு)

164. பிரிதுஉயிரா - மற்றோருயிரா, அலைப்பான் - வரு
த்த, ஆக்கல் உம்-வளர்த்தலும், குற்றம்-குற்றமாம், விலைப்
பால்இல் - விலைப்பகுதியால், ஊன்-மாமிசத்தை, கொண்டு-
வாங்கி, மிசைதல் உம் - உண்ணுதலும், குற்றம் - குற்றமாம்,
சொல்லபால அல்லாத-சொல்லுந்தன்மையையுடையன வல்
லாதசொற்களை (பழிச்சொற்கள் என்றபடி) சொல்லுதல்உம்
(எடுத்து) சொல்லுதலும், குற்றம் - குற்றமாம், கொலைபால்
உம் (ஊனைவிரும்பி ஒருயிரா) கொலைசெய்யுந் தன்மையும்,
குற்றமவுதும் - குற்றமேயாம்.

ஆக்கல், மிசைதல், சொல்லுதல், கொலைப்பால் எ. குற்
றம் ப. உம்மைகள் எதிராது தழீஇயதும், இறந்தது தழீஇய
தும் ஆயநின்றன. ஏ தேற்றம், அலைப்பான் எதிர்காலவினை
யெச்சம் அலை பகுதி, ப் சந்தி, பான் எச்சவிசுதி. மிசைதல்
தொழிற்பெயர். மிசை பகுதி. (ககசு)

165. குடிஎல்லாம் - குடிக ளெல்லாம், கோல்நோக்கி-
(அரசன்) செங்கோலா லாகிய காவலை நோக்கி, வாழும்-
வாழாநிற்கும், குழவிகள் - பிள்ளைகள், தாய்முலையின்-தாயி
னது முலையிலுள்ள, பால்நோக்கி - பாலைநோக்கி, வாழும்-
வாழாநிற்கும் (அதுபோல) உலகம் - உலகம்ஆனது, வானம்
துளி - வானத்திலுள்ள மழைத்துளியை, நோக்கி - பார்த்து,
வாழும் - வாழாநிற்கும், கூறறு - இயமன், உலகுஇன் விளி
நோக்கி - இவ்வுலகின் இறப்பினை நோக்கி, இன்பு உறும்-
மகிழுவான.

சூழி, சூழவிகள், உலகம், கூற்று எ. வாழும், இன்புறும் ப. விளி முதனிலைத் தொழிற்பெயர். உயிரளபெடை இன்னிசைசிதைத்தலில் வந்தது. உலகின் விளிபண்புத்தற் கீழமைப் பொருளில்வந்தஆறும்வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடர்.()

165. ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, திருஇன்-செல்வம்போல, திறல் உடையது - வலிமையை யுடைய பொருள், இல்லை (வேறு) இல்லை, கற்றல்இன் (ஒருவனுக்கு) கற்ற கல்விபோல் வாய்த்த - பயன்படும் பொருள்கள, பிறஇல்லை - வேறில்லை, ஏறுஉள்உம் - யாதினுள்ளும், இன்மைஇன்-வறுமைபோல, இன்னாது இல்லை - கொடியது ஒன்றில்லை, இலம் என்னும் (யாதொருபொருளும்) இல்லோம் என்றிரக்கும், வன்மை இன் - வலிமைபோல, வன்பாட்டதுஇல்-வலியுதிருமுடைய செய்கை வேறில்லை.

இரந்து சென்றோர்க்கு ஒன்றும் இலமென்று மறுக்கும் வன்மைபோல எனவும், இரப்போர் இரக்கப்படுவோ னிடத் துயராதும்இலமென்றுகூறும்வன்மைபோலஎனவும் இலமென் னும் வன்மையின் என்பதற்குப் பொருள்கொள்ளுதலும்ஒக் கும்.திருவடையது;பிற,இன்னாதுது, வன்பாட்டது.எ. இல்லை, இல் ப. இன் உருபு ஒப்புப்பொருட்டு. வாய்த்த பலவின்பாற் படர்க்கை இறந்தகால வினையாலனையும் பெயர்-வாய்ப்பகுதி உடையது, இன்னாது, வன்பாட்டது ஒன்றன்பாற்படர்க் கைக்குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர்கள். (கசுசு)

167. கரப்பவார்க்கு (இரப்பவர்க்கு ஒன்றுகொடாது தம துடைமையை) ஒளிப்பவர்க்கு, செல்சார - பற்றுக்கோடு, கவிழ்தல் - முகங்கவிழ்தலாம், எ ஞான்று உம் - ஏந்நாளும்,

இரப்பவர்க்கு - இரந்து திரிபவர்க்கு, செல்சார் - பற்றுக்
சோடாயுள்ளார், ஒன்று-ஒருபொருளை, ஈவோர் (ஒளிக்காது)
கொடுப்பவராம், பரப்பு அமைந்த - பரவுதல் நிறைந்த, தா
ணைக்கு - சேணைக்கு, செல்சார் - பற்றுக்கோடு, தறுகண்மை
போர்முடித்து அஞ்சாமையாம், உயிர்க்கு - மக்களுயிர்க்கு,
செல்சார் - பற்றுக்கோடு, ஊன் (ஒருயிரின்) ஊனை, உண்
டல் செய்யாமை - உண்ணாமையாம்.

செல்சார் எ. கவிழ்தல், ஈவோர், தறுகண்மை, ஊ
னுண்டல் செய்யாமை ப. செல்சார் செல்லும் இடம் இது
ஒரு சொன்னீர்மைத்தாய்ப் பற்றுக்கோட்டின்மேல்நின்றது.
கரப்பவர் ஈறுதிரிந்த வினையாலணையும் பெயர் கர பகுதி.
உம்மை முற்று. (ககௌ)

168. உயிர் அனைத்து உம் - எல்லாவுயிர்களும், பிறக்கும்
கால் - பிறக்கும் பொழுதில், பேர் என உம் (அப்பிறப்பி
னின்று) தவிர்க எனவும், பேரா (அவ்வுயிர்கள்) தவிரா, இறக்
கும் கால் - இறக்கும் பொழுதில், நில் என உம் (அவ்விறத்த
லினீங்கி) நிற்கவெனவும், நில்லா (அவ்வுயிர்கள்) நிலைபெறா,
நல்லாள் - இலக்குமி, உடன்படில் (மனமகிழ்ந்து) உடன்
பட்டால், தான் ஏ பெருகும் - செல்வந்தானே பெருகும்,
கெடும் பொழுது இல் (அச்செல்வம்) கெடுங் காலத்தில்,
கண்டன உம் (கண்ணல்) காணப்பட்ட பொருள்களும்,
காணாது (கண்ணுக்கு) புலப்படாமல், கெடும்-அழியும்.

உயிர் எ.நில்லா, பேரா ப.செல்வம் தோ எ.பெருகும் ப.
கண்டன எ.கெடும் ப.காணாதுதொக்களதிர்மறை வினையெச்
சம். பேரா, நில்லா எதிர்மறை வினைமுற்றுகள், ஏ பிரிநிலை.

169. மரம்எல்லாம் - மரங்களெல்லாம், கீழ் (கிலத்தின்) கீழ், கீழ்த்த - உருவிச்சென்ற, வேர்இன்றி-வேரறும் ஆனால், வாடும் - உலரும், நீள்நெய்தல் - (மணம்)மிதுந்தெய்தற்பூ, நீர்பாய்-நீர்பாயும், மடை-மடையில், இன்றி (நீர்) அறநூல், வாடும்-வாடாநிற்கும் (அதுபோல) பொருநர்-போர்செய்யும் படைவீரரது, சீர்-ஆண்மைச்சிறப்பு, போர்இன்றி - போரில் லாது விட்டால், வாடும் - அழியும், மன்னர் - அரசரது, சீர்-சிறப்பு, படைஇன்றி - சேனையில்லாது விட்டால், வாடிவிடும்-உலரும்.

மரம நெய்தல் எ. வாடும் ப. சீர் எ. வாடும், வாடிவிடும் ப. பொருநர் எதிர்கால வினையா லணையும் பெயர் பொரு பகுதி, ந் எதிர்கால விடைநிலை, அர் விசுதி. வாடிவிடும் துணிவுப் பொருளில்வந்த செய்யும் என்னும் வினைமுற்று வாடி பகுதி, உகரக்கேடுசுரதி, இ சாரியை, விடு துணிவுப்பொரு ளுணர்த்தும் விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. நெய்தல் சினைப் பொருளாகிய மலாமேல் நின்றலால் பொருளாகு பெயர். ( )

170. மலர் உண்மை - மலருண் டென்பதை, நாற்றம் (அம்மலரினது) வாசமே, உரைக்கும் - அறிவிக்கும் (அது போல) வினைநலம் (ஒருவன்) செய்கையினன்மையை, கூறிய (அவன்) சொல்லிய, மாற்றம்ஏ - சொல்லே, உரைக்கும்-அறிவிக்கும், தூக்கின் - ஆராயின், அகம் - உள்ளே, பொதிநத - கிடந்த, தீமை - தீமையை, மனம்ஏ - மனமே, உரைக்கும் - அறிவிக்கும், முன்னம் (அம்மனத்தின்) வினைவினை, முகம்போல - முகத்தைப்போல, முன்உரைப்பது - முற்பட அறிவிக்கும் பொருள், இல் - வேறில்லை.

நாற்றம், மாற்றம், மனம், உணர்வு எ. உணர்வுக்கும் இல் ப. நாற்றம், மாற்றம் மனம் என்பவற்றி னிறுதியில் பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல். நாற்றம் தொழிற்பெயர் நாறுபகுதி, தகரமெய் விரித்தல், உகரக்கேடு சந்தி, அம்தொழிற்பெயர் விசுதி. பொதிந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் பொதிபகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, அ எச்சவிசுதி. (கஎ0)

171. மழைஇன்றி - மழைஇல்லாதவிடில், மாநிலத்தார்க்கு - பெரியவுலகி னுள்ளவர்களுக்கு; இல்லை (உணவு) இல்லையாம், மழைஉம் - அம்மழையும், தவம் இலார்-தவஞ்செய்யாதவர்; இவ்வழி - இருக்கு மிடத்தில், இல்லை - இல்லையாம், தவம்உம் - அத்தவஞ் செய்கையும், அரசஇலார் - அரசியல்லாதவர், இவ்வழி-இருப்பிடங்களில், இல்லை-இல்லையாம் (அதுபோல) அரசன்உம்-இராசனும், இவ்வாழ்வார்-குடிகள், இவ்வழி - இல்லாதவிடத்த, இல் - இல்லையாம்.

உணவு, மழை, தவம், அரசன் எ. இல்லை இல் ப. உம்மை மூன்றும் உயர்வுசிறப்புப் பொருளன. முன்னுள்ள இல் இரண்டும் இடப்பொருள்மேல் நிறை பெயர்ச்சொற்களாகவும், பின்னுள்ளது நறுதொக்க எதிர்மறைக் குறிப்புப்பெயரெச்சம் ஆகவுங்கொள்க. (கஎக)

172. யாறு - ஆறுனது, உள்அடங்கும் - (தம்முட்புகில் புறம்போகாது) உள்ளடங்காநிற்கும். குளம்உள - குளங்களும்உளவாம், வீறுசால் - சிறப்பமைந்த, மன்னர் - அரசர்களால், விழையும் - விரும்பப்படும், குடிஉள - குடிகளும் உளவாம், தொல்மரபு இன் - தொன்று தொட்டி வழங்கும் மரபினையுடைய, வேதம் - வேதங்களை, உறுவன - ஒக்கும்,

பாட்டுஉள - செய்யுள்களும் உளவாம், வேளாண்மை (பிறர் க்குச்செய்த) உபகாரம், வேள்வி ஒடு - யாகத்தோடு, ஒப்ப- ஒப்பனவாக, உள - உண்டு.

குளம், குடி, பாட்டு, வேளாண்மை என்னும் எழுவாய் கள் பால் பகா அஃறிணைப்பெயர்கள் ஆதலால் உளஎனனும் பன்மைப் பயனிலைகள் தனித்தனி கொண்டன. ஒப்ப இடைச்சொல் லடியாகப் பிறந்த பலவின்பாற் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்று வினையெச்சமாக நின்றது. வேதம் உறுவன ஒப்புப் பொருளில் வந்த மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைகிறித்தோடர், (கௌ2)

173. கணில் (ஒருவனுக்கு) கண்ணைப்போல, சிறந்த-மேம்பட்ட, உறுப்புஇல்லை - அவயவங்களில்லை (அதுபோல) கல்வியின் - கல்வியைப்போல, துண்ணிய ஆய - கூரியஅறிவைத்தருவனவாகிய, பொருள் இல்லை - வேறுபொருளில்லை. கொண்டான் இல் (தம்மை) கொண்ட சொமுநனைப்போல, துண்ணிய - பொருந்திய, கேளிர் - உறவினா, பிறர்இல்லை (பெண்களுக்கு) வேறொருவரில்லை, ஈன்றாள்இன் (தன்னை) பெற்றாள் போன்ற, கடவுள்உம் - தெய்வமும், என்ன- எத்தன்மையுள்ள தெய்வங்களுள்ளும், இல் (ஒருவனுக்கு) இல்லை.

உறுப்பு, பொருள், கேளிர், கடவுள் எ. இல்லை இல் ப. இல், இன் ஒப்புப் பொருளில்வந்த ஐந்தாம் உருபுகள். கேளிர் பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல் கேள்பகுதி, இர் பலர் பால்விசுதி. கடவுள் கடத்தல் இது இயல்பாகவே பாசங்களி னின்று கடத்தலைஉடையான்மேல்நின்றலால் தொழிலா

குபெயர். துன்னிய இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் துன் பகுதி, கடைக்குறையாய் நின்ற இன் இறந்தகால விடைநிலை, எனசரமும் யகரமும் தோன்றல் சந்தி, அ எச்சவிசுதி. உம்மை உயர்வு சிறப்பு. (கஎந)

174 நாள்தம் - நட்சத்திரமும், இருசுடர்உம் - சந்திரசூரியர்களும், என்றுஉம் - எக்காலத்தும், உளஆகும் - உள் எனவாம், பிணிஉம் - பிணிவரு நாள்களும், தொழில் உம் (உழவுமுதலிய) தொழில்களும், என்றுஉம் - ஏற்பொழுதும், ஒக்கும் (தம்முள்) ஒக்கும், கொடுப்பார்உம் (இரப்பவர்க்கு ஒருபொருளை) கொடுப்பவரும், கொள்வார்உம் - ஏற்பவரும், என்றுஉம் - எக்காலத்தும், அன்னா - அததன்மையர், பிறப்பார்உம் - பிறப்பவரும், சாவார்உம் - இறப்பவரும், என்றுஉம் - எக்காலத்தும், உளர் (அததன்மையராய்) உளராவா.

உழவுமுதலிய தொழில்கள் உழவு, தொழில், வணாவு, வாணிபம், விச்சை, சிற்பம் என ஆறு. அன்னர் பலர்பாற படர்க்கைக் குறிப்பிவினைமுற்று அன்உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பகுதி, ன் சந்தி, அர்விசுதி. (கஎச)

175. பழிஅன்மை (ஒருவன்) பழிபடவாழா திருத்தல், மக்களால் (அவனது) மக்கட்பெறுகையால், காண்க - அறியக்கடவர், ஒருவன் கெழுஇன்மை - ஒருவன் (பிறரோடு) நட்பில்லாதிருத்தல், கேடுஆல் (அவனுக்குவரும்) தீங்கால், அதிக - அறியக்கடவர், பொருளின் நிகழ்ச்சிஆன் - பொருள் வருகையால், ஆக்கம் (ஒருவனது) செல்வத்தை, அதிக-அறியக்கடவர், புகழ்ச்சிஆயில் (ஒருவன்) புகழ்பட வாழ்வானாயில், போற்றாதார் - பகைவராலும், போற்றப்படும்-புகழ்படுவான்.

பழியின்மை, கெழியின்மை எனவும் பாடம். ஒருவர் தோ எ. காண்க, ஊறிக், போற்றப்பபிம் ப. கெழுமுதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஆயில் ஆல் இடைக்குறை. போற்றாதார் போற்றப்பபிம் வினைமுதற் பொருளில்வந்த மூன்றும்வேற றுமைத தொகை நிலைத்தொடர். அத்நின்றுதியில் இறந்தது சமுவிய ஏச்சவும்மை தொகுத்தல். (க௭௫)

176. உழுவை - புலி, ஊன் உண்டு - தசையையுண்ணுத லால், நிறம் பெறும் - நிறம்பெற்று விளங்கும், காலேயம் - பசுக்கூட்டம், நீர் நிலத்து-நீர் தோய்ந்த நிலத்தில் (எழுந்த) புலிஇன்ஆல் - புல்லால், இன்பு உறும் - மகிழ்ச்சியடையும், (அ.கபோல) கீழ் எல்லாம் - கீழ்மக்கள் யாவரும், நெல் இன் றிரிசி ஆன்-நெல்லரிசியினாலாகிய வுணவால், இன்பு உறும்- இன்பம்அடைவர், மேல் - மேன்மக்கள், தத்தம் - தங்கள் தங்களுக்குரிய, வரிசை ஆன்-மேம்பாமிள்ள செய்கையால், இன்பு உறும் - இன்பம் அடைவா.

உழுவை, காலேயம், கீழ், மேல் எ. உறும் ப. இன்புசெ. உண்டு காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகால வினையெச்சம். கீழ் எல்லாம் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் உறும் என்னும் பொதுவினை கொண்டது. அளபெடை இன்னிசை நிறைத்த லில் வந்தது. (க௭௬)

177. கைத்துஉண்டா - கைப்பொருளுண்டாகி, காவார் இன்(அதனைத்தென்புலத்தார்முதலியோர்க்குப் பகுத்தாண்டு) பாதுகாவாதவரிலும், கைத்துஇலர் நல்லர் - அக்கைப்பொரு ளில்லாதவர் நல்லவர், வைத்தார இன் (தாமும்அனுபவியாது சேமஞ்செய்து) வைத்து இழப்பவரிலும், வறியவர் - வறு

மையையுடையவர், நல்லர் - நல்லவர், பைத்து எழுந்த-
கோபித்தெழுந்து, வைதார் இன் - வைதவரிலும், பொறுப்ப
வர்-பொறுப்போர், நல்லர்-நல்லவர், செய்தார் இன் (நனநி)
செய்தவரிலும், சிதையாதவர் (அந்நனநியை) மறவாதவர்,
நல்லா - நல்லவராவார்.

கைத்திலர் நல்லர் கைத்துண்டாகிக் காப்பாரின்னவரும்
பாடம். கைத்திலர், வறியவர், பொறுப்பவர், சிதையாதவர்
எ. நல்லர் ப, உண்டா என்னும் கூட்டுவினைப் பகுதி வினை
யெச்சப் பொருள்மேல் நின்றது. இன் உருபுகள் உயர்வு
குறித்தலில்வந்த எல்லைப் பொருளன. இழிவுசிறப் பும்மை
கள் காவாரின் முதலியவற்றி னிறுதியில் தொக்குநின்றன.
பைத்து இறந்தகால வினையெச்சம் பை பகுதி. (கஎஎ)

178. தந்தை நலத்தை - தகப்பனது நன்மையை, மகன் -
புத்திரனது (நற்குணமே) உரைக்கும் (பிறர்க்கு) அறிவிக்க
கும், உள்நின்ற - மனத்திலுள்ள, வேட்கை - விருப்பத்தை,
ஒருவன்முகன் - ஒருவனதுமுகமே, உரைக்கும்-அறிவிக்கும்,
அகல்நீர்-அகன்றதன்மையையுடைய,பிலத்துஇயல்பு - பாதா
ளத்தின் தன்மையை, புக்கான் (அதனுள்)புகுந்தவன், உரை
க்கும் - அறிவிப்பான் (அதுபோல) நிலத்து இயல்பு - உலக
லுள்ள மக்களது தன்மையை, வானம் - மழை, உரைத்து
விடும் (பெய்தும் பெய்யாதும்) அறிவிக்கும்.

மகன், முகன், புக்கான், வானம் எ. உரைக்கும், உரை
த்துவிடும் ப. முகம்முகன் இறுதி நிலைப்போலி. வேட்கை
தொழிற்பெயர் வேள பகுதி; ளகரம் டகரம் ஆகத்திரிதல்
சநதி, கை விசுதி, நிலம் இடவாகுபெயர். (கஎஅ)

179. புலவர் - கல்வி யறிவுடையோர், தேவர் அணையர் - தேவரோடொப்பர், ஓர்ணாஉறைவோர் (அவர்வாழும்) ஒரு ஊரின்னில் வாழ்வோர், தேவர் தமர் அணையர் - தேவரது உறவினரோடொப்பாவார், பேணி (ஆப்புலவகை) விரும்பி, வழிபடுவோர் - தொண்டுபட்டு நடப்பவர், தமர் உள் (அத்தேவரது) உறவினருள் (ஒருவராகவைக்கப்பட்ட) பெற்றார் அன்னா (அத்தேவரால் அருள்) பெற்றவரோடும் ஒப்பர், கற்றா - அக்கல்வியறிவுடையவரை, காதலவர் - விரும்பி யுபசரிப்பவர், கற்றா அன்னர் - கற்றவரோடு ஒப்பாவார்.

கல்வியறிவுடையவர் யாவராலும் வணங்கப்படும் பெருமையையுடையர் என்பதுகருத்து. புலவர், உறைவார், வழிபடுவார், காதலவர் எ. அணையர், அன்னர் ப. பெற்றார் அன்னர், கற்றார் அன்னர் தொகுத்தல்விகாரம். தேவரணையர் முதலிய தொடர்கள் உவமைப் பொருளில்வந்த மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்கள். காதலவர் செய்யப்படுபொருள் குன்றாத குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர் - உம்மை யிரண்டும் அசைநிலைகள். (௧௭௬)

180. பிறந்த உயிர் எல்லாம் - பிறந்த உயிர்களெல்லாவற்றுகளும், சாவாத - இறவாதவியிர்கள், இல்லை - இல்லையாம், வலிகள் உம் - வன்மைகளும், தாவாத - கெடாதவன்மைகள், இல்லை - இல்லையாம், மூவாத - மூத்துக்கெடாத, இளமை இசைந்தார் உம் - இளமையைப் பெற்றவரும், இல்லை - இல்லையாம், வளமை இல் - செல்வத்தில், கேடு இன்றி (இடையில்) அழிவில்லாமல், சென்றார் உம் (தாம் உள்ள அளவு) போயினாரும், இல்லை - இல்லையாம்.

சரீரம், இளமை, செல்வம் இவைகள் நிலைபெறமாட்டா என்பதுகருகது. சாவாத, தாவாத, இசைந்தார், சென்றார் எ. இல்லை ப. சாவாத, தாவாத அஃறிணைப்பலவின் பாற்படர்க்கையெதிர்மறைவினையாலனையும்பெயர்கள். தாபகுதி, வச்சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, அ பலவின் பால்விசுதி. மூவாத என்னும் எதிர்மறைப்பெயசொச்சத்தின் ஈறுதொக்கது. மூ பகுதி. உமமை மூன்றனுள் மூன்னது உயர்வுசிறப்பு. பின்னுள்ள இரண்டும இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளன. (சஅ0.

181. கொடுப்பின் (ஒருவனுக்கு) கொட்பபானானால், அசனம் - உணவை, கொடுக்க - கொடுக்கக்கடவன, விடுப்பின (ஒன்றனை) நீக்குவானானால், உயிர்-ஒரு பிரக்கு, இடையிட்ட- (வந்த) இடையூறுள்ளனவற்றை, விடுக்க - நீக்கக்கடவன, எடுப்பின் - தாங்குவானாயின், கிளைகள் (தன்) உறவினருள், கழிந்தார் - தளர்ந்தவரை, எடுக்க - தாங்கக்கடவன், கெடுப்பின் (ஒன்றனை) கெடுப்பானானால், வெகுளி (தன் மனத்தில் எழும்) கோபத்தை, கெடுத்துவிடல்-கெடுக்கக்கடவன்.

ஒருவன் தோ - எ. சொடுக்க, விடுக்க, எடுக்க, கெடுதது விடல் ப. கெடுத்துவிடல் துணிவுப் பொருளில்வந்த வியங்கோள் வினைமுற்று கெடுபகுதி, த் சந்தி, து சாரியை, விடு துணிவுப் பொருளில்வந்தவிசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அல்வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதி. (சஅ3)

182. கல்லார்க்குஉம் (நூல்களை) கற்காதவர்க்கும், தம் ஊர்என்று - தமது ஊரென்று, ஊர் இல்லை (ஒரு) ஊரும் இல்லை. நல்நெறி - நல்லொழுக்கவழியில், செல்வார்க்குஉம்-

செல்லும் தவசிகளுக்கும், தம் ஊர் என்று - தமது ஊரென்று, ஊர் இல்லை (ஒரு) ஊரும் இல்லை, அல்லாத (நல்லநெறியிற்செல்லாத) கடை கட்டுதல் - கீழ்மக்களுக்கும், தம் ஊர் என்று - தமது ஊரென்று, ஊர்இல்லை (ஒரு) ஊரும்இல்லை, தம்கைத்து உடையார்க்குஉம்-தமது கையில் பொருள்உடையவர்க்கும், எ ஊர் உம்-எததுநீரும், ஊர் (தமது) ஊராகவே பயன்படும்.

கல்லார், கடையாபார் இவர்கட்குத் தாமிருக்கும் ஊரும் தமக்கு உரிமையில்லாமடாலும், தவசிகளுக்கு எந்த ஊரிலும் விருப்பு வெறுப்பில்லாமையாலும் தமமூனென்றூரில்லை என்றார். ஊர் எ. இல்லை ப. எவ்வூர் எ. ஊர்ப். கடை கடையானான் மேல் நின்றலால் பண்பாடுபெயர். கல்லார், கடைகள் இவற்றினின்றுதியில் நின்ற உம்மைகள் இழிவுசிறப்புப்பொருளான. நன்னெறிச்செல்வார். கைத்துடையார் இறுதியில் நின்ற உம்மைகள் உயர்வுசிறப்புப்பொருளான. (கஅஉ)

183. மெல்லிய - மிருதுவாகிய, வாழைக்கு - வாழை மரத்திற்கு, தான்நன்ற - தான்பெற்ற, காய் - காயே, கூற்றம் - இயமனும் (அதபோல) கல்லாத (நூல்களை) கற்காத, ஒருவர்க்கு - ஒருவருக்கு, தம்வாய் இல் - அவரது வாயிலுள்ள, சொல் - சொல்லே, கூற்றம் - இயமனும், அல்லவை - பாவச்செயல்களை, செய்வார்க்கு - செய்கிறவர்க்கு, அறம் - தருமக்கடவுளே, கூற்றம் - இயமனும், இல் திருந்து (கொண்டவன்) மனையிலிருந்து, தீங்கு-தியவழியில், ஒழுது வாள்-நடப்பவள், கூற்றம் (அககொண்டவனுக்கு) இயமனும்.

காய், சொல், அறம், தீங்கொழுதுவாள் எ. கூற்றம் ப. அல்லவை எதிர்மறைப் பண்படியாகப்பிறந்த பலவின்பாற்

படர்க்கைக்குறிப்பு வினையாலணையம்பெயர் அன்மை பகுதி, ஈறுகெடுத்தும் லகரத்தோற்றமும் சந்தி, அசாரியை, வை பலவீன்பால்விசுதி. காய் முதலியவற்றின் இறுதியில் தேற்ற ஏகாரந்தொகுத்தல். (கஅரு)

184. கடிய - கடுந்துன்பங்கள், வருதல் ஆல் - வருகையால், எள்ளாமை வேண்டும் (பிறாபொருளை) களவு செய்யாமை வேண்டும், தகுதி உடையன (தனக்கு) தகுதியையுடைய நல்லொழுக்கங்களை, தள்ளாமைவேண்டும் (ஒருவன்) நீக்காதிருத்தல் வேண்டும், சிறியா ஒடு (அறிவில்) சிறியாரோடு, நள்ளாமைவேண்டும் (ஒருவன்) நட்புக்கொள்ளாதிருத்தல்வேண்டும், யார்மாடு உம் - யாவரிடத்தும், பகைபகையை, கொள்ளாமை வேண்டும் (ஒருவன்) கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்.

ஒருவன் தோ எ. எள்ளாமை வேண்டும், தள்ளாமை வேண்டும், நள்ளாமை வேண்டும், கொள்ளாமை வேண்டும் ப. கள்ளாமை முதலியன எதிர்மறைத் தொழிற் பெயர்கள். கள் பகுதி, ளகரமெய் சந்தி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மைவிசுதி. நள்பகுதி. கடிய பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புவினையாலணையும்பெயர் கடிபகுதி, பகரமெய் சந்தி, அ பலவீன்பால் விசுதி. (கஅசு)

185. இளமை பருவத்து - இளமைக்காலத்தில், கல்லாமை (தூல்மனை) கந்தாதொழிதல், குற்றம் - குற்றமாம், வளம் இலாத - வருவா யில்லாத, போழ்த்தத்து - காலத்தில், வள்ளன்மை (பிறர்க்கு) உபகரிக்குந் தன்மை, குற்றம் - குற்றமாம், கிளைஞர் - சுற்றத்தார், இல்பொழுது இல் - இல்லாத

காலத்தில், சினம் (பிறரோடு) கோபித்தல், குற்றம் - குற்றமாம், தமர் அல்லார் - உறவினரல்லாதவரது, இல் அகதது - விட்டினிடத்து, ஊண் - உண்ணுதல், குற்றம்-குற்றமாம்.

கல்லாமை, வள்ளன்மை, சினம் ஊண் எ. குற்றம் ப. போழ்ச்சுத்து போழ்து அத்து எனப்பிரித்து அத்துஎனபதைச் சாரியையாகக்கொள்க. (கஅரு)

186. எல்லா இடத்து உம் (குணம் குற்றம் தெரியாது) பாவரிடத்திலும், கொடை - கொடுத்தல், தீது - கெட்டது, மக்களை (தமது) புத்திரரை, கல்லாமல் (நூல்களை) கற்காமல், வளரவிடல் (ஒருவன்) வளரவிடுதல், தீது - கெட்டது, நல்லார் - பெண்கள், நாண்அற்று - நாணழிந்த, நிறபில் - நிற்பார்ஆயின், நலம் (அவா) அழகு, தீது-கெட்டது, கொள்கை (தன்குலத்துக்குத்தக்) ஒழுக்கம், அழிந்தக்கடை-அழிந்தால், குலம் - (அவன்பிறந்த) குடிப்பிறப்பு, தீது-குற்றமாய் முடியும்.

எல்லாவிடத்துங் கொலேதீது எனவும்பாடம். கொடை, வளரவிடல், நலம், குலம் எ. தீது ப. கொடை தொழிற்பெயர் கொடு பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஐ விசுதி. அழிந்தக்கடைவினையெச்சம் அழி பகுதி, து அ இரண்டுஞ் சாரியைகள், நகரம் ககரம் தோற்றமும், உகரந் கெடுதலும் சந்தி, கடை எச்சவிசுதி, இவ்வெச்சவிசுதி நிகழ்காலத்தின் மேல் நின்றது. உம்மைமுற்று. தீது ஒன்றன்பாற்படாக்கைக்குறிப்புவினைமுற்று தீமை பகுதி, ஈறுகெடுதல் சந்தி, து விசுதி. ( )

187. மணி - இரத்தினம், மாசுபடிந் உம் - அழுக்கடைந்தாலும், தன்சீர் - தனது சீரினின்ற, குன்றா - குறையா,

(அதுபோலப் பெரியோர் வறுமைவந்தால் தமது தன்மையினின்றிங்குறையார்) பூசிக்கொள்ள உம் - தேய்த்துக்கொண்டாலும், இரும்பின்கண் - இரும்பினிடத்த, மாசுஓடும்-அழுக்கடையும் (அதுபோல) பாசத்துள் இட்டு - விலங்கிலிட்டு (தண்டித்து) விளக்கின்உம் - அறிவு மூட்டினாலும், கீழ்-கீழ்மகன், தன்னை மாசுஉடைமை - தன்னைக் கீழுமை யுடையவனாகவே, காட்டிவிடும் - காண்பிப்பான்.

சீர், மாசு, கீழ் எ. குன்றா, ஓடும், காட்டிவிடும் ப. குன்றா பலவிற்பாற படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று. குன்று பகுதி, உசரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்மறைப் பலவின் பால் விஞ்சி, விளக்கின் எதிர்காலப் பிறவினை வினைபெச்சம் விளக்கு பிறவினைப்பகுதி, உசரக்கேடுசந்தி, இன்னச்சவிஞ்சி. உம்மை மூன்றும் உயர்வு சிறப்புப்பொருளன. (4அ5)

188. எல்லாம் அறிவான் - எல்லாப்பொருளையும் அறிந்த ஒருவனும், யாது ஒன்றுஉம் - யாதொரு பொருளையும், அறியாதவன் ஒருவன்உம் - அறியாத பொருளையும், குணன் அடங்க - குணங்குறைவுபட, குற்றம் உளான் ஒருவன்உம் (மிகவும்) குற்றமுள்ள ஒருவனும், சுணன் அடங்க - சிறுமை குறைபட, கற்றான் ஒருவன் உம், கற்ற ஒருவனும், இல்- (உலகத்தில்) இல்லை.

அறிவான், அறியாதவன், குற்றமுளான், கற்றான் எ. இல் ப. குணன் சுணன் இறுதிநிலைப்போலி. அறிவான், அறியாதவன், குற்றமுளான், கற்றான் இவ்வினைமுற்றுகள் பெயரெச்சம் ஆயின. உம்மைப்பொருத்தமில் புணர்ச்சி. (4அ6)

காரியாசார்

இடத்திய

சிறுபஞ்சமூலம்.

189. போகம் - இனமமானது, பொருட்களையெல்லாம்
 ணையவையெல்லாம் உடையவையெல்லாம் உடையவையெல்லாம்
 சருமச்செய்தையும், அருள்உடையான் (உரிதலென) உடையான்
 உடையவையெல்லாம், கண்ணுருளும் - இடத்திய
 அருள்உடையான் - அங்கிருந்தவையெல்லாம், புற
 யான் (பிறரால்) பழிச்சுப்பவையெல்லாம், உடையான்
 மச்சேரான் - பாவத்தையெல்லாம், புறமொழியும் (அவ
 பழித்துக்கூறும் புறவகூறுதலையுடைய, பிறாசெய்தல் உடைய
 பிறாசுகாரத்தில் செலுத்தி, உடையான் - உடையான்.

போகம், அருள், எ. கண்ணு, ஆசும் ப. - நூலுடைய
 உடையான், செய்பான், சேரான், உடையான் ப. கண்ணு, அருள்
 கண்ணுயாகப் பிறந்த ஆற்றினை யொன்றன்பாற் படையான்
 புறப்படி வினைமுதலு சண்படுகி. பின்நிறும அருளுடைய
 யான் என்புகின முதலில் அகாச்சுத்திதொகுத்தல் உடைய
 யானறும் இறந்தகாலப்பிறவினை வினையெச்சம் உடையான்
 னறும் எதிர்மறைவினைமுதலின் முதனிலையொரு முடிபடுகி. உ
 பிச்சுலை. உமமை உயர்வு சிறப்பு. (ச. அ. க)

190. பாணை - பாணையானது, படைதனக்கு - சென்கை,
 உடைய ஆசும் - அழகாம், எண்ணின் - ஆராயின், இடை
 கனக்கு (பெண்களது) இடைகளு, அண்ணம் - சிறுக்கிரு
 தல், வனப்ப ஆம் - அழகாம், நடைதனக்கு - ஒருமுகத்துக்கு,

கோடாத (ஒருபக்கத்துச்) சாயாத, மொழி-ஓரம் அல்லாத
வாரத்தை, வனப்பு - அழகாம் - கோறகு (அரசரது) செந்
கோலுக்கும், அது ஏ-அக்கோடாமொழியேயழகாம், சேவகா
சுரு-வீரர்களுக்கு, வாடாத-குறைவுபடாத, வன்கண் - பேரா
முச்சது அஞ்சாமை, வனப்பு-அழகாம்.

யானை, துண்மை, கோடாமொழி, வன்கண் எ. வனப்பு
ப. கோடா ஈறுதொக்க பெயரெச்சம். கோறகு என்பதனை
இறுதியில் இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை தொகுத்தல். எ
புறறம். (கக0)

191. கண்ணோட்டம் (பிறர்மேல்) தாட்சிணியஞ் செட்
டம், கண்வனப்பு - கண்களுக்கு அழகாம், செல்லாமை (பிற
ரிடத்து இரத்தற்கு) போகாந்ருத்தல், கால்வனப்பு-நாலுக்கு
அழகாம், இத்துணையாம் என்று உரைத்தல் - இவ்வளவினது
பின்னதென்று துணுநது சொல்லுதல், எண் வனப்பு-ஆலோ
சனைக்கு அழகாம், கேட்டார் நன்று என்றல் - கேட்பவரி
ன்பதென்று சொல்லுதல், பண் (பாடும்) இசைக்கு. வனப்பு-
அழகாம், தன் நாடி - தனது நாட்டினை, வாட்டான் - வருந
தானாக, நன்று - நன்மை(செய்கிறான்) என்றல்-என்றுசொல்
லுதல், கிளர் (சேனைகளால்) விளங்கும், வேந்தன் - அரச
முககு, வனப்பு-அழகாம்.

கண்ணோட்டம், செல்லாமை, உரைத்தல், என்றல் எ.
வனப்பு ப. கண்வனப்பு, கால்வனப்பு, எண்வனப்பு, பண்
வனப்பு, வேந்தனவனப்பு தகுதிப்பொருளில் வருத நான
காம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடாகள். வாட்டான்
எனவும் எதிர்மறைப்பிறவினை வினைமுற்று நன்று என்னுந்
குறிப்புவினைமுற்றைக் சொள்ளுதலால் எச்சம் ஆயிற்று. (1).

192. சிலம்பிக்கு - சிலம்பிப் பூச்சிக்கு, தன்சினை - அதனது முட்டை, கூற்றம் - (மரணத்தைத் தருதலால்) யமனும், விலங்கிறகு - மிருகதந்திரசு, நீள் கோடு - அளவிற்குமேற்பட்ட கொம்பு, கூற்றம் (துன்பஞ் செய்தலால்) யமனும், வலம் படாத - வெற்றியில்லாத, மாவிற்கு - கவரிமானுக்கு, மயிர் (அதனது) மயிர், கூற்றம் ஆம் (மரணத்தைத் தருதலால்) யமனும், ருண்டிற்கு - நண்டினுக்கு, தன்பார்ப்பு (அதனது) பிள்ளை, கூற்றம் (மரணத்தைத் தருதலால்) யமனும், நாவிறகு (ஒருவனுடைய) நாக்குக்கு, நன்றுஅல் - (பிறாக்கு) நன்மையைத்தராத, வசை - பழிசொல்லுதல், கூற்றம் (துன்பத்தைத் தருதலால்) யமனும்.

தன்மயிராக்குக் குறையுவரதவிடத்தில் கவரிமான் உயிரிழத்தலால் மயிர்கூற்றம் என்றார். சினை, கோடு, மயிர், பார்ப்பு, வசை எ. கூற்றம் ப. குவ்வுருபுகள் பகைதொடர்பொருளில்வந்தன. வலம்படா நறுதொக்க எதிர்மறை வினைப்பெயரொச்சம். நீள்கோடு வினைத்தொகை நிலைத்தொடர். (சுசுஉ)

193. நாண் இலான் (பழிச்செயலுக்கு) நாணுதலில்லாதவனது, சாலபு உம் - அமைதியும், நடையிலான் - நல்லொழுக்கமில்லாதவன் (கொண்ட) நல்நோன்பு உம் - நல்லவிரதமும், ஊண் இலான் (தனக்கு) உண்ணும் பொருளில்லாதவன், ஸைய்யும் - கொடுக்கும், உதாரதை உம் - கொடையும், ஓண் இலான் - வலிமையில்லாதவன், சேவகம் உம் - வீரமும், செநதமிழ் கூற்றான் - செநதமிழியல்பை யறியாதவன், கவி செயல் - ம - பாடலைச் செய்தலும் (ஆகிய) இவ்வைந்தும், நா அகம் - பாக்கிணித்தலால், நாடின - ஆராயின, நகை - நகைக்கப்படுஞ்செயல்களாம்.

அறிதற்குமனம் இடம் ஆயினும் வினாவியறியவேண்டு-
லால் நாவகமே நாடின என்றார். ஐந்தது தோ எ. நகை ப.
தேற்றான் எதிர்மறைத் தன்வினை வினையாலனையும் பெயர்
தேறு பகுதி, நகரமெய் விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடுசநதி.
ஆ எதிர்மறைவினாதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ஆர் பலர்பால்
வினாதி, வினாதின ஆமுதற்குறை. ஏ அசைநிலை. (ககங்)

194. பெருங்குணத்தார் - நிறைந்த நற்குண முடைய
வகை, சேர்மின் - அடையுங்கள், பிறன்பொருள் - பி-
னது பொருளை, வவ்வன்மின் - அபகரியா திருங்கள்,
கருங்குணத்தார் - இழிகுணத்தவரது, கேண்மை - சிநேகை
தை, கழிமின் - விடுங்கள், ஒருங்குஉணர்ந்தது (வருங்கெடு-
த்களை) ஒருசேரஅறிந்தது, தீச்சொல் - கடுஞ் சொற்களைச்
சொல்லாது, காமின் - பாதுகாவுங்கள், வரும்காலன் - வரு-
கின்ற காலனது (வருகை) திண்ணிது ஏ-உண்மையே, வாய-
சொல் ஏ அன்று (நாம்சொல்லும்) வாய்ச்சொல் மாத்திரா
யேயல்ல, வழக்கு - உலகவழக்கும் (இதுவே).

நீர் தோ எ. சேர்மின், வவ்வன்மின், கழிமின், காமின்
ப. வருகை தோ எ. திண்ணிது ப. வவ்வன்மின் முன்ன
லைபபன்மை யெதிர்மறையேவல் வினைமுற்று வப்பகுதி, அல்
எதிர்மறைவினாதி, வகரத்தோற்றம் சநதி, அனைத்தும் ஒரு
பகுதி, லகரம் நகரமாகத் திரிதல் சநதி, மின் ஏவல்வினாதி.
மற்றையவை உடன்பாட்டேவல் வினைமுற்றுகள். கருமை
இழிவின்மேல் நின்றது. ஏ இரண்டும் தேற்றப் பொருளான.
பெருங்குணத் தார்ச்சேர்மின் இரண்டாம் வேற்றுமைத
தொகை யாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்து மிகுந்தது. ( )

195. மயிர் வனப்பு உம் - சிகையினால் வரும் அழகும், கண்களும் (காண்போர்) கண்களைக் கொள்ளுகொள்ளும், மார்பின் வனப்பு உம் - மார்பினால் வரும் அழகும், உகிர் வனப்பு உம் - நகத்தால்வரும் அழகும், காது இன் வனப்பு உம் - காதினால்வரும் அழகும், செயிர்தீர்ந்த - குற்றத்தினின்று நீங்கிய, பல்லின் வனப்பு உம் - பல்லினால்வரும் அழகும், வனப்பு அல்ல - (ஒருவனுக்கு) அழகல்ல, தூற்கு - தூல்களுக்கும், இயைந்த - பொருந்திய, சொல்லின் வனப்பு ஏ - உரையினது அழகே, வனப்பு - அழகாம்.

வனப்பு எ. வனப்பல்ல ப. வனப்பு எ. வனப்பு ப. மயிர் வனப்பு முதலிய தொடர்கள் ஏதுப்பொருளில்வந்த மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்கள். செயிர்தீர்ந்த நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். இயைந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் இயைபுகுதி, நச்சந்தி, த் இடைநிலை, அ எச்சவிகுதி. ஏ பிரிநிலை. (ககரு)

196. வார் சான்ற (மிகவும்) நீண்டமைந்த, கூந்தல் - கூந்தலையுடையாய், வரம்பு உயர (வயலினது) வரம்பு உயர, வைகல் உம் - எப்பொழுதும், நீர்சான்று உயர ஏ - நீர்நிறைந்துயரவே, நெல்லயரும் - நெற்பயிர் உயராநிற்கும் (அதனால்) சீர்சான்ற - சிறப்பமைந்த, தாவாதகுடி உயர - கெடாதகுடியுயரவே, தாவகு அரும் (பகைவரால்) தாங்குதற்கு அரிய, சீர் - சிறப்பையுடைய, கோ - அரசன், உயாதல் (படைமுதலியவற்றால்) உயரக்கடவன் (என்று) உலகு - உலகமானது, ஒவாது - ஒழியாமல், உரைக்கும் - சொல்லாநிற்கும்.

குடிகளின் உயர்ச்சியால் அரசன் உயர்வான் என்பது கூருந்து. உலகு எ. உரைக்கும் ப. கூந்தல் “இலைட்டுவாழ்

வான் ” என்பதுபோல முதல்மேல் நின்றலால் சிணையாப் பெயர். இது அண்மைவிளி. சான்ற உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் சாலபகுதி, லகரம் னசுரமாகத்திரிதல் சந்தி, ற் இடைநிலை, அ எச்சவிழுதி. சான்று இறந்தகால வினையெச்சம். உயர்தல் வியங்கோள் வினைமுற்று உயர்பகுதி, து சாரியை, டகரக்கேடுசந்தி, அல்வியங்கோள் விழுதி. தாவா னுறுதொக்க எதிர்மறைப் பெயரெச்சமநா பகுதி. ஓவாது எதிர்மறை வினையெச்சம் ஒவுபகுதி. உம்மை முற்று. (ககக)

197. எதவம்உம் - யாதொருதவத்தையும், அழியாமை - அழிக்கா திருக்கக்கடவன், சார்ந்தானா (தம்மை) அடைந்தவரை, ஆககல் - விருத்திசெய்யக்கடவன், பழியாமை (பிறர்) பழிச்சாமலும், யார்மாடும் - யாவரிடத்தும், ஒளியாமை - ஒளிக்காமலும், பாத்தல் - பகுத்துண்ணக் கடவன், கணறு சாவ - கன்றுசாவாநிறக, பால் கறவாமை - பால்கறவா திருக்கக்கடவன், மன்றுசார்வு ஆக - பொதுத்ததலத்தி னருகாக, மனை - வீடு (கட்டுதலும்) செய்யற்க - செய்யா திருக்கக் கடவன்.

ஒருவன் தோ எ. அழியாமை, ஆக்கல், பாத்தல், கறவாமை, செய்யற்க ப. பழியாமை, ஒளியாமை எதிர்மறை வினையெச்சங்கள். அவற்றின் எச்சவிழுதி மை. அழியாமை, கறவாமை, செய்யற்க விதித்தல் பொருளில் எதிர்மறையில் வந்த வியங்கோள் வினைமுற்றுகள் அழி பகுதி, ய் சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிழுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, ய் விரிததல், ஐ வியங்கோள் விழுதி. செய்யற்க செய்பகுதி, ய் சந்தி, அல

எதிராமறைவிசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ல் ற ஆசத்திரிசல் சந்தி, த வியங்கோள்விசுதி. ஆக்கல் பாகுதல் உடன்பாட்டில்வந்த வியங்கோள் வினைமுற்றுகள் பாபகுதி, த்வரிச, தல், த சந்தி, அல் வியங்கோள்விசுதி. பஞானனும் பஞ்வி ராமகெட்டு முதனீண்டுநின்றது; ஆக்குபகுதி. (ககௌ)

198. பொச்சாப்பு (கற்றதை) மறத்தல், செடு (ஒரு வனுக்கு) கெடுத்யாம், பொருள்-செல்லமிசுதியால், செருகல் (ஒருவன்கொள்ளும்) இறுமாப்பு, கேடு - கெடுதியாம், முர றுமை (தான்மேறகொண்ட தொழிலை) முடிச்சாறு விசிதல், கேடு-கெடுதியாம், முரண் (பிறரிடத்து) பகை கொள்ளுதல், கேடு - கெடுதியாம், தெற்ற - தெளிவுபெற, தொழிலமை ஒடு (தனக்கு) தொழில்செய்வானோடு, மாற்றுஆயின் - பரக கொளவானானால் (அப்பகை) உழமகறடு - உழவினால் வாழ வோனுக்கு, என்றுஉம்-எப்பொழுதும், கேடுஎனது-கெடுதியா மெனது, உரை (நீ) சொல்லு.

நீ தோ எ. உரை ப. பொச்சாப்பு தொழிற்பெயர் பொச்சா பகுதி, ப் சாதி, பு விசுதி. முற்றமை எதிராமறைத் தொழிற்பெயர் முற்று பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிரம் றை விசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, மை விசுதி. உடன்பாட்டில்வரில் இடைநிலை பெற்று முற்றினமை, முற்றுசின்றமை எனவரும். கேடு முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் கேடு பகுதி. (கககஅ)

196. சற்றான்-கற்றுவல்லவன், பொன்பெறும்-பொருளையடைவான, நல்கவி-இனியபாடல்செய்யவல்லவன், பொருள் பெறும் (அரசனாலே) எல்லாப்பொருளையும் அடைவான,

வாதி - வாதம்பேசுவோன், என்பெறும் - யாதுபெறுவான்
(எனறால்) இசை பெறும் (வென்றெனென்று) புகழைப்பெறு
வான், முன் - இளைமப்பருவத்தே, பெற (நன்மையை)
ஆடைய, கல்லார்(தூல்களை) சற்காசவரும், கறரோர்இனத்த-
சுறறு வல்லோரினத்தோடு, அல்லார (கூடுதல்) இல்லாத
வரும், நல்லார் இனத்து - நல்லவர்கூட்டத்தின (நடுவே)
உகை பெறுப - இகழ்ச்சியை யடைவார.

கறறூன்,கவி, வாதி எ. பெறுப ப. கல்லார், அல்லார் எ.
பெறுப ப. நகைதொழிற்பெயர் நகுபகுதி, உகரககேடுசுநத,
ஐ தொழிற்பெயர்விருதி. பெறுப பலர்பாற்படர்க்கைகவ்வே
முற்று பெறு பகுதி, ப பலர்பால்விருதி. இது எந்நாகாலச
தன்மேல்கின்றது. தேற்றப்பொருளில்வந்த ஏ இனத்து என
பகுதினோடுபொருத்தமில் புணர்ச்சியாய் நின்றது. (ககக)

200. நல்லவெளிப்படுத்து(பிறர்தனக்குச்செய்த)நன்மை
களைப்பலரறியச்செய்து,திய (அவாசெய்த) தியகாரியங்களை,
மறந்து ஒழிந்தது - நினையா தொழிந்த, உயிர்ச்சு (பிற)
உயிர்களுக்கு (இடையூறுவந்தால்) ஒல்லை-வினாந்த, ஊற்று
கோல் ஆகி - ஊன்றுகோல்போலுதவி, ஒல்லும் ஏல்-கூடும்
ஆனால், பிறா பொருள்கண் - பிறரதுபொருளிடத்து, மாயம்
மாறறுக - வஞ்சனையைத் தவிர்க்கடவன, மானத்து ஆன்
மானங்காத்தற்பொருட்டு, அழிதல் (உயிர்) விடுகை, ஆயின்-
ஆராயுமிடத்து, அறிவு (ஒருவனுக்கு) அறிவாம்.

மாறறுகமர்னத்தான்எனப்பாடம். ஒருவன்தோ எ. மாற
றுகப.ஒழிதல் எ.அறிவுப.வெளிப்படுத்து, ஒழிந்த, ஆகின
றும் வினையெச்சங்கள்தனித்தனியாய் மாற்றுகள்ளும்வியங்

கோள வினைமுற்றைக் கொண்டன. வெளிப்படுத்து இறந்
தகாலப் பிறவினை வினையெச்சம் வெளி என்னும் பெயாச்
சொல் தனனை வினைப்படுத்தவரும் படு என்னும்வினைப்பகுதி
யொழு கூடி யொருசொல் தனமைப்பட்டுநின்ற வெளிப்படு
பகுதி, த் சந்தி, து பிறவினை விசுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி,
உருக்கேடு சந்தி, உ எச்சவிசுதி. ஆன் உருபு மயச்சம் ஊன்
யுக்கால் ஊற்றுக்கோல் மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல்
விகாரம். (200)

201. நன்புலத்து உள் - வினை புலத்திலுள்ள, வை-
வைச்சகோல்லை, அடக்கி (தனக்குரியதாக) தீரட்டி, நான்
நாள் உம - எப்பொழுதும், ஏர் போற்றி - உழுமாடுகளைப்
பாதுகாத்த, புன்புலத்தை - புன்புலங்களை, இன்புலத்த-
இனியநன்புலங்களாக, செய்து - திருத்தி, எருபோக்கிய
பின் - எருவை (அவற்றில்) நிறைத்தபின்பு, பண் - செய
தை (அமைந்த) கலப்பை - கலப்பைகளால், இவை - இந்நன்
புலங்களில், பால் படுப்பான் - பகுதிப் படுத்தி யுழுவோன்,
உழுவோன் - உழவனாவானென்று, துண் - துண்பொருள்
(அமைந்த) கலப்பைதூல் - உழவுதூலை, ஒதுவோர் - கறற்றிற்
உவர் (சொல்லுவர்.)

கலப்பை தூலோதுவோர் எ. சொல்லுவர் தோ ப. ஏர்
போற்றி எனப்பாடம். முற்றுப்பொருளில் உம்மைபொருத்த
மில்புணர்ச்சி. நாள் நாள் பன்மைப்பொருளில்வந்தவழிக்கு.
அடக்கினன்னும் வினையெச்சம் போற்றி என்னும் எச்சத்தின்
முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் போக்கிய என்னும் பெயொச்
சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் பின் என்னுங்காலப்

பெயராயுங்கொண்டன, என்று என்னும் இடைச்சொல்லில் உழிவான என்பதேனோடு கூட்டுக. (உ01)

202. நீர் அறம் - நீர்வாடும் தருமம், நன்று - நல்லது, ந்ழல (பிறாக்கு) நிழல் (தரச்சோலையைத்தல்) நனது - நல்லது, தன் இல் உள் - தனது வீட்டில், பார் - (பிராரிஞ்சு) இடம் (கொடுக்கும்) அறம் நன்று - தருமம் நல்லது, பாத்து உண பன் ஏல் (விருந்தினர்க்கு) பகுத்துண்பாணாயு, (அவ வண்ணுகையே) நோபெற-ஒழுங்குபெற, நன்று-நல்லது, தன் - கோமியையும், சாலை-அறச்சாலையையும், நாட்டில்- நிலைபெறச் செய்தால் (அச்செய்கைநல்லது இவ்வையாதுந் செயதோர்) (உ) பெரும்போகம் - பெரியபோகம், சால் - மிகவும், உடன ஒன்றும் - வினாந்துபொருத்தம்.

பாத்துண்பனேல் எனப்பாடம். பெரும்போகம் ஏ. ஒன்றும் ப. சால் உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்தவினையெச்சம் சால் பகுதி அ எச்ச விசுதி. ஒன்றும் செய்யும் என்னும் பொதுவினைமுற்று. ஒன்று பகுதி. உகேடு சந்தி, உம் முற்று விசுதி. பேரறம் எனையும்பாடம். (உ02)

203. குளம் தொட்டு - குளத்தைத்தோண்டி, கோடுபதி தது - மாச்சோலைட்டு. வழிதீத்து - வழிதிருத்தி, உளம், தொட்டு (ரிமட்டுநிலத்தை) உள்ளேதோண்டி, உழுவயல்ஆசு உழும்வயலாகச்செய்து, வளம் தொட்ட-வளம்படத்தோண்டிய, பாகுபடு - வகுப்பாயுள்ள, கிணறுஒடு - கிணற்றோடு, என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, இவை - இவ்வையந்தம் பால் படுத்தான் - பகுதிப்படச் செய்தவன், சுவர்க்கத்து-சுவர்க்கலோகத்தில், இனிது ஏகும்-இடைபூறில்லாமற செல்லுவான்.

பரிந்தான் எ. இனிது ப.கோடுமரக்கொம்பு. இதைச் சொல்
முதல்மேலநின்றலால் சினையாகுபெயர். என்ற இடைச்சொல்
வடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம் என் பகுதி, ௩
இடைநிலை, அ விருதி இய்விருதிதொகுத்தல். தொட்டு, சீத்த
இறந்தகாலவினையெச்சங்கள் தொடு பகுதி, முதனிலையெழுத்
ராயத்தோன்றிநின்ற ட் இடைநிலை, உருகி சந்தி, உ எச்ச
விருதி, ஈ பகுதி. உள் இடப்பெயர்ச்சொல், அம் பகுதி ப
பொருளவிருதி. (௨௦௩)

204. தான்பிறந்த இல் - தான்பிறந்துகுடிப்பிறப்பினியல்
பை, நினைந்து-கருதி, தனனை-தன்னை (நல்லொழுக்கத்தினினை
அவழுவாதுவண்ணம்) கடைப்பிடித்து - மறவாது கொண்டு,
தான்-தான், பிறரால் கருதலபாதி - பிறரால் மதிக்கப்படுதல்
செய்கையை, உணர்ந்து - தெரிந்து, தான் - பிறரால் சாக்
என - பிறரால் சாகக்கடவனென்றுசொல்ல, வாழான் (தீய
வொழுக்கத்தில்) நடவாது, சான்றார் ஆல்-அறிவால் நிறைந்த
பெரியோரால், எந்நாள்உம் - பலநாளும், ஆகஎன - வாழக்
கடவனென, வாழ்தல் (நல்லொழுக்கத்தில்) நடத்தல், நன்
று - நல்லது.

வாழ்தல் எ. நன்று ப. கடைப்பிடித்து இறந்தகால
வினையெச்சம். கடைப்பிடி பகுதி, த் சந்தி, த் இடைநிலை, உ
எச்சவிருதி. சாக, ஆக வியங்கோள் வினைமுற்றுகள் சா, ஆ
பகுதிகள். க வியங்கோள் விருதி. வாழான் எதிர்மறைவினை
முற்று எச்சமாய் நின்றது. உம்மைமுற்று. (௨௦௪)

205. புண்பட்டார் (போரில்) புண்பட்டவரும், போற்று
வார் (தம்மை) பாதுகாவாதவர், இல்லாதார்- இல்லாதவரும்,

பொருயிர்கள்-உயிர் போதன்மையையுடையவர்களும், கண் கெட்டார்-குருடரும், கால்இரண்டு உம் இல்லாதாரா-முடவர்களும் (ஆசியவிவாடள்) கண்கடை (தங்கள்) கட்பார்வையிடததில், பட்டு - எதிர்ப்பட, ஆழ்ந்து - இரங்கி, நெகிழ்ந்து (மனம்) உடைந்து, அவர்க்கு-அவர்களுக்கே, ஈந்தாரா (வேண்டியதொன்றை) உதவினோர், கடைபோகமகிழ்ந்த-தாமுள்ள அளவுமகிழ்ந்து, வாழ்ந்து கழிவார் - வாழ்ந்துபோவார்.

கண்கண்பட்டு எனவும் பாடம் ஆயில் அவாடன்களில் தங்கள் கண்பட எனப்பொருள்கொள்க. ஈந்தாரா. வாழ்ந்து கழிவார் ப. பட்டுசெயவெனெச்சத்திரிபு, நெகிழ்ந்து எனஹ சினைவினையெச்சம் ஈந்தார் என்னும் முதல்வினைகொண்-து. நெகிழ் பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, உ விசுதி. ஈந்தாரா இறந்தகால வினைமுற்றுப்பெயர். ஈ பகுதி. (200)

206. கழிந்தவை (தன்னி னின்று) நீங்கிய பொருள்களுக்கு, தான் இரங்கான் - தான்வருந்தாமல், கைவாராத-கைக்குவாராதபொருள்களை, நச்சான்-விருமபாமல், இழிந்தவை (பெரியோர்)விலக்கியபொருள்களை, இன்புஉருன்-விருமபாமல், இல்லார்-வறியோர், மொழிந்தவை (இரந்து) சுறிய பொருள்களை, மென்மொழி ஆல்-மெத்தென்றசொற் சொல்லுதலோடு, உன் நெகிழ்ந்து - மனமுடைந்து, ஈவான் ஏல் (ஒருவன்) கொடுப்பானாகில், விண்ணோர் ஆல்-தேவர்களால், இன்மொழிஆல் - இன்சொல்லோடு, ஏற்றப்படும்-உயர்த்தப்படுவான்.

இகழ்ந்தவை எனப்பாடமாயில் நல்லரா லிகழப்பட்டவை எனப்பொருள்கொள்க. ஏற்றஎனநூற் தந்தொழிலுக்கு

விண்ணோர் என்னும் மூன்றும்வேற்றுமைவினைமுதலும்,படும் எனலும் தம்மினாகியதொழிலுக்கு ஒருவன் என்னுஞ் செயப்படு பொருள் வினைமுதலும் ஆகக்கொள்க. மென்மொழி ஒன்றும் ஈதல்ஒன்றும் ஆகக்கொள்க. இரங்கான் முதலிய எதிர்மறைவினைமுறறுகள் எச்சமாய்த் தனித்தனிநவான்என. றும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டன. கைவாரா ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். (உ0சு)

207. தோல் கன்று-தோலாற்செய்தகன்றை,காட்டி (ட + வக்கு)காண்பித்து,கறவார (பாலை) கறவாதவரும், கறந்தபால், அவ்வாறு கறந்தபாலை, உண்ணா - உண்ணாதவரும், பால் பட்டார்-நன்னெறியில் நின்றவரும், பழிபாவம்-பழியையும பாவத்தையும், ஏற்று (தம்) மேறகொண்டு, அயராமல் - சோராமல், இன்பு உற்று(தமதுஉறவினரோடு)மகிழுகூரத், வாழ்வன-வாழும் உயிரகளும் (ஆகிய) பால்பட்டார்-இவ்வ வகைப்பகுதியா யுள்ளவர்களும், வீடு அழிய (அவர்களுக் குரிய) மோட்சம் நீங்க, கூற்று - யமனார், கொணர்நது (அவர்களை) கொண்டுவந்து, அயர - வருந்த, செய்யார்-தண்டித்தல் செய்யார்.

பழி ஒன்று, பாவம் ஒன்று ஆகக்கொள்க. கூற்று உயர் கிணையிற்பெயர் ஆதலால்செய்யார்எனனும்பலர்பால் வினை முற்றைக்கொண்டது.மரம்வளர்ந்தன அஃநிணையிற்பெயர் கொண்டுமுடிதலும்காண்க.கிணைவிரவிமிகுதியால்உயர்திணை முடிபேறறுது. தோல்கன்றுமூன்றும்உருபும் பயனுந்தொகை வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடா. கொணர்நது இறந்த காலவினையெச்சம்கொண்பகுதி, ஈறுகுறுகுதலும் ரகரமெய்

லிரிதலும் விகாரம், ந் சநதி, த இடைநிலை, உ விசுதி. ஆயா
சு நிகொக்க எதிர்மறை வினையெச்சம். ஆடர்பஞ்சுதி. (208)

208. சத்தம்-இலச்சணத்தையும், மெயஞ்ஞானம் - உண
மையாகிய ஞானத்தையும், தருசம்-தருநத்தையும், சம
ம-சமமயதலையும், வித்தகர் கண்ட - அறிவுடைமையா
ராயதந்நிநத, வீதி-மொட்சநெதியாயும், உன்னிட்ட (தம்) - எ
ன் னிட்ட, உத்தசத்து-அகத்தத்தையுடைய, இ ஐநதுஉம்-இரு
தலவாநதுலையம், கருதாமநிவாஸ, அபுசா - கருதறிதவன்.
சித்தபிபில் - நினைக்கில், சிறநது - சிறப்பிதவ, தலையாய-முத
லான, சிட்டன-பெரியான (என்று சொல்லப்படுவான்.)

அறிவான் எ. சிட்டன். ப. தகதததகவுளையும் பண்டப
பெயாநதுதொக்கு, அகாஹீராய்நின்றதனாலுத்தச்சாரியை
யின ஆகரங்஁ட்டது. சித்தபிபில் எதிரகால வினையெச்சம்.
சித்தபஞ்சுதி, ப் சநதி, ப் விரித்தல் விகாரம், இல் எச்சயுசுதி.
சிறநது எனனும் இறந்தகாலவினையெச்சம் தொக்கு ந்நா
என்று சொல்லப்படுவான் என்னுமவினமுதறுக்பொண்டது.
சுருகு அசைநிலை. அந்தம் மசரவீறுகெட்டு நின்றது. (209)

209. கண்ணுங்கால்-நினைக்கில், கண்ணும்(சிறநததெனது)
உருதப்படும, சணிதம் - கணிதமும், எழுதது - சித்திரபெ
(முதலும், யாழின ஒதி - வினைவாசித்தலோடு, எண்ணுங்கால
(அவத்து) எண்ணல், சாநது - சுதததீரதுதலும், இலையும
கட்டு (தொழில்பட) இலை நறுக்குதலும்(ஆகிய)இட்ட-(தம்)
எள்ளிட்ட, இ ஐநதுஉம் - இநதஐநதுதலையும், அறிவான் -
சுதநறிதவன், எண்ணுங்கால்-ஆடர்பில், இடைமாய சிட்டன்
என்று - நடுவா யுள்ள பெரியான என்று, எண்ணப்படும
பெயால் நினைக்கப்படுவான்.

அநிவான் எ, எண்ணப்படும் என்னும் செயப்பாட்டு
வினையின் தம்மினாகிய தொழில்கொண்டது. கண்ணும்படுவீரு
துதொக்குநின்ற எதிர்காலப்பெய்ச்சம்கண்டகுதி, ண்சநதி,
மம் எச்சவிஞ்சி. நறுக்கிட்டு இடையில் ஓடினது தோன்றிய
தொழிற்பெயர் நறுக்கிப்பகுத, பெருகு நிறைவெனவருதல
ரணக. (உருக)

210. தற்புடையபெண் - தற்புடையபெண், அமித
த தனாணவனுக்கு அமிரதத்தோடொப்பான், சமம் (அநி
புலனாகலை) நறது, அடங்கினான் (புலனாகலையும்) அடங்கி
னான், அமிழ்து (உலகினர்) அமிரதத்தோடொப்பான்,
தற்புடைய நாதி - உலகெய்கையுடையநாதி. அமிழ்து (அந
பாடாரும் அரசுக்கு) அமிரதத்தோடொக்கும், அந்நாதிச
த, அநதநாதிநறு, மேகம் உ சேர் - மேகத்தையெடுத்த,
தற்புடைய - நல்லசெய்கையையுடைய, கொடி - வெற்றிக
கொடியையுடைய, வேந்து-அரசன, அமிழ்து - அமிரதத்தோ
டொப்பான், செய்கனஉம்-அரசன வினைசெய்வோனும், ஆக
ய செய்வின் (அவ்வரசனுக்கு) ஆகச்சுவனவற்றையே செய
பால, அமிழ்து - அமிரதத்தோடொப்பான்.

அந்நாதினப்படும்.பெண், அடங்கினான், நாதி, வேந்து,
சுவகன் எ. அமிழ்து ப. ஆக விபங்கொள வினைமுறது ஆ
தத்த, உவியர்தோள விஞ்சி, சேர் - உவமை யுருபிடைச
சொல்லாய்கின்றது. ஏ இரண்டும் பிரிங்கிப்பொருளான. (1)

211. பெருமை-பெருமைடாவது, பிறழ்தத(பிறா) செய்த
சுறமங்கலை, பொறுததல்-பொறுப்பதாம், சிறுமை-சிறுமை
டாவது, இழைந்த (பிறாதுமக்கு) செய்த, தீவகு - தீயவை

சனை, எண்ணி இருத்தல் - மறவாதிருத்தலாம், பிழைதல் (தமக்கு) தவறுசெய்தலையுடைய, பகைகெடவாழ்வது-பகைமைகெடவாழ்தல், நன்று - நல்லது, பல்பொருள் ஆல்-பல பொருளுதவுதலோடு, பல்லார் - பலரும் (இசுழ்த்து) நகைகெட - நகும் அவமதிப்பு நகைகெட, வாழ்வது - வாழ்தல். நன்று-நல்லது.

பெருமை, சிறுமை எ. பொறுத்தல், எண்ணி யிருத்தல் ப. வாழ்வது எ. நன்று ப. ஆல்உருபுஉடனிகழ்ச்சிப்பொருட்டு. பிழைத்த ஊறினைப் பலவின்பாற் படர்க்கை இறந்தகால வினைமுற்றுப்பெயர் பிழை பகுதி, த் சந்தி த் இடைநிலை - அ பலவின்பால்விசுதி, இழைத்த இறந்தகாலப் பெயொச்சம் இழை பகுதி, பல்லார் என்பதனிறுதியில் முற்றுமை சொகுத்தல்.

212. மாண்பு இல்லார் - நன்மைக் குணமில்லாதவாஹ, முன்னர் - முன்பு, கதன் நன்று - கோபமநல்லது, சான்றான்மை-பொறுமையுடைமை, தீது - கெட்டது, கழிய - மிசவும், மதன நன்று - வலிமைசெய்தல்நல்லது, கோய்-களையுமகச குங் சருவிபோலும், வாயின் - வாயினையுடைய, கீழுயிர்க்கு - கீழமக்களுக்கு, ஈதுததுஉம்-கொடுக்கும்உணவிலும், குரைத்து எழுந்த - குரைத்துக்கோபித்தெழுந்த, நாய்வாய்உள் - நாய்வாயில் (கொடுக்கும்) நல்லதசை-கொழுத்ததசையின், விதம் நன்று - விதம்நல்லது.

கோபித்தெழுந்த நாய்க்குத்தசைகொடுத்தால் தம்வசப்பட்டுநிற்கும், கீழமக்களுக்கு உணவுகொடுப்பினும் என்று மாறுபட்டேறிப்பா ஆதலால் கதன்னது, சான்றான்மைதீது, மதன்னதுஎன்றார். கதன், மதன், தசைவிதம், சான்றான்மை

புத்தலை, தீது ப. துந்துறொழிற்பெயர் து பருதி, த் சந்தி,
து விஞ்சி இது அவ்வாறுபெயராய்ப் பொருள்மேல்நின்றது.
முன்னர் இடவேறு பாட்டினமேல்நின்ற இடைச்சொல் இது
பெயராத தன்மைப்பட்டிருின்றது. முனபருதி, ன சந்தி, அர
பகுதிப பொருள்விஞ்சி. (உகஉ)

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

213. அங்கு - அவ்விடத்தில், இங்கு - இவ்விடத்தில்
(உள்ளது) என்றதபடி - என்று சொல்லாதபடி, எங்கு
உம் (அனுமுதல் மகிழ்வு வருன) எவ்விடத்திலும், பிர
காசம் ஆய (நீரகமின்றிநிறைவால்) ஒளிபடிவமாய், ஆனநத
புரட்சி ஆகி - ஆனந்தநிறைவாகி, அருள் ஒளி - தன் அருளினால்,
நிறைநதது எது-நிறைநதுள்ளது எதுவோ, தன்அருள்
வெளிக்கு உள் ஏ - தனது அருளாகிய அண்டச்சிவந்தே,
அங்கு அண்டகோடி எல்லாம் - அண்டகோடிப்பரப்புகளெல்லாம்,
தங்கும்படிக்கு - தரிக்கும்படிக்கு, இச்சைவத்து-
இச்சைகொண்டு, உயிர்க்கு உயிரா ஆய (பிரமாபிபீலிகாரதம்
வகையிலுள்ள உயிர்கள் தான் அறிவிகக அறிநலால்) உயிர்களுக்கு
குடயிராய், தழைத்தது எது-தழைத்துள்ளது எதுவோ, மனம்
வாக்கினில் - மனமவாக்குகளுக்கு, தட்டாமல் - பொருந்
தாமல், நின்றது எது-நின்றுள்ளது எதுவோ, சமையகோடி
கள் எல்லாம் - எல்லாச் சமையகோடிகளும், தம்தெய்வம்
எம தெய்வம் என்று - சமதுதெய்வம் எமதுதெய்வம் என்று,
எங்கு உம் தொடர்ந்தது - எவ்விடத்திலும் தொடர்ந்து, எதிர்
(சம்முள்) எதிர்ந்தது, வழங்குஇடவும் - வழங்குதலாகவும்,
நிறைநது எது - நின்றுள்ளது எதுவோ, எங்கு உம் எச்சமை

யத்திலும், பெருவழக்கு ஆய் - தானும், யாதின உம்-எல்லாப்
பொருளிலும், வல்லஒருசித்த ஆகி (இடைவிடாது நிற்றலால்)
வலிய அறிவாசி, இன்பம் ஆய் - இன்பமாசி, என்றைக்கு உம்
உள்ளது - எப்பொழுதும் உள்ளது, எது - எதுவோ, மேல்-
தன்னிடத்து, கங்குல் பகல் அற - நினைபுமறப்புநீங்க, நின்ற-
நிலைபெற்ற, எல்லை-எல்லையில், உளது-உள்ளது, எது-எதுவோ,
அது - அதுவே, கருத்திற்கு இசைந்தது - மனத்திற்கு இசைந்த
பொருளாயுள்ளது (அதலால்) கண்டன எல்லாம் - கண்டனக்
குப்புலப்பட்ட எல்லாவற்றையும், மோனவருவெளியது ஆக-
மெனவுரு வெளித்தோற்றமாக, கருத்-நினைத்து, அஞ்சலி
செயருவாம் - வணக்கம் செய்வாம்.

அருள், இச்சை என்றது சத்திகளை. நாம - தோ எ. அஞ்
சலி செய்ருவாம் ப. வெள்ளுக்கு கு சாரியை. சுவ்வுருபுநானக
னுள முன்னது நிமித்தப்பொருட்டு. ஏனையிரண்டும் எல்லைப்
பொருளன. நற்றிலுள்ளது நேர்ச்சிப்பொருட்டு. (உகந)

214. எத்தனைவிதங்கள் - பலவகைப்பட்ட அறிவுநூல்
களை, சறகின் உம் - சற்றாலும், கேட்கின் உம் - கேட்டாலும்,
என் இதயம் உம் - எனதுமனமும், ஒங்குகில்லை, (விடாமல்
களிற்செல்லுதலொழிந்தது) நிறகவில்லை, யான் எனனும் அ.
தைதான் - யானெனனும் அகங்காரமானது, எள்ளுவு.
எள்ளளவாயினும், மாறில்லை - ஒழியவில்லை, யாதின -
(எனதுஎனனும்) எப்பொருளிலும், அபிமானம்-இடைவிடா-
விருப்பம், என்சித்தம்மிதச-எனதுமனத்தினமேல், குடி -
ண்டது-நீங்காதிருக்கின்றது, நகையொடு - கொடுத்தே -
இரக்கம் (பிறவுயிர்களுமேல்) சருளைசெய்யலையும், என -
மத்தியம் - எனது பிறப்பிலும், யான் அறிகிலேன்-யான் அறி

கேடல், கெடல் - குருக்கத்தோர், தவம் - ஐம்புலனடக்கல்
முதலியவற்றையும், விரதம் - விரதநோற்றலையும், ஒருகன
வில் ஆயின உம் (நானகாணும் கனவுக்களில்) ஒருகனவிலேனும்,
தெரிசனம் கண்டு உம் அறியேன் - தெரிசித்தும் அறியேன்,
பொய்த்த - பயன்படாத, மொழி அல்லால் - பொய்யுரை
பேசுவதேயல்லாமல், மருந்தம் (கு - மருந்தினபொருட்டாயி
னும், மெய்மொழி - உண்மைவார்த்தையை, புகனதிலேன்
(சிறிதும்) பேசேன், பிறர்க்கேட்க - பிறர்க்கேட்டு மதிக்க,
போதிப்பது அல்லாது (அறிவுதூல்களை) போதித்தல்லாமல்,
சும்மா இரு உது - மௌனமாயிரு உது, அருள்பொருந்திடாத
(உனது) சருவருளையடையாத, பேதைநான் - பேதையேன்
நான் (ஆதலால் எண்ணப்போல) அத்தனை அவ்வளவு, குணக்
கேடர் - குணமில்லாதவர்கள், சண்டது ஆக (உண்டென்று)
கண்டதாகவும், கேட்டது ஆக - கேள்விப்பட்டதாகவும்
(சொல்லும்வார்த்தை) அவனிமிசை உண்டு ஒ - உலகின்மே
லுண்டோ, அண்டபகர் அண்டம் உம் - பிரமாண்டத்தில பகுப்
பாயுள்ள பலவண்டங்களும், அடங்க (தன்னுள்) அடங்க,
ஒரு நிறைவு ஆகி - ஒப்பில்லாதவியாபகமாய், ஆனந்தம் ஆன -
பேரின்பசொருபமான, பாம்பு - மேலானபொருளே, சொல்
லாய் - கூறுவாய் (நீ அருள்வாய் என்றபடி).

அண்டம் பிரமாண்டம். பொய்த்த பெயரடியாகப்
பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் பொய் பகுதி, த் சந்தி,
த் இறந்தகாலவிடைநிலை, அ எச்சவிருதி. (உகசு)

215. தந்தைதாய் தமாதாரம் மகவுள்ளும் - தகப்பன்
தாய் உறவினர் மனைவி பிள்ளைகளென்று சொல்லப்படும், இவை
எல்லாம் - இப்பொருள்க ளெல்லாம், சூட்டையில் கூட்டம்

(நிலையல்லாமையால்) சந்தையிறகடிய அடையாமல், இதுல
 ஓ - இவ்வாப்தமொழியிலோ, சந்தேகமில்லை - ஐயமில்லை,
 மணி - இர - தாமயமாகிய, மாடம் மாளிகைமேடை-மாடங்
 களும் மாளிகைகளும் அதனுள்மேடையும், சூரங்கேசனை
 யுடன ஏ-நால்வரைச் சேனைகளு-னே, வந்தது ஓர் வாழவு
 உம் - வந்ததாகிய ஒப்பில்லாத அரசவாழ்ச்சையும், இந்ந்ர
 சாலககோலம் - தோன்றிமறையும் விசித்திரமாம், வஞ்சனை
 பொருளமலோபம்வைத்த-வஞ்சமுமபொருளமயும் உலோப
 மும் நிலைபெற்ற, மனம்கூம் கருமி - மனமாகிய புழுக்கள்,
 சேர்ந்த மலபாண்டம் ஒ - நெருங்கியமலபாத்திரமாகிய இச்
 சரீரமோ, வஞ்சனை இலாதகனவு - பொய்யாத சொற்பன
 மாம், எந்தநாள்உம்-எநநாளும், சரிஎன (இவை இவற்றிற்கு)
 ஒப்பென்று, தேர்ந்ததேர்ந்தஉம் - ஆராயாதிருந்தும், இரவு
 பகல் இல்லாதஇடத்து-கேவலசகலம் அற்றஇடத்தில், ஏகம்
 ஆய்கின்ற - இரண்டுஎன்பது கூறநின்ற, நின்னருள் வெள
 ளம்மீதில் - உனது திருவருட்பிரவாகத்தின்மேல், யான்என்
 பது அறஉம் - யானென்னும் அகங்காரநீங்கவும், மூழ்கி-
 குளித்து, சிந்தைதானதெளியாது - மனநெளியாமல், சுழ
 லும் வகை என்கொல் ஒ - சுழலும்வண்ணம் யாதோ (அறி
 யேன்) தேடுஅரிய - தேடுதற்கரிய, சந்தையூ-உண்ணையாகி,
 எனசித்தம்மிசை - என்மனத்தின்மேல், குடிக்கொண்ட - நீங்
 காதிருந்த, அறிவு ஆனதெய்வம் ஏ-சித்தாயுள்ள தெய்வமே,
 தேசோமயம் - பிரகாசமயமாகிய, ஆனந்தம் ஏ-ஆனந்தவடி
 வாயுள்ள பொருளே (நீயருள்வாய்).

இதனால் சத்தா, சித்து ஆனந்தம் எனப் பரசிவருத்தின
 திருவருவங்குறிஞர் தந்தது முறைப்பெயர் தாம் பகுதி,

முதல் குறுகல் விவரம், மகாபாரதமாதிரிநல் சந்தி, அதை முறைப்பொருள் விவரம். தமர் பொருட்பெயர் தாம் பகுதி, முதல்குறுகல் விவரம், அர்பலார்பலர் சிந்தி, தமர் உதேர்நதுதொழிற்பன் பொப்பொருளில்வருகதுநிர். (2 பாடு)

216. பொன்னே - பெருளையும், மாதகா-பெண்ணையும், பூமியை-இடத்தையும், நாடிடேன்-சூர் (பொருளாக) அருங்கு மயங்காத, என்னை - அடியேனே, நாடிய (அருபொருளாக) கருதியாடகொண்ட, என்உயிராக அனை - எனது உயிர்த்தலை வனே, தன்னம் தனியன் (உன்னையன) சிந்தி, துணையில் லாதயான, உன்னையனாயின் - உன்னை (துணையாக) தேடா நின்றேன், உனதுருள் - உனதுதிருவருளாகிய, துவெள்கன னு - மாகில்லாதசிந்தாகாடத்தை, நாடியன் - தேடாநின்றேன் (நியருள்வாய்).

தன்னம் சிறுவனம். தன்னையனாயின் என்னும் அங்கத்திற் கொடா தன்னத்தையன் எனமருவிய தெனிலும் அமைபும் நாடிடேன்என்றுமுறையுச்சமாய்நின்றது. (உதக)

217. ஐய - ஐயனே, உதகம் (உனத்திருப்பணி வயச்செ யய)கைகளையும், மெயஉம- (பெறுதற்கரிய)மானிடப்பிறப பையும், கருத்துக்குஇசைய-எண்ணத்திற்குப்பொருத்த, தந்த தம்மு(நீ)அருளியதால், இனிஐயம்உண்குடு-இனி(உனையடை தற்கு)சந்தேகம்உளதோ, (இலலைளறபடி) பொய்யனேன்- பொய்த்தன்மையையுடையவெனது, சிந்தை-மனத்தை(விட் டுநீங்காத) பொய்கை - அருளுணங்கெட, பூரணம் (எங் கு)நிறைந்த, மெயஉதும் - உண்மையாகிய, இன்பம்-பே ரின்பம், என்னுவினவது - எப்பொழுது (எனக்கு) உண்டாவது (அருளவாய்).

வாயுமெய்யுமனபதற்கு நல்லொழுந்தும் வாய்மையும் எனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையும். கு உருபுமயக்கம் பொய்யனென் பண்படியாகப்பிறாத தன்மையொருமைப் பெயர்ச்சொல் பொய் பகுதி, ய் சந்தி அன் சாரியை, ஏன் தன்மையொருமைவிசுதி. (உகஎ)

218. சோதிதியே (அடியவர்தரத்துக்கேற்பச்சூரியர் சந்திரர்போலும்) ஒளியுள்ளவனே, சுடரோ (நட்சத்தரம்போலும்) ஒளியுள்ளவனே, சுகமே (நின்பநதந்துநித்தலால்) இன்பவடிவாயுள்ளவனே, துணைநீதியே - துணையாயுள்ள நீதியாயுள்ளவனே, நிசமே (என்றும்ஒருபடித்தாயிருத்தலால்) உண்மைவடிவாயுள்ளவனே, நிறைவே (நஞ்சும்) நிறைந்துள்ளவனே, நிலைஆதியே (பிரமன்முதலியோர்க்கு மூத்திருந்தலால்) நிலைத்தமுதலாயுள்ளவனே, உன்னையான் அடைந்தேன் - உன்னையான் அடைக்கலமாக அடைந்தேன், அகம்வாதியாது - அகங்காரம் என்னோடுபோர்செய்யாது, அருள்வான் ஐ-உனதுதிருவருளாகியவெளியை, அருள்வாய்-அருள்செய்வாய்.

219. எனது அனனை ஒப்பு ஆம் - எனது தாயை யொப்பாகிய, அன்னே - தாயாயுள்ளவனே, இரும்பு ஐ - இரும்பினை, காந்தம் இழுக்கின்றஆறு - காந்தம் இழுக்கும் விதம்போல, என்னை திரும்பிபாக்க ஒட்டாமல் - என்னையான் திரும்பிப் பாராதவண்ணம், திருஅடிகரும்பு ஐ (தன் வசப்படுத்தும்) உனது திருவடியாகிய கரும்பினை, தநது-அருளி, கண்ணீர் கம்பலை - கண்ணீர் மிகுதியோம், எல்லாம் அரும்ப-உடம்பெல்லாம் புளகரும்பு, செய் - அருளசெய்வாய்.

தன்னேத்தான் திரும்பிப்பாத்தலாவது பகிர் முகத்தில் விட்ட வாசனை வந்துதாக்கல்.

220. சொல்லற்கு அரிய (இத்தன நமயனென) வாக்கா
 லளவு செய்தற்கு முடியாது, பரம்பொருளே - மெலான
 பொருளே, சுகவாரிதியே (என்றுங் குறையா திருப்பால்)
 பேரின்பசமுத்திரமே, கடர் கொழுந்தே (ஒளிபுதுனொளி
 யாய் நின்றலால்) பிரகாசத்தின் கொழுந்தே, வெல்லுறது
 அரிய - ஒழித்தாசமுடியாது, மயலில் - பிதபஞ்சமயக்கில்,
 என்னைவிட்டி - என்னையிருத்தி, எங்கு ஒளித்தாய் - எங்கே
 மறைந்தாய், ஆ கெட்டேன - ஐயாகெட்டேன், கல்லில்-
 கருங்கல்லில், பசிபாராடரித்து - ஈரமுள்ள நாலாயிரித்து,
 கடுகுஇல்-கடுகினிடத்தில், பெரியகடல் அடைக்கம் - பெருங்
 கடலையடைக்கும், அல்லில் - இருள்பொலும், நரிய - சுருநிற
 முள்ள, அந்தகனூர்க்கு - யமனூர்க்கு, அள அககிணீடு - ஆ -
 படுத்தினோயா, அறியேன (யான) அறிவேன்.

அரியசெயலும் செயப்பவல்லவன என்பா கல்லிறபசிப
 நாரூரித்துக் கடுகிற்பெரிய கடலடைக்கும்என்றார். இல்லருப
 மூன்றனுள முன்னைய இரண்டும் இடப்பொருளில்வந்த ஏழா
 முருபுகள் - பின்னது ஒப்புப்பொருளில்வந்த ஐந்தா முருபு.

முதுநிறு -